72 ~~22~~

வைத்திய அட்டவணை

364

314

தேதி: 8.9.64.
புத்தகத்தின் பெயர்: "வைத்திய அட்டவணை
உரிமையாளரின் பெயர்: எச்.எம்.
இடம்: கீழ்பாக்கம் மருத்துவக் கல்லூரி, சென்னை-10.

அசுவ கெந்தாதிச் சூரணம்:-

1. இப்படி முனிவன் சொன்ன புரவி கன் கிழங்கு மெட்டு
திப்பிலி ரெண்டு மூலம் ஒன்றுடன் சீரா மொன்று
விப்பிலா லவங்கம் மென்று மலகுட---கம் ரெண்டு
ஒப்புடன் வள்ளி கக்கு மிளகுடன் ஏலம் ரெண்டு
மற்புதம் அசுப கெந்தாதிச் சூரண மறிந்து கொள்ளீராகில்
தப்பாது மாந்தம் ருட்சை சேத்தும சுரமுந் தீரும்.

2. லோக செந்தூரம்:-

நாவு ருகம் சீலை ரெண்டு நல்ல கெந்தகம் நாவு ரெண்டு
காலி காந்தம் அது ரெட்டி கனல் சேர் லோகம் அது ரெட்டி
ஏலங் குழலாய் யிவை அய்ந்தும் யின்முக்ரக் குமிழன் சாத்தகனில்
காலர் தன்னில் கப்புவீராய் தவலா யெரியுங் கண்டேரே.

வலி குன்மம் பாண்டு சோகை கைய் காலோச்சல் உண்டாலே தீர்க்கும்
புளித் தெக்கு சொன்றேம் சொல்றேம் குருவறியச் சுகமாய் பண்ணிக் கொள்ளீரே.

பற்சொம்பு:-

1. சீர் பெற நயனந் தன்னில் சேர்ந்து நோய் வரா வண்ணம்
கார் செறி குழலினேளே கருதிடுந் தந்த சுத்தி
நீர் பெற மர வெருக்கு நிறைந்த வேல் மருது பூலா
பேரிடப்பா கமு புன்னும் தேய்த் தீரு வலத்திற் பின்னே.

2. தன் பயில் மொழியினேளே தான் புலத் தடவு கேளாய்
உன்பதற்கு முன்னேழு முண்ட பின் அஞ்சு முற்றுங்
கண் துயிலிரவின் முன்னர் மூன்றெனக் கருதித் தானும்
தன் பயில் சுடையி லொன்று சாற்றினர் தரணியோர்க்கே.

3. சாற்றின படியின் மீறித் தாம்புல மிக விரும்பில்
போற்றிடும் பாண்டு ரோகம் யோர் விழி புகைந்து காட்டும்
வேற்றொரு நிறமா மெய்யும் கர்தம் வேர் குலையும் பின்னை
மாற்றிட மருந்துமில்லை யதுவுண்டோக் காகாதாமே.

கலித் துறை:-

4. நித்திரை போக்கும், குளிர் தீர்க்கும் நெஞ்சிற் துயர மகற்றும்
மெத்திய போகம் விளைவிக்கும் காதல் மிகப் பெருக்கும்
சொத்தலர் தாமக் குழலார் தமை யன்பு கட்டுவிக்கும்
உத்தமதான மதற்கொ தான்மு மொப்பில்லையே.

5. பல்லுக் கொளி கொடுக்கும் பார்த்தால் நற்பட்ச முண்டாம்
சொல்லுக்கு நன்றுகக் தோற் விக்கு மல்லுற்ற
சேர்த்து மத்தைப் போக்கு விக்குந் தின்றுற் களிப்புண்டாம்
ஆத்த மத்தக்குத் தமதானம்.

6. ஓதி வைத்திடு காயத்தில் விஞ்சவே யுதர சுத்தி தருங் கிருமி நாசமாம்
வாத பித்தங் கபத்திற்கு நல்லதாம் மாதர் கோடிக்கும் வித்தைக்கும் நல்லதாம்
போது கைப்பு துவர்பொடு சார்ப்பதோர் புதிய மாமதுரந் தரும் புத்தியாந்
தாது விர்த்திக்குஞ் சோபங்கள் மாற்றிடும் தாகமு மறந் தாம்பூல சேர்வையே.

7. தண்ணீர் குணம்:-

காய்ந்த நீர் அருந்துங் காலை கண்ணினோய் பலவுந் தீரு
மாய்ந்திடுஞ் செவி நோயாற மன்னமே வாத கோபம்
சேந்திடு வாத குன்மம் சிறந்திடு தலை நேக்காடு
ஆயந்திடு மடந்தை நல்லி ராயு வேதந்தானே.

7. சுட்ட நீரருந்துங் காலை சொன்னவை முக்காற் செல்லு
மட்டிலே கொதித்த நீர்தான் வளர்நத வேமுறையில் செல்லுங்
திட்டமாய்க் குளிர்ந்த நீர்தான் செரிக்கு மொன்பதினி லென்று
மட்டமர் குழலினேளே மானிடவர்க்குச் சொல்லே.

8. வென்னீர்:-

நெஞ்செரிப்பு நெற்றி வலி னீங்கரப் புளித் தேக்கு
வஞ்ச மிக்க வாதம் வயிற்று வலி விஞ்சவே
வீழா வலக் கட்டு வீக்க மிவை சுட்ட னீ
ராமூக்கு நக்க அறும்.

9. வாத பித்த மருவிடு குன்மம் சீத சேத்மமன் சீத சுரங்களும்
ஓதுங் கண்ணவும் புண்கருந் தீரவே ஓதந் தண்ணீரை யூதிச் சொல்வீரே.

நீரின் சிறப்பு:-

11. எல்லா வுயிர்க்கு முயிரா மெழில் குளிர்ச்சி
நல்ல யமுத மொக்கு நாடுங் கால்--சொல்லாகுந்

தப்பிச்சலாகுஞ் சலிப்பில் மதுரமாகும் உற் பலிச்சு மெய்ப் புத்தி யோத.

12. கொடக்கர்ல் பாவம் போஞ் சுத்த மதினிறமாங்
சிட்ட வருமாசி சங்கெடலதாந்---சிட்டாகே
ளாங் கார கல்கிறமு மாயிருக்கு மாறும்
மாங்கா பட்டுகள் கெங்கா சலம்.

தன்னீர் பிறிவு:-

13. கூவல முன் குமரி சோதில் சுனையருடி ஆலை தரு மோடை நீராற்று நிற மேவிதரு மட்டுற ரீ குந்தல் மயிலே கேள் வந்தனீ ரெட்டு வகையா மென்றியம்பு.

14. கிணத்தில் னீர் காரங் கிளருமே பித்த மிளற்ற நீர் வந்து வினையாகக் கனத்திலே தீபனமு னெற்பமே யாகுஞ் செசுத்தவற்குச் சோபனமு மாமயிலே சொல்.

15. குளத்து னீருன்னில் கொடி தாக்கும் வாதத்தை யனைத்துமே பாரமது வாகுங்
குளிற்றியே மெற்ற வுண்டா மென்றென்று மேதியோர் கங்கைக்குச் சொற்றலாங்
பூங் குழலாய் கூறு.

16. எரியில் னீர் வர்த தமிரதந் துற்பற வுண்டாங் குறியதார்குஞ் சுனைனீர் குறுங்கால் பாரிய----மென்றும் பேத மறும் வாற தீபன முண்டாந் ீ துயிலா உடன்மாகு செப்பு.

17. அருவியில் னீர் றெற்ப மகலமே சிலேஉம மருவி யிடும்----கண்டீய் சேளே மிக்க பலமுண்டாகுங் காலை யெலாம் பேரா முகமாங் காண்.

18. ஆற்று நீர் பிற்ற மற முன்ன வினிதாகு மாற்ற மிகத் தாசத்தை யப்பொழுதே கூற்று விழிக் கொம் பேருடையாய் குளங் கலித்தனையும் நம் பேரும் சுரியருட்டு.

19. ஓடை யினிருன்னில் ஒடு மதி தாகம் வெடை கெடும் பலது மெத்தவாம்
பேடை மயிலன்றும் நவற்பும் காரமு மா மாங்கிற தான் யென்னும் யார் மீது
வென.

20. ஆற்று னீர் வா----தி விடு மப்பொழுதே சோற்றின் மேல்த் தாகமது சொல்ல
வொண்ணப்
போற்றுங் கால் போகிக்கும் பார் றேற்ப மென்றே பெருகிற னீர் சாதிக்கும் வேல் விழியாய்
தான்.

21. அன்னமேசெரு மினி ஆலங் காட்டி யின் குணத்தை முன்ன மதி சீதமா மூன்று மிலை
யென்று மதி தாகத்தைப் போக்கித் தனி வீரியமுண்டாம் பாரொக்க மென் கொழியாய்
பார்.

22. ஆற்று நீர் பித்தம் போக்கு மாவி, நீர் தாகமாக்கு
மூற்று நீர் வாத முண்டா நூறன் னீர் வியாதி பலக்குஞ்
சேத்துமஞ் சேரு மேரி செறு குன்னீர் யிடுக்காங்
கூற்றென வெருக்கும் பிற்றங் கூறிநேங் கிணத்தனீரே.

23. கால காலங் கினீர்க் கொள்ளும் னீர தையுடன் மாசி தனிலெரிவாவி யாமே
யசைந்த காலங் சிறநருவி
அய்ய சுனை னீராகு மற்பசி கார்த்திகைக்கு மேலா னீர் தாமகு மென்றுரைப்பார் தான்.

24. குருந்த தன்னீர் குடிக்கிலாகர்தார வாதமொடு சூலை வாய்னீர்க்
கொருத்தலு ம் போத வயம் புர முதலும்
போதவே றேய் படித்தோர் கண்ட றேய்
னீள சுரத்தவற்கு மெய் குருந்த னீராகா மேல்.

25. காய்ந் தாற வைத்த னீர் கட்டுமலைச் சத்தி போம்
வாய்ந்த அதிசார பித்த மாத்தி விடுஞ் சேர்ந்த
வ தீ மூச்சை விடுத் சத்தி மயக்க பிற மேசம் போஞ்
செருந் தோடம் போமென்றே செப்பு.

26. காஞ்ச னீர் சுக்கிட்டுக் காமமே தான் குடிக்க
மாஞ்சி விடுஞ் சீத மருவா மேயாஞ்சு
வொரு போது காஞ்ச நீர் து சொன்னார்
வரு வேரதறிந்தவர்கள் மற்று.

27. வறுக்கு முன் தன்னீருண்டாக் கால் தீபனம் போம்
முன்பதற்கு நீ குன்னி வடற் பருக்கு முண்டொன்று
பாதி தனில் னீருன பசி தாகு வற்த்திக்கும்
பூசிய பின் நீரதனைப் போற்று.

28. பனித் தன்னீர் வாயாற் கொள்ளும் குணம்:-

காச நீரிழிவு வாத குன்ம மிவை கண்ட நோய் கடிய வாதமுங்
கன்ன சூலை அதிசார முட்ட கயரோகமுங் காது மூலமும்
நாசிகா பிடமு மிருவாயில் மந்த முந்தலையி றேய்கள் பல பேதமும்
நலமிலாத பூத பித்த மானவைக ஓடி வந்த தாறே யெலாம்
வீசி வந்த சுரமான வந்து தர மேலிடுங் கடிய சுவாசமு
மிக்க கிரிச்ச மிருதயத்தி றேய்கள் விடு மிதியாம பலனென்றுமே
ரேசமா மிரவி யுதைய மாவதன் முன்னீர் மலங்குசம் முன்
றியமா முதக முண்டிடர் பெரிவினை விலார முர்தமாகுமே.

29. மூலாக் கினியு முழு முகில் மூள் கனவுங், காலாக்கினியுஞ் சருவங் கால்
சால அளவு குண மென்றே அரும் புனலைச் சானில் வளரு குணமென்றே மருந்து.

30. மூக்காற் நீர் கொள்ளுங் குணம்:-

மூக்காலே நீர் குடிக்கில் மூளாது வெண்ணோயும் போக்கும், தியக்கமுடல் பேர்சாது
ஆக்கு மயிர் சுழக்கு மெத்த மகா பலமு முண்டா மூர முதை பயமுள நமர்த முன்.

31. நன்றாக மூக்கதனில் நாளொன் றொரு பல நீர் குன்றும வுட் கொள்ளக் கூசாதே
யென்றும் நிந்த மொரு கழஞ்சு நீரோற்றி யூழி யுஞ்ச குற்றமிலைச் சான் சித்தி
கூறு.

32. பனித் தண்ணீர் வைக்கும் படி:-

ஏழு வயசுக் கிரண்டு பலம் மூன்றே ஏழு வயசுக்கு மூன்று பலம் ஏழும்
வயது பதினாக்கு மஞ்சு பல மேல் மேல் வழிலஞ் பலம் நீர் வைப்பு.

33. நன்றாக நீர் தவக்கில் நன்றீரொரு நாழி யென்றும் விற்ற முழக்கேற்ற
என்றயக் குழனி நீர் தான் கொள்ளக் குன்மங் கொடிய உஞ் முதைய முன்னீரை யுன்

34. தண்ணீர் விடும்படி:-

ஆறு மாதங் கொள்ளாது வெள்ளியாக ரோய் வேசு வெடுந் தலையும் மெத்தக் கொள்
கூஞ்மிது யேற்றிலைப் போலே யிறக்கி யிருழி கொள் சாற்றிலே மெல்லோற்குந்
தான்.

35. சுரமானவர் பட்டினி விட்டவர் பனித் தண்ணீர் குடிக்கும் படி :-

எப்பொழுதில் மொன்று பாதி பனித் தண்ணீர் வெப்பொடு பட்டினியின் மேற் குடிக்கும்
பொழுது

காச்சி குடிக்கத் திருதைய முன்னமே ஆச்சி விடு மல்லாதது.

பனித் தண்ணீர் வைக்கும் படி:-

36. மண் குடுவைத் தன்னில் வாய்னீர் கட்டி வெய்யில் வைத்து யென் பனியில் னீர்வை
யிர வைக்கு

முனக் கிரிலே முன்னே பனித் தண்ணீர் மூளாது வெண்ணோயு மின்னே யென வுரைத்தா
மேல்.

37. பனித் தண்ணீர் சாகும் வகை:-

திற்றமு முழுதவம் னீண்ட வறுகவையு மற்றுங் குளிற்றி மதுர மலை
விற்றம் பனித் தண்ணீர் கொள்வார் கருப் பத்தியமா மென்றே யினிச் சொன்னே
மெல்லோற்கு மென்.

38. பாலை முருங்கை பயறனீர் திறியிலை சாலை நறு நெய் சட்டலை முழுக்
கோலப் பனித் தண்ணீர் கொள்வார்க்குப் பத்தியமாங் குலை மனிதற்ச் சாதிலைகள்
மற்று.

39. பாலை முருங்கை யறனீர் திறியில, சாலை நறு நெய் சட்டலை முழுக்
கோலப் பனித் தண்ணீர் கொள்வார்க்குப் பத்தியமாங் குலை மனிதற்க்காகா திவை
கள் மற்று.

40. பனித் தண்ணீர்சாகாதவைகள்:-

யிலைச் சுறியன் கொள்ளென்று வெண்ணுறும் பலாக்காய், மலைச் கடுகு வற்றல் கரு
வாடு அலைப் போலே

வெய்யில் யிளஞ்றப்பி வையல் வேண்டாம் பகலுற்க்கந் துய்யு பனித் தண்ணீர்க்குச் சொ
ல்.

41. சீதமுடன் பாட்டுக் கிளர் சிரிப்புக் கூப்பிடுகை பேது. மிலாப் பட்டினி யோடித்தலை
யும் யோதப்

பனித் தண்ணீர் சாகாது பாகார் மொழிய யினித் தண்ணீர் தான் சுவறு மென்.

41. தண்ணீர் கழியாத போது கழிக்கும் படி:-

தண்ணீர் கழிய மலந்தாகு தரக்கே சிச்சி வன்று மோர் வெல்ல முறக் கரைத்த
மண்ணீரின்

னீரின வெள்ளரியின் விக்கரைத்தச் சீனிக் கரைனீரை யுண்டு கழி.

42. பனித் தண்ணீர் காகாதவை:-

திப்பிலி தேனிற்றுப்புச் சேர கடுக்களாகாம வெப்பில் குதிரை வேறென்னது
யெப்பொழுதுஞ் சுத்தி பண்ணலாகாது தாமதகங் கொள்வார் யித் தலத்த மானே
யியம்பு.

43. சென்னலொடு கோதும்பை சேரு மிராசானங்கள்வலொடு செய்யாறு சார் நெரிஞ்
சில் மென்றார்

சிறுக்கீரை பாலையொடு சேர் முருங்கைக் காயு முறப்பான பத்தியமா மோர்து.

44. காட்டல் வழுதிலைக்காய்ச் சத்திரிக்காய் யிஞ்சுடனே கேட்ட முளை வாழைக்காய்
வாழைப் பழட்டரிடு

மன்னையீர் வெள்ளரிக் காயாறு மிதி யிள்னீரும் நன்னலே நீர் கழியுஞ் சொல்.

45. ஙெலி நெய் பால் வெண்ணெயாந். சர்க்கரை காரம் மானுனைய வெள்ளரிக்காய்

அந்தியுடன் புசனிக்காய் தண்ணீர் குடித்தாற்க்கு முற்றியிடும் பத்தியமா முன்.

46. யிஞ்சி யிலந்தை யின் மாதுளை வாழைக் காஞ்சா கனி முற்றிரிகை கல்லை தோஞ்ச தயிர் நெய்தல் முளரிக் கிழங்காகும் குடித்தாற்கு அய்ய மற வென்றே யறி.

47. சீத முட நெற்றுக் கில மேதியின் தயிராம் போக வரைச் சந்தனமும் பூசலாம் சீக்முடன் வெண்ணீர் வர முக்கா மரணமா மேதினியி முன்னறம் பனித் தண்ணீர் குறை.

48. கண் மருந்து காரன் சடுகி வருகீம் காக்ர யென் பாத்தி மெத்தை யிளமையாகா உன் பொருளுந் தப்பி யிடலாகாத தாரதகன் கொள்வார்க்கு யித் தலத்து மானே யிது.

49. பட்டினி வெய்யில் பகல் நடை தூரங் கெட்டரனை வழி கேள் மர் தக்க மூட்டிய போகமுடன் யுளை மத்தியங் கிட்டவு மாகாத கேள் பனித் தண்ணீற்கே.

50. போக முலவாகாத பொல்லாப் பெருங்காயம் வேசமுள்ள தெல்லா விரும்பாதே கோதன் மின்னே யெவற்க்கும் விரும்பாதே கொள்வாற்குச் சொன்னேந் தவலோதவால்.

51. <u>ஆமைக் குடத்தினீர்</u>:-

ஆமைக் குளத்தி னீர் கொள்ள விளிதாகும் ஊமையொடு வாத பித்தம் வுகற்றமே
எமமுறு
கண்டத்தில் மேனேவுங் காறு கட்டுமலே வுண்ட போதே போமுரை.

52. <u>சந்திரானந்த நீர்</u>:-

சந்திர காந்தச் சலந்தான் புதுமையா யிருக்கு வுந்திர தாபச் சுரக்கை ஆற்றி விடு முந்த அழுக்குற்றிரை காய நோயான விடந் தீர்க்கும் இழுச் சுற்ற மானே யிது.

53. <u>இளநீர் குணம்</u>:-

என்று மிளநீர் எடு குளிற்றியா யிருக்கும் சென்றிடு மேலாயி சண்டாந் தீபனமாம் நன்றி தரும் பித்தம் போம் வேகிக்கும் யெனில் குறா மென்றே கொந்தலருங் பூங்
குழலாய் கூறு.

54. பித்தர விதம் போம் பெருக்க வழி நடந்தால் தாகம் பட்டினியு மாற்றி விடும் முத்தான செவ்விள நீருண்டாக்கால் சேற்றமச் செபந் தீரு மவ்விள நீரொக்கு முலை
யாய்.

55. புத்தி நீர் பித்த மறும் புகலத் தோர் தங்களுக்கு பத்தியமாம் பாரும் பழுவிள நீர் பித்த மிகு முன்னை யிளநீராவாதே யுன்னந் திசு கென்றிளநீரை யின்று.

56. <u>இளநீர் குடிக்குங் காலம்</u>:-

ஊணுக்கு முன்னிள நீரருந்திலது தீபனத்தை வீணுக்கு குன்மம் விளையாதே பூணைக்கு மாலை யிள நீர் குளிற்றி மற்றும் புழுச் சாகும் வேலையொன் கன் மடவாய் மேல்.

57. உண் பின்னிள நீர் கொள்ள யுயர் கப வர பிற்றம் பண்டையில் லீலை யெனிற்கும்
பயின்றிடா தந்தக் காக
மிண்டியே ரேவு வாரா மேனியும் லகுவே யாகும் திண்டியில் வலமே போகுந் தீபனந்
தாறு மாமே.

58. மனந் தலைத் திருத்தம் பன்னும் வாத பித்தங்கள் போக்குங் கனந் தனை செய்யா
தாக்குங் கண வெளைக் குளிரி விக்குஞ்
சினந் தனில் மிகுந்த வூசுட்டனுஞ் சேற்றுமம் போக்கி விக்கு மினந் தருமாதே கேளீ ரிள
நீரின் குணங்கள் தானே.

59. மட்டை நீர் கிறிச்சம் மருவாத வன் சிலே கூர முட்ட லிரத்த பித்த மாறு கிட்ட வரும் பித்தா விதத்தும் போம் மிளகு வெற்பா யிருக்கு முத்தார முலையாய்
மொழி.

60. தேங்காய் மிகப் பாரந் தித்திக்க நெயிக்கிருக்குந் தாங்கி வரும் பித்தந் தனை யகற்று
மொங்கு பேல
ஒன்டா முடல் பாக்கு முன்மை வட தனையுண்டாங் கண்டா யென மொழியாய் கான்.

61. அய்யுஞ் சுரமு மகற்றி விடுமப் பொழுதே அய்ய பல வாதந் தனைத் திறந்நந் தெய்யலே ஒத்த பிக்க கொண்டக் காவன்மைப் பலமுண்டா முற்றி விடுந் தேங்காய்
மொழி.

62. வித்தான தேங்காய் மிகப் பாருமா யிருக்கு மந்தலே தோஷம் வரு மப்போ
தெளித்தார
மில்லாத மானே மி தன்கு லேன்யான சொல்லா யிதின் குணத்தைச் சொல்.

63. அத்திவீர சத்தி அதிசார முழலை போம் பித்தமொடு பிறமேகம் போம் பேதியாதித்
திறெ
கண்டிலைப்பான போகுங் காரிமைழீர் சாறுங் காவண்டி னெய்யாது போகு முன்.

64. வாழை நீர் தான் குளிற்றி வன் பலது முண்டாகு மோழை விட்டிறிடையு மோமில்லை யேழா யிர மிபக்க கிறிச்சம் போமென னீரிழிவுந் தரத்த சிரங்குமே போக்குந்
தானே.

65. சோம ரோகம் போந் தலையு மிளைப் புழலை செம்மெய்ம் பாண்டு சோறு போமெனவே யெரும்புருக்கு வாழைநீர் கென்றும் பொருந் கரப்புருக்கு மென்
மொழியாய் கான்.

66. ஒட்ட முக ரே சுங் குன்மம் பெரு வயறு கெட்ட புழுத் திமிர மனீரிழிவு விட்டு

மென்பர் கருங் காலி நிற்கு மிலவனிற்கு மன்றுங் குண மென்றறி.

67. பன்னீர் மிகக் குளிற்றி யார சுரக் சன்னி யின்னீருமலை யிளைப்புப் போக் சன்னி.
வாத பித்த சிலேஉ மக் கியச்சம் வியாகுலம் போ மித்தனையு மா மனிதற் கேள்

68. செவி முசக்கள் தோஉங் சேரவே போக்குங் கண்ணீர் அவி யனல் வ்ாயு வெல்
லாங் குதித்திடும் பித்தம் போக்கு
அவி யனல் வ்ாயு வுலத்த அகன்றிடுஞ் சேற்ும மேவுங் கவி யிதழ் மாதே கேளாய்
கற்ப்பூரந் தின்னிற் தானே.

69. சீதந் தருமே யுதிரதக வற்குந் தீராப் பிற மேகந் தீர்ப்பிக்கும் வாத பித்த
யகற்ற மருவ் ாத மகோதரம் போ
போதம் திருவே விட்டகலான பொற்மண்டாகும் பூ முலையீ ரோதப் புத்தி தரு
மென்றே யுரைத்தோக் சந்தனத் ஏட் பொருளே.

70. சந்தனத்தின் குணத்தைக் கறந் தரியாதே வந் தயந்த தாபத்தை மாற்றி விடும்
விரத்தப்பிற மேசம் போ மென்றங் கறிந்தே சரந் தொப்பிடுங் கண்ணாய் சாற்று.

71. மேனையாகில் முழு நிற்க மிக்வுந் தினவுடர வர்தந் தீரும் வன்னி தரு மாமும்
போர்மே வலுவுண்டாம்
போதச்சீ சரீரம் புஷிதமாம் பொருந்கா வன்றேய் போகும்
மாதம் யிலை மட மயிலே மறததனை செய்யுங் குணமிதுவே .

72. வெந்நீர் குளித்தாற் குணம் வெய்யது மிக மன்றந்
தன் மெல்லியலால் கேள் மிக்க வக்கினி யுண்டாக்கு மை யொடு
சத்தி சுரம் பிரமல் செல தோஉ மகன்றேறுங் கையா கொண்டவ வெய்யாத
பாகங்
கன்றுத்லே மொய்யகம் பொய்ய லிப்படி யித்தனை குணமும் போம் போம்
வென்னீர்க்கே.

73. சீதந் தரு யிருந்த தீபனத்தை யுண்டாக்கும் தெரிய
வாதம் போ மூஉஷ்ணம் பேர் மாறு நல்லாய்
அன்ன மச்சு மறி வுரிசையுண்டாக்குந்
தென்னங் காய் செய்யுங் குணம்.

74. கரப்பான பூனைக்காலிச் குணத்தைக் காதுவங் காற் பொறப்பாய பித்த மற்றும்
போகமாம் சொற்ப் பெரிய
சீத மிரத்த பித்தஞ் சேராது தேன் மொழியே பேத மலம் போமென்றே.

75. சிறு வழுதிலைக் குணத்தைச் சொர கயந் காரதி மனைப் புதத்தை யொட்டு
மிறுதி யெனத் தாக்கு முலைகறந் தாங்காது தையலாய் போக்கி விடும் மென்றே
புகல்.

76. யிலாமிச்சங் கூறி லெறில் குளித் யாகும் பலா மிக்குந் தாயம் விடையாற்கும்
நலமிக்க சாந்தி தரும் சுரமுங் காளதி ரத்த பித்தம் சாந்தி தரு மென்றென்றே
சாற்று.

77. வெடித்த விப்பழத்தை வாங்கி வெள்ளிய சீலை கட்டிக் கருக்கிடப் பிழிந்த
சொல்லு கன்று நற்ச் சீனி சேர்த்துச்
குடித்திடி வெப்பு மாறுங் குருந்திடு மல்லி போல வடுக சொள் வெல் விழியினுளே
மாதளம் பழத்தின் சாறே.

78. காதலையுங் கண்ணிருள் கன் சிவந் வாய் கருகிப் போதனை தீர்ப் பொ---பொ
முதாலல்
மாதள நீர் பங் கொக்கச் சொல்லு யாருஞ் சீனி சேற்றருந்த அங்கத்தி லாறு ம

79. நன்றி தரும் அத்தங்காய் அனத்தை நாடுங் கால் லொன்றிப் பிளிப்பு பெ வரு
வத்த
மன்றியே வாதம் போம் வல்லை வா கிருமி நெஞ்சு நேய் காதம் போந்
தீபனமாங் கான்.

80. மாங்காய்க்கு வாதமாம்---யுண்டாமும் தாங்கரிய தீபனத்தைத் தான் போக்கும்
நீங்காத நெல்லி யிளங் காய்க்கு உஉட்டனம் போமன்னிலையாக் சொல்லும் பிற
மே ம் போக் சொல்.

81. நெல்லிக் காய் தான் அற்றி நிழ பிளிப்பு வாதம் போம் சொல்லிற் தவற்போ
தவற்பாகும்
மெல்லியலே சித்தக் கல்க்கமுடன் தீரான உஉஷ்ணம் போம் பித்த மிருப் போகும்
மென பேசு.

82. தாது வற்த்திக்கு மாங்கனி தையலாய் போத வற்திக்கும் வாதம் புன் காய வடு
வாத பித்த மொடைப்பு மக்கு மென்மேதி வைத்தவர் யுண்மை யதாகவே.

83. பேயன் பழ மருந்தில் பித்த ரோகந் தான் போ மோயு மிக வாதத்தை யுண்
டாக்குங்
காய மிகக்குளிரு மென்றெண்ண வேலையுடை யழ சகத்தி லறிய மிகச் சாற்று.

84. நன்குப் பிரப்பைப் புவின் அனத்தை நாடுங் கால் லொன்றுள தாபத்தை யோட்டி
விடும்
வென்றன வேலை முதலாங் கயற்க் கன் கண்ணாய் மெய்யிருக்கு கால முதல் நேய்
தனிக்குங் கான்.

85. அதிமதுரம் பேரிஞ்சுக் காயோ டூறுந் தான் சோகி மருவாத பித்தங் கறுங் கா
அதி மருவு வானீர் வுண்டாம் வருந்தந் திற தாபமுடன் தாவிரு மூஷ்ணம் போந் தான்.

86. தாமரைக்குச் சத்தியுடானே போந் தவித் தவராம் போமிரத்த பித்தம் போக
மிக முரைத்த
சீதளமாந் கிரிச்சம் போம் சோர் விஷப் பாசங் காதளவுங் கண்ணிரும் சான்.

87. சீந்திலுக்கு மிருந் தீபனமுடன் சார்தமாகிச் சுரமுந் தனித்திடுந்
சேந்திடா தங்கிரக்க பித்தங்கசும் போந்திலர் சுகிசாரமும் போகுமே.

88. முந்து முந்திரிகை காயவா மந்த மேனி மிருங் கண்ணாக் கழசெரம்
வந்த வன் சுர மகா பித்த காசமுஞ் சிந்தை நெந்த கயஞ் சுரந் தீருமே.

89. தேற்ற வித்தின் குணத்தைத் தெளிந்திடச் சாற்றிடும் படி சேட்டிடுந் தையல்
ராற்று மந்தப் பிற மேக மடங்கிடும் போற்றவார் கண்ணிற் தோஷமும் போகுமே.

90. காய்ந்தார வைத்த விளநீர் காயத் தீர்க்கு மாய்ந்த வரும் பிற்ற மதனே யகற்றச்
சேர்ந்து வரும்
மந்தத் தாகத்திடட முன சுரந்தீர்க்குஞ் சந்தக் காருங் குழலாய் சான்.

91. தேங்கா யிப்பா லையுடன் குணமுந் தெளிவிக்குந் தாங்கரிய வாத பித்தந் தான்
போக்கும்
நீங்கரிய தாத வுண்டா மெய்யிற் தங்காத உஷ்ணமே தீதி விடு மசோகர போமுற்று.

92. சீற காலக் கறந் தாவின் பாலைப்பை திறக்கும் மாலை காலைத் தீபனமு முண்டா
மிருகாலைத் தாகரும்பு மென்றெனவே தப்பாத லகறியச் சோதில குமா மயிலே கூறு.

93. பகற் கறந்த ஆன பால் பலமும் விந்தல் விகற்ப மறை போக்கும் விட்டே சகத்தி
னுள்ள
சீதளமா மெய் யெங்கும் சேருமே யுஷ்ன மென்த் தாத விழும் பூங் குழலாய் சாற்ற.

94. யிராவைப் பால்க் கன்னி லெழும் மேயகற்றம் பரா முகமாம் நோய் தவியப் பாற்றும்
தராதல மேல்
மெத்திய வசம் பென்ன விதி மெல்லிய லேமார்தற்கு பத்தியமா மென்றே பகர்.

95. பாலடை பித்தமொடு சத்தியோம் பன்பாக மாலாடு மூறசை போ மசாப் பலமும்
மேலாடு தாதரும் புத்தி மனமு மென்ற தனிந்தவற்குப் போதரும் பா மேன் முலையாய்
போற்று.

96. பாலர் விருத்தர் பழுஞ் சுரத்தோர் பத்தியமாஞ் சோல விரதங் குளற்றி கூறுங் கால்
சால்வே
எல்லா வுயிற்கு பிணைத்தவற்கும் பத்தியமாம், நல்லாய் பசுவின் பால் லட்டு.

97. சித்த பலமுண்டாம் நய்ய வறி வுண்டாகுங் கத்துச் சுவாசங் கடுகாத மெத்து
மிரத்த பித்தங் கிரிச்சம் போம் ராச வசிய முண்டாம் கறுத்த பசுவின் பால் தான்.

98. வெண் பசுவின் பால் போக்கும் வாதத்தை வேதவிதி தின் கபுப்பு பித்த மறந் தின்னமே
மொன் சிவப்பு பால் போக்கு மையை கபிலப் பால் தானனைத்தும் நோய் போக்கு
மென்றுரைத்தார் நூல்.

99. மேதிப பாலுள் கொள்ள மீளாத வ த பித்த மேதிப் பால் புச விடும் பித்த மேதிப்
பாலே
விளைவிக்கு மெய் கனக்குஞ் சீத மிடும் வெய்யத் யிவுண்டாம் விழிக்கு.

100. வெள்ளாட்டுப் பாலுக்கு வியாதி யச மெய் குளிருந் தள்ளாடு ரத்த பித்தஞ் சார்தமா
முன்னுரைப்புச் சீத மதிசாரஞ் சிலேஷ்ம சுவாச காசம் வாத ரோகம் போகுமாங்கு.

101. தழை பல தின்கையாலுஞ் சற்று நீர் குடிக்கையாலு மிழ நடந்துடலஞ் சற்று வேகமா
நெற்யதாலு முறையயில் கண்ணே யொக்குமே பசுவின் பாலைப் பிழையிலேப்
பிணியு மில்லை பேச வெள்ளாட்டுப் பாலே.

102. தழை பல தின்கையாலுஞ் சற்று நீர் குடாக் கையாலு மிழ நடந்துடலஞ் சற்றுமு
வேகமா நெற்பதாலு
முறையயில் கண்ணே யொக்குமே பசுவின் பாலைப் பிழையிலேப் பிணியுமில்லை பேசு
வெள்ளாட்டுப் பாலே.

103. செம்மலிப் பால் வாத பித்த சிலேஷ்மத்தை யுண்டாக்கு---மலம் வயறு மெத்த மேவுங்
கால்
கொம்மை எரி முலையாய்ப் பத்தியத்தில் வராது வென்றே புரிவுடனே சொன்னர்
பகர்ந்து!

104. யிரத முடனிை---மெத்த மலங் கட்டும் விரணமுடன் வாதத்தை யிடலும் பாத நல்லாய்
மேதையுடன் சுக்கிலமு முண்டா மிருந் தாது சோதில் தயிர் சென்றே கூறு.

105. ---யிர் கொள்ள லாகாதார் மந்தாக்கினி சுரத் தோர் மாறு விஷப் பாகமுந
தாற் முமட்டி மூபாண்டு வந்தாற்கு
நெயி குடத் தோர் தங்கருக்கும் தேராத---சானை பிடித்தவுந் தோஷங் கான்.

106. முடையது வாங்குந் தயிர் நீர் மல மூச்சும் நாடி வருங் கிரிச்சம் நன்று தேடி
நீ வரு
மீண்டுங் கிராணி மிக வுஷ்ணம் போமென்றே தான்டுங் கயற் கண்ணாய் சாற்று.

107. மேகிப் பால் பித்தம் விளைவிக்கும் வெள்ளாட்டுச் சாகிப் பால் மூப் பிரியைச் சாடிவிக்கும்
மேதினி யலாவின் பாலாற்கு மருதமா மம்புலிப் பால் வாதமா மெற்றே மதி.

108. மரர மறவா யிருக்கும் வன் பிலை முன்டா மதிரவரு மூத்திரதி சார மதின் மிகவே
மாற்சும் பசுவின் தயிர் தான் மன மகிழக் கூற்றில் விழி மானே குணம்.

109. பார மிகும் வாதம் பரவி யிடு முட்டனமா முரல விடத்தைப் போக்கு முண்மையே
காரெருமை யென்றுரா ந் தயிர் முண்டா மெழிற் குணங் களித்தவையும் பன்ன மருமென் மொழியாய் பார்.

110. வாதமுடன் ஐன்மம் மருவாது வன் சிலேஷ்மம் போத வரு காசம் புகையாது சாதல் மிக
வுளருட் வொட்டாது யோத் பசி யுண்டாகும் வெள்ளாட்டு மெய்த் தயிர் தான் மேல்.

111. யிளைய தயிர் கிறிச்ச யிளைப்பு விடாய் தீருங் கிளரும் வாதங் கிளர்ந்தே தளர வரு
மந்தாக் கினியு மதி போல முகமுடைய செந்தாமரைத் திருவே செப்பு.

112. செம்மலித் தயிர் சேரில் மதரமாம் கொம்மை மென முலையா யிது கூறிடில்
விம்மும் வாதம் விரைந்தேழு மையப் புடன் திம்மை யாந் திறி தோஷம் விளைக்குமே.

113. <u>தயிருக் கலுபானம்</u>:-
வாதந் தனக்குப் புவன் பித்த சக்கரையாம் யோத விட்டுக் காச்சி யிடும் பொற்க் கொடியே
காதி வரும் சுக்கு மிளகு பொடி குழ வரு சோழைக்குத் தக்க தயிர் காச்சி யிடத் தான்.

114. <u>வியாதிகளுக்கு மோர் கொள்ளும்படி</u>:-
கிறிச்சந் தனக்கு வெல்லங் கேள் சுக்கு பாண்டுவுக்கு மிச்சரிய சுக்கு குடசப் பாலைத்
தக்கதோர் மேகந் தனக்குத் தேன் மிக்க வேயா தவைக்கு மோ நீர் கொடுவேலி மூட்டு.

115. உண்ட தமத் தாவுடற்தி விளை தலால் கண்ட மலங்கள் கழிந்தலால் சுண்டிடுவார்
வார் கொடுவார் வன் முலையீர் வார் கொடுவார் மோர் கொடுவார்
மோர் கொடுவார் மோர் கொடுவார் மோர்.

116. <u>வெண்ணைக்குச் சமுதாயமான குணம்</u>:-
தாது மிகக் குளிருந்தான் மெய் நிறங் கொடுக்கு மோது பலமுண்டாகு முண்மையே
வாத பித்த மூலம் போம் வன் கண்ணொளி கொடுக்குங் கோதில் வெண்ணை தானென்றே.

117. <u>பச்சை வெண்ணை</u>:-
யிரத்த பித்தங் கண்ணோ யெடு விரணம் விக்கம் தரக்க யிவை தீருந் தானே கரத்தி விடும்
சேற்பமத்தைப் போக்குஞ் சிறப்புடையவா வெண்ணை கூற்று விழியாளே குணம்..

118. <u>பசுவின் வெண்ணை</u>:-
பாலற்கு ஊறும் பரம அவுஷதமாஞ் சால விளையுந் தாது சாற்றுங் கால்
கோல மென முன் தோஷம் போக்கு முயற்றி யிடிலா வெண்ணை விக்காரமாமே விளம்பு.

119. <u>எருமை வெண்ணை</u>:-
வாத மருவாது சேற்பமம் போம் மெய்யது தான் பராம் வெளம்பிடில் தய்ய விழி
மாதே கேள் தாபம் பிறமை பித்தம் தானே யிதன் கொணங்கள் சாற்று.

120. யெல்லா வதிசாரம் திறக்கும் மெழிற் சுவாசம் பொல்லாத சேற்பமமும் போக்கும் நல்லாய் கேள்
வெள்ளாட்டு வெண்ணை யிடுக்க சுரந் தாளுற்பம் தள்ளாட்டும் பித்தம் போம் தான்.

121. நெய் பருகிற் கண் குளிரும் நீர் சுக்குல் முண்டாம் வெய்ய பசிவுண்டா--பித்தமொய் குழலே
உள் வெக்கை போக்கு முயிரை நிலை நிறுத்தங் கொள்ள விருத்தன் பாலனுக்கும்

122. புத்திக்கு மெய்யழகு போதத் தரு நயன மெத்த வொளியு மாம் வேத முறை சத்தியமே
வாதமொடு பித்தம் வரட்சி போம் மாது நல்வீர் தோதெருமை நெய்யின் குணம்.

123. ஆமணக் கெண்ணை தன்னை முனிவ மறியக் கேள் மின் பூமனச் சந்த தோறும் பொ... பொருந்திய வாதம்

சீமத் தாழும் போக்குந் திகழ்வுட னறிவு முண்டாம் தீமைங் குடலின் வர்தம் சேர் குட
லேத்தம் போமே.

124. <u>நல்லெண்ணெய்த் தைலம்</u>:-
என்னையிற் றுணமே தென்னில் இளமையும் மொளிவு முண்டாம் கண்ணிலே செவியில் --
வுங் காசமும் களிவு மாற்றம்
புண்ணினில் லேவு போக்கும் புரி சடி பெரரிசுஞ் போக்குந் திண்ணிய கபமுங் காற்றர்
திடமுடன் போக்கு மென்றே.

125. <u>சன்னி பாத வயிரவம்</u>:-
சுக்குத் திப்பிலி மிளகு கெர்தகம் சுசித்த நாபி ரசமுடனே மிக்க வூமத்தை விரை
இந்த மிகுந்த அப்பிரகம் வெண்சாரம்
நக்க யிவை யோடொன்பதவுந் தானே சரியாய்ப் பொடியாக்கி யொக்க சொப்
பியான் வைத்து யொன்றிய வச்சிர மூட்ட மிடே.

126. யிடவே மூன்று சாமத் தயிலம் பக்குவ மாய்த்தா நிறக்கி
அடவா மீதும் பூனையுடனே கோழி நாய்ப் பிச்சுந்
திடமாங் காட்டுப் பன்னியுடன் செய்ய பச்சோந்திப் பாம்புடனே
தடஞ் சேர் குழலாயவை யோரொன்றிற் தானே யோர் சாமங் கொண்டரையே.

127. அரைத்த மருந்து யிலக்கமது வான குன்றிப் பிரமான
மிரைத்த காயா--ச மா யிஞ்சி யாடாதோடை யிலை
வரைத்த திரிகடுகு கண்டங்காலி வன்மைத் தூதுவிளை காஞ்சொறி
நரிக்கிக் கசாயந் தானிட்டு நன்றாய் குளிகைத் தானிடவே.

128. யிடவே சன்னி பதிமூன்று மியன்ற பக்க வாதமது
மடவே தோஷ சுரமாகு மாமை மூலை மகோதரமுந்
திடமே நமக்கினி யில்லை யென்று தீரும் பத்தியந் தனைச் சோறு
வட நேர் துவரை யறைக் கீரை வாறும் வெள்ளீராது கூட்டே.

129. கூட்டில் நொச்சில்க் கழுதாழை கோலந் தூதுவளை வறள் முள்ளி
நாட்டந் துளசி காஞ்சொறி நாமக் கண்டங் காலியுடன்
தேட்டமாகப் பிட்டிட்டு தெளிந்த சாற்றிந் தேன் கூட்டி
மூட்டுந் திரிகடுகுவெண்சார முதி தாமரைத்து மேற் பொடி தூவே.

130/. யிம் மருந்து ராவதரு வியன்ற கசாயங் குளிகை யிட்டு
செம்மைப் படவே நாவுக்கு செறித்த கன்டுர மிவையிடவே
நன்மையாகும் வியாதி யெல்லாம் நாடதனை வாம நறருக்கு
வம்மை பாத்த தானை திடமாகுஞ் சன்னி பாத வயிரவமாமே.

<u>சரசன்ன பயிரவம்</u>.

1. சரசன்ன பயிரவ குளிகை யென்று சரவ ரோகந் தான் தீர
யிச்சையான ரச நாபி யியன்ற கெந்தகம் அப்பிரகம்
மச்ச மன்றி யரிதாரமான தாம்பிர பற்பமுடன்
கச்சின முலைப்பால் சரியாலங் கன்னிச் சாற்றாலரைத்திடவே.

2. அரைத்தே சொப்பில் தான் வைத்து அடவாஞ் சீலை மண் மூன்றுடனே
வருத்தம் வொரு ளவு வாலுகா வந்திரப் புடம் வைத்து
திருத்தமாக யிளம் பாகஞ் சேர் மிளகுப் பிரமான
முளத்தே யிடவே யப் பொழுதே போகுஞ் சரவ ரோகமதே.

3. சரவ ரோகந் தான் தீர சர சன பயிரவத் தனுபானம்
நிறையா யிஞ்சித் தேனுரும் நிறைந்த வாடாதோடை யிலை
குறைவே யில்லாத் திரிகடுகு கொண்ட கசாய மதனிலிட
விறைவா பாத மொத்த வினை யியங்கும் படியே போன்றிடுமே.

<u>நாராயண பத்திரக் குளிகை</u>:-

1. கெந்தகத் தோடரி தாரங் கிளரும் ரோகணி திரிகடுகு
அந்தமுடனே அப்பிரகமான சூபியுடன் லிங்கம்
யிந்த முதலாய்ப் பெருங்காயம் மியன்ற யிரி பிசரி கொண்டு
வந்த பஞ்ச லோகத்தில் வருத்தங் கசாயத்தி லரைத்திடவே.

2. யிந்தக் கசாயந் தனிலரைத்து யிரண்டு ஜாமத் தானரைத்து
வர்ந்து சொப்பில் தானிட்டு வச்சிர மூலைப் புடம் வைத்து
சிந்தை மகிழ்ந்து அம் மருந்து சீலை மண்ணோடு செய்து கொள்
ளெடுத்த வெய்யி லஞ்சு நாள் முசியா திட்டுப் பாத்திடவே.

3. காத்த மருந்து நரிப் பிச்சு கான மீனின் தான் பிச்சு
பாத்து ரெண்டு நாளரைத்து மருவுங் குன்றிப் பிறமாணம்
வேத்து மிகுத்து வராமல் மிகவே குளிகைத் தாளுக்கிப்
பாத்து வெற்றிலைச் சாற்றிலிட பாறுந் தோஷ சுரங்க ளெல்லாம்.

4. மிருவாஞ் சுரங்கள் தானனைத்து மென்றுஞ் சன்னி பதிமூன்று
மது தானன்றி சேற்றுமமுமான வகைகளவை யெல்லாம்
விதியே நமக்கிது வென்றே குன்மவி யோடும் விரை விள்ளெள
மதி தாளுகுந் தேனிஞ்சி மருவு மட்ட சரச் சாற்றிலிடே.

5. நாராயண யஸ்திரந் தானிடவே நயமாம் வியாதி தானனைத்துஞ்
சீராய்த் தவரை யறைக் கீரை செழித்த திணைச் சோறிவை யாகும்
பேரா யிரத்நப் பெருமான் தான் பெருக மனத்திற் போற்ற வினை
பாரரா தோடு மப்படி போல யாறும் வியாதி பகர்ந்ததுவே.

மண்டூர வடகம்

1. மண்டூர மாமும் பழஞ் சிட்டம் வருந்த நாறு பலங் கொண்டு
மிஞ்டு தான்றி சமூமு மேவுங் கோவின் சலமாகு.
முண்டே யின்னீரிற் றேத் தெடுக்க வுகந்த மண்டூரஞ் சுத்தி யதாந்
திண்டிற் றாளா யவையிடித்து செய்ய ஆவின் மோர் கொண்டு.

2. அந்த குமாரில் மண்டூரம் மின்பது நாழிகை யூற விட்டு
விந்தக் கொடுவேலி சீயை யிலை. மிஞ்சு பலாசு நொச்சிலிலை
சுந்தப் பிறண்ட கரந்தையுடன் காறஞ் சாரணை சுருவேம்பு
வந்த சங்கம் பட்டை கள்ளி மாதளம் பழ மிவை யோரொன்று.

3. ஒரொன்று ரெண்டு பல மிடித்து வுகந்த தயிரிற் புடம் வைத்துப்
பாரென் வேப்பம் பட்டை சுத்தி பண்ணி சுக்கு பலம் பத்து
லூரென் சீரகம் பலம் பத்து வுகந்த மிளகு பலம் பதினைஞ்சு
யேரென் திப்பிலி அயம் பலமும் பெருந்த சுடுக்காய் பொடி பத்தே.

4. கல்லுப்பு வெடி யுப்பு யிந்துப்பு காச்சுப்பு வட்சார மிவை யைந்து
நல்ல பலமா யைந்து கொண்டு நாடுங் கற்கம் பலமெல்லாம்
செல்ல வெவ்வேறே சுத்தி பண்ணி செருஞ்சிட்ப் பொர்டிபூடே.

எல்லாங் குழிக் கல்லிற் தானரைக்க யிதற்குச் சாறு விளம்பக் கேள்.

5. யிஞ்சி வல்லாரை கையாந் தகரை யியன்ற வமுதிலை நீர்முள்ளி
அஞ்சு மன்னரி சாறு கொண்டு அந்த மருந்து நேர கரைத்து
கொஞ்சு கொட்டைப் பாக்களவு கொண்டே காயா சுட்கமதே
விஞ்சுந் தேனிலொருண்டை விளங்கக் கொள்ளீர் மேதினியீர்.

6. பாண்டு விஉடிப் பாண்டு சுவாசமுடன் பாண்டு ரோகம் விஉடிப் பாகம்
மீண்டும் பயிற்றிய வாய்வு பல மிகுந்த காமாலை எடு வகையு மீண்டு
மண்டி வயிறுடனே யியன்ற மகோதரம் புறங் காலுந்
ஆண்டும் புறங் கை வீக்கமுடன் சொல்வன் சிறு நீரிறங்கியதே.

7. மஞ்சள் சுண்ணும்பு யேலே தான் மருவு நீரா யிறங்கிறதும்
விஞ்சு காலை மாலையுடன் மிகுத்த கண் தான் னெரியாது
மிஞ்சிவ வேதென்குதே மிகுத்த மாயன் திரும்பாத
மஞ்சி தேசித்துப் போற்ற வினை யகலும் படி போவாகத்
தஞ்சமா மிப் பிணிகளெல்லாந் தகற்கு மண்டூர வடகமிதே.

ரசபூபதி:

1. யிரதங் கழஞ்சு மனோசிலையு மென்ன மறாஞ் சாதிலிங்கம்
மரிது வெண்காரஞ் சீரகமு மாகு மோரொன்று கழிஞ்சு கொண்டு
சுரிது நாபி யிரு கழஞ்சு சொல்லும் வாள முக்கழஞ்சு
அரிதே பாகலிலைச் சாற்றி லரைக்கவுங் குன்றிப் பிறமாணம்.

2. குன்றி போலத்தான் திரட்டி குடுக்கு மறுபானங் குறித்துக் கொள்
நன்றும் பித்த சுரத்துக்கு நாடுஞ் சக்கரை நெய் பாகுந்
திற்ற வாத மிஞ்சிற் தேன் றீருஞ் சேற்பன சுரத்துக்கு
அஞ்ச அட்ட சரக் குடி நீராகுந் திப்பிலி மேற் பொடியே.

சத்தியானந்த பயிரவம்.

1. அபினி யிந்த நேர்வாள மான கெந்தக மடல் தத்தந்
தபன விடைய மிவ சமமாய்த் தானே வெற்றிலைச் சாற்றரைத்து
உபய குன்றிப் பிறமான முஞ்சீரிஞ்சிச் சாற்றிலிடத்
தாபமாமேழு நாழிகை யிற்றங்கா தோடுஞ் சுர மனைத்தும்.

ஆனந்த பயிரவம்.

1. பச்சை நாபி தாதிலிங்கம் பரிந்த இந்து வெண்காரம்
கொச்சைத் திருகடுகு நேர்வாளம் கூறங் கருஞ்சீரக மிவை சமமாய்
பச்ச தேசிப் பழச் சாற்றில் லரைத்துப் பயறளவு வாங்கி கொண்டு
வெச்ச யிஞ்சிச் சாற்றிலிட வேகுஞ் சுர வகை தானனைத்தே.

2. ராம பாணக் குளிகை:-

கடுகு ரோகணி நேர்வாளங் கனத்த யிரச மிவை யெல்லா
மிட வேரொன்று கழஞ்சு யிதற்குச் சர்க்கரை யிரு பலமாந்
திடமா முலைப் பால் விட்டரைத்து திருந்தப் பயறளவா
யிடவே முலைப் பாலிஞ்சியது வாதி ராம பாணமிதே.

சுர கோடா குளிகை :-

1. வெண்சாரமுங் கெந்தகமும் மிகுத்த நாபி யிரதமுடன்
   கண் பார்ந் திப்பிலி திறிபலையுங் கதிக்க வேரோன் கழஞ்சு கொண்டு
   நண்பாஞ் சுக்கு வரிதாரம் நல்குமோ ரொன்று முக்கழஞ்சு
   என் காவு சுத்தி நேர்வாள மிவ்வு மறு கழஞ்சி சென்னியதே.

2. கூட்டி நரிக்சி குழிச் கல்லில் கோல சிலைச் சாறு கொண்டு
   மீட்டுஞ் சுத்தி மருந் தெல்லா மிகுத்த நேர கத்தாளரைத்து
   நீட்டுந் துவரைப் பிரமாணம் நிச்சிய மிஞ்சிச் சாற்றிலிட
   வோட்டுங் குளிரும் பரிதாப மொட்டுஞ் சுரமு மோடிடுமே.

3. என்னை பாலும் பொரிக்கூழு மிந்த மருந்துக் காகாது
   பன்ன ராவில் குடிநீர் தான் வருத்துஞ் சிறு முட்டி பேரமுட்டி
   நன்று மோரொன்றிரு கழஞ்சு நாடுஞ் சுக்குப் பொடி கழஞ்சு -
   யின்றே யிருநாழி நீருழக்கா யிதற்கு திப்பிலி மேற் பொடியா
   யுன்ன ராவிற் கசாய மென்றே யுரைத்தார் வியாச முனி யுகந்தே.

யிரச சுத்திக் குளிகை :-

1. கெந்தகம் யிரதம் நேர்வாளம் கிளர்ந்த திரிகடுகு ரோகணியு
   மாந்த மருந்து சமகை விள வெந்நீர் கொண்டு தான் வார்த்து
   வந்த மருந்துக் கிவை சமயெய் வாழுங் கெந்தக யிரதமுடன்
   தந்து மற்திச்சு குந்தளவாய் தானே வாத சுரத்துக்கே.

2. வாத சுரத்துச் கிள வெந்நீராம் மருவுஞ் சன்னி வாத சுரம்
   போத முலைப் பாலி லோருண்டை பொன்னே சேற்ம சுரத்துக்கு
   தீதே யாடாதோடையுடன் திருந்து பற்படங் கொத்தமல்லி
   மாதே நாழி நீருழக்காய் வருந்து முண்டை தெளிந்திடவே.

3. வெந்நீர் காச்சிப் பனியில் வைத்து வெடிந் தொருண்டை வாத சுரம்
   நன்னீர் பித்த சுரத்துக்கு நற் சந்தன மேலம் பற்படாக
   மின்னே நாழி நீர் கொண்டு மிகுந்து காச்சி யதனிலிட
   வன்னே சுரத்துக் சுரபான மாகு மெங்கு ரகத்தியனர்.

மகாசுர சுராங்கிசம் :

1. யிரதஞ் சுற்றி யிரு கழஞ்சு மேமத் தேசிப் பழச் சாற்றில்
   நிரதமாக குளொக்கு நீட்ட சுத்தி நாபி யது
   அரிதே சுக்குத் திப்பிலியு மறு கழஞ்சாக வவை கொண்டு
   பரிந்றபாக லெவுமிச்சம் பழமு மிஞ்சிச் சாற்றரைையே.

2. பாகல் முதலாய் மூன்று ஒன் பரிந்தே யரைத்துப் பயறளவாய்
   ஏகமாகக் குளிக்க செய்து யிஞ்சி தேநெய்யிற் தானிடவே
   தோகை சன்னி வாதமுடன் சொல்வங் கை கால் குடைந்து சுர
   மாகுஞ் சன்னி விட மற்று மதிசார சுரமு மகன்றிடுமே.

3. யிஞ்சிச் சாற்றிலிட லாகு மிது வன்றி யாடா தோடையுடன்
   மிஞ்சும் புசனி கொத்தமல்லி மிகுந்த கற்றுழஞ் சாறு சுக்கு
   மிஞ்சு பற்படாக மிவை சமயெய் வீறக் கசாயந் தான் காய்ச்சி
   யஞ்சாம லொருண்டை தானிடவே யாகு மகா சுராங்கிச மென்றருளியதே.

நீலகண்ட ரசம் :

1. கடுகு ரோகணி வேற் கொம்பு கடுக்காய் கிளகு பெலிகாரங்
   கொடிய யிரத நேர்வாளங் கொள்ளு மதேச் சிலைக் கொழுந்துடனே
   படி சேர் சிவந்த அரிதாரம் பழைய வற்ச குபியுட
   நிடு நோகுஞ் சாதிலிங்க மிவையுஞ் சரியா யிது கொள்ளே.

2. கொள்ளுங் கையாந் தகரை யிலைக் கோதாய் நருக்கிச் சாறு கொண்டு
   தள்ளி யரைத்துப் பாவட்டங் காயள வுண்ட செய்து
   மெள்ள நிழலிற் தாறுலத்தி விதமாக் சுக்கு நீரிலிட்டால்
   கள்ளச் சுரங்கள் மூவகையுங் கடிக் யோடுங் கண்டிரே.

பிறளய நீலகண்ட ரசம் :

1. வெண்கார யிரதமுடன் வறச நாபி மிளகு கடுகுரோகணி கடுக்காய் வாள
   மென் கூடு மருந்திவை கழஞ்சு கட்டி யிந்த மருந்தறு கழஞ்சுங் கொற்றுக் சாற்றுல்
   பன்பாக வரைத்துண்டை பாவட்டங் காயளவா யினநீரிற் பற்படாகங் காச்சி யிட்டா
   வென் காயுஞ் சுரங்களெல்லா மேகு மென்றே பியம்பினர் தா முனிவரியல்ப தாக.

ஆங்கார வீர நீலகண்ட ரசம் :

   கடிய மிளகு சுக்குடனே கள்ளாத் திப்பிலி வெண்காரம்
   படியி லிரதம் நேர்வாளம் பசுமா யரை யுண்டை மிளகளவாய்
   வெடிகுங் கஞ்சாங் கோரையி நீர் மெத்து முண்டை குடிப்பீரா
   வடவாய் விடுமே சுர மென்று வரைந்தார் முனிவோ ரான வாரே.

   - ஆடாதோடை நொச்சில் செருப்படைச் சாற்றில் அரைக்கவும்.

உத்தாரிசுவர அமுர்த சஞ்சீவி:

1. பச்சை நாபி கொண்டு வந்து பரிந்து சீலையிற் முன் கட்டி
பிச்சையாக வெள்ளாட்டினி லன்று கோமியில் சுலையத்தி
உச்சத் தொளெந்திரமாக வைத்து வுகந்தே நாளும் புடமிட்டு
மெச்சிய விடத்தைத் தானெடுத்து மேலிக் கொட்டி எடுத்தப் பின்.

2. நாபிப் பசுவின் பாலதனில் நன்குய்ப் புடமிட்டுத் தான் கழுவி
ஆழ வெள்ளாட்டுக் கோமியத்தி லதிலும் பின் பொருபுடமிட்டு
ஏழைப் பசுவின் பாலதிலதிலும் பின்பொரு புடம் வைத்துத்
தாழக் கழுவி யது தனக்கே கூடு மருந்து கேள்.

3. சோரோசனே தான் முக் கழஞ்சு கோட்டஞ் செண்பக நாற் கழஞ்சு
நேரே யாவின் பால் விட்டு நிகழ வரைத்து முன் புடமிட்ட
பாரே நுவியுங் கழஞ்சும் பரிவால் குழிக் கல்லிலிவை யிட்டு
ஆரோ மாதின் முலைப் பாலிலொரு நாட் செய்து உகந்த பின்னே.

4. மாதளம் பழச் சாறு நாரரியு மஞ்சுங் கரும்பச் சாறு
தீதே யிலாத செவ்வந்தி சிகரும் பூச் சாறரியும்
மாதே யோரொன்றொரு நாளாய் மகிழ்ந்த வரைத்து வது வள்ளி
போதே பாலங் கட்டி மஞ்சில் பொருந்து மதனை முலைப் பாலில்.

5. முலைப் பாலதனி லரைத்து முசியாமற் தண்ணீரிற் தானரைத்து
முலைப்பா ரன்னி யிம் மருந்த குழலை சுருக்கி
யிலைக் கான பயறு பிரமான மிந்த மாதளம் பழச் சாற்றில்
சிலைத் தான பொருந்தத் தாப சுரந் தீரும் முத சஞ்சீவி.

6. ரெண்டாங் கூறு மருந்துடனே நேர்வாளஞ் சாதிலிங்க முட
அண்டாங் கடுகு ரோசனியு முகந்த வெண்கார முட்டுக
வுண்டாஞ் சாத்திர வேதியது மொச்சுக் கட்டிப் பொடி செய்து
கண்ட மருந்து வகை யெல்லாங் கலந்தே யாக்குங் கசாயங் கேள்.

7. சிவதை வேருங் கொடுவேலி சேர யிரண்டுந் தானருக்கி
அவமாய்த் தண்ணீருரி லாக்கி ஆறந் தன்னியில் மருந்தரைத்து
யிவன் மேல் வந்தசுரத்துக்கு யிஞ்சிச் சாறு மிளவன்றி
தவனே காவட்டம் பொற் சறகந் தானே கசாயத் தண்ணீராம்.

8. இந்தக் கசாய மல்லாம லிஞ்சிச் சாறுந் தானகு
மந்தப் பயறு போலளவா யான வுண்டை தானிடவே
வந்த தோஷஞ் சுர வகையு மாறுந் தாப பரிதாப
பிந்த வுண்ட தலைக்குப் பேரிலகுஞ் சஞ்சீவி மென்றியதே.

9. மூணுங் கூறி லொரு பங்கு முழந்த தெங்கிளள நீரி
லான்ற மருந்து தானரைத்து அளவும் பயறளவாகக் கொள
நான்ற தேங்கி நிளநீரிதா நன்று யிரண்டு சுருக்கி
யால யதி யிளி நீரிலந்த வுண்டை பாதியிடே.

10. யிட்ட பாதி யுண்டைக்கு யிடப்பாகமே தான் குளிரும்
அஸ்த்திக் கென குறை பாதி அந்த யிள நீரிற் தானிடவே
திட்டமாக வலப் புறந்தான் சேரக் குளிருஞ் சுர மெல்லாம்
வட்டமாக யிக் குளிகை வந்து மற்றுரைசு சுரமே.

11. நாலாங் கூறு மருந் தெடுத்து நன்பய் னெய்க் கொட்டான பழமெடுத்து
மேலா யிளநீர் தனிலிட்டு மேலி யுறி யிள நீருள்
சால வரைத்துப் பயறளவாய்த் தரிக்கு யிள நீரிற் தானிடவே
காலனை தோஷ சுரங் கடுகிற் தீருங் கண்டாயே.

12. பித்தனே மருந்து ஒரு யியல்புட னரைத்துத் தானு
மொத்த தோரனப் பானத்தி லகந்திடு முன்மையாக
சித்தரையன் மால முன்னே திரு முனி யருளிச் செய்து
வந்த சுரிசுவர மா மெஞ்சலசுத்தி வராளினுரே.

சுத்த சுராங்கசம்:

வெண்காரங் கெந்தக மரிதார மிகுந்த சுரி மனோசிலையும்
பன்பா மிரசந் திரிகடுகு மருந்து திரிப லை யிலை யெல்லாங்
கன்பா மோரொன்று கழஞ்சா கதித்த வாளமறு கழஞ்சு
பன்பா முருக்கிலைச் சாற்றரைத்து பருத்த குன்றிப் பிரமாணம்.

நாற்தங்காய்க் கடுகு:-

1. திரிகடுகு வசம்பு வெள்ளுளி திருந்து மிரு சீரக மசமதாகம்
அறிவதான சீனக் காரம் ஆனை ததிகம் யிந்துப்பு
நெறியாங் கெந்தகந் சுரிசியுடன் நீடு மரைப் பொடி கல்லுப்பு
உறவே திரிபலை யிலை சமனாய் உகந்து கூட்டிருன்மை யிதே.

2. அத்தந் சுரிசி கெந்தகமுந் தலங்க சத்தி தான் பண்ணி
உற்றே யிலை யெலாம் பொடி செய்து உகந்த மாத்தை பேய்க் கொம்மட்டி

சித்தம் பெறவே அதில் கிளிக்க சேர வுலத்திச் சூரணமாய்
அத்தரு யற செவ்வாயில் அதிலி லத்த வக்கி தான் கொள்ளே.

3. நன்ருய் வெருகடிப் பிரமாண முயத்த நாளுந்தான் தின்ன
குன்ரு வாய்வுளரி குன்மம் சூலையுஞ் சுத்தி வலி குன்மம்
யின்றே அருவை பீலிகை யுமி யன்ற மகோதரம் பெரு வயரும்
யின்றே வெதுப்புப் பாலை முதல் யிவையே தீரு மென்ருரே.

சதிரக் கள்ளிச் சூசம் சூரணம்:-

1. சதிரக் கள்ளி முயுருவி சமூல மெருக்கு செங்கொடியு
யிதமாம் புளியம் புரோணியது யிவைகள் வெவ்வேறே தான் சுட்டு
மதி தான் சமது மொரு பலமும் மருதம் பட்டை சாறதனில்
யிதமா யிருபது கடுக்காயும் யிவைதளோ ரொன்ற கழஞ்சு கொள்ளே.

2. சுட்டு மருந்து யிவை எல்லாங் குழிக் கல்லில் தானிட்டு
மீட்டு மருதம் பட்டையது மேவிய சாற்றில் தானரைத்து
தீட்டுங்காலை வெரு கடி கொள தீரு மந்தம் பிளித் தேக்கு
மூட்டுங் குன்மம் பல வாய்வு முடிகித் தீரும் முன்றேமே.

வச்சிர வல்லிச் சூரணம்:

1. எருக்கிலைப் பழுப்புங் கள்ளியுடன் யியன்ற கொழுந்தும் பிரண்டையுமாம்
தருக்குஞ் சாரணை கல்லுப்பு நன்ராய் பொடி செய்து சட்டி தனில்
யிருக்க முன் தேர் வித்த மருந்து யிட்டுக் கல்லுப்புப் பொடி
அருக்க முன தேர்வித்த மருந்தலவும் அடுக் கடுக்காய வைத்திடவே.

2. உப்பு மருந்து அடுக் கடுக்காய் உகந்து சட்டியில் தான் வைத்து
அப்புட்டெரித்துச் சூரணமாய் அதிலே யிரு பலத் திரிகடுகு
செய் இரு சீரதம் வெள்ளுள்ளி சிறந்த வாளுவை அசமதாகம்
ஒப்பிலா கடுகு பெருங்காயம் உகந்த காந்த மோரொன்று.

3. யிம் மருந்தோ ரொன்று கழஞ்சு கொள்ள யிதுக்குக் கடுக்காய்
பதின் கழஞ்சு மருதம் பட்டை யிது திரந்த சாம்பலிரு பலமும்
பம்மக் கூட்டி வெருகடி கொள பருகும் வெந்நீரில் தான் கொள்ள
அம்மாலை குன்ம முதல் ஆறந் திசை வாய்வு மகன்றிடுமே.

ரச சூரணம்:

1. யிரசம் பத்து வெண்காரம் யிதுவு மாறு யிந்துப்பு
சரசமாக அறு கழஞ்சு தானே அத்தம் செந்தகமும்
ரிரசத் திப்பிலி யிவை மூன்றும் நீ கண்ட யம் கழஞ்சாகக் கொள்
அரிச ஒரொன்று பலமாகு மருளிச் செய்வோமது கேளீர்.

2. திட்டங் காந்தம் வெள்ளுளியும் கிளர்ந்து ஒரொன்று பலமாக
யிஉட்டமாக வேரொன்று யிலங்கச் அத்தி ஒரொன்று
வட்டமான சூரணமாய் மகிழ்ந்தே நெய் வெல்லத்தில்
அஉந்ட உரைக் காயளவு ஆறுங் குன்ம மானதுவே.

பிரம்மா வாக்கிய குளிகை:

1. கார்த்த மிரத மரிதாரங் கழுவா திரிபலை திரிகடுகு
எய்ந்த வாள யிந்துப்பு யிவையும் நாபி வெண்காரம்
வாய்ந்த சீனக் காரமுடன் வலிய நீலிச் சாற்றரைத்து
சேர்ந்த குளிகை குன்றி போல திரளச் சமையுங் கண்டீரே.

2. யிப்படி சமைத்த யிந்த யியள் புள்ள் குளிகை தன்னை
மைப்படு வெண்ணை தன்னில் மருவிய நீருகர்ந்தால்
மெய்ப்படு சூலை குன்மம் வியன சூட கரியு மேரும்
அப்படி முனிவர் தாமு மருளினர் புவியுளோர்க்கே.

சிந்தாமணி செந்தூரம்:

1. நாலு கழஞ்சு ரசந் தானும் நலமாங் குழிக் கல்லிற் தானிட்டு
ஒருங் கெந்தகங் கூட விட்டு யிடிச்சுத் திரட்டிச் சீலையில் வைத்துச்
சாலப் பிழிச் சாலிரத மது சாருமற் சீலையிற் கிழி கட்டி
பால நோலையா யொரு பரனை பாதிக்கு மண்லைத் தான் சொரிந்து.

2. அதமேட நிதக் கிழி தாறு மாகு மதவுந் தட்டாமல் விதி
விதமாயி யவை யற்று மருபடியு மேவி மணலை யுட் சொரிந்து
பதமாய்ப் பானை மணல் மேலே பாங்காய்எருமுட்டை தா மூட்டி
யிதமாய்ச் சட்டி கொண்டு தான் மூடி யிதங்க மேல மெருப் பெட்டு.

3. ஒரு சாமங்கெச புட மா யிடவே உகந்து நாறு மாறனிட்டு
தி வருகும் திரிகடுகு தாம் பொரிச்சு மரைத்த பொடியும் பணவிடையுந்
தருமே செந்தூரம் பணவிடையுந் தானே தேனில் மிகக் கொள்ள
திருவே வித்தி யிவை யென்றே திருத்தித் சொல்வோந் செவிக் கேளீர்.

4. மாறும் வியாதி கிராணி குன்ம மன்றும் பீலிகை மகோதரம்
வரறும் வாய்வு பெர வயறு வறுத்தான் சூலைக் கடுப் பெல்லாம்
பாறு மென்று மாமுனிவன் மன்வுத் சிர்தாமணிச் செந்தூரங்
கூறுந் தமிழ் லகத்தியர் கொண்ட வாகடக் குறி யிதுவே.

<u>கிராணி கபாடம்:</u>

1. கெந்தக மிரச மதிவிடையங் கிளர்ந்த கடுக்காய் முத்துடன்
வந்த வற்சிகை சவுக்காரங் கூறு மிலவம் பிசின் வசம்பு
முந்தச் சமயத் தான் கொண்டு முனிந்த கஞ்சாலிலைச் சாற்றி
லந்தம் பெறவே தானரைக்க யான கையாந் தகரைச் சாறு கொண்டு.

2. ஒரு ஜாமரைக்க எலும்பிச்சையுகந்த சாற்றிலொரு ஜாமரைக்க
வருமே தேற்றான் விரை பேர்ல மகிழ வுலத்தி யப்பான
மருவுமே வாய்வுக்குத் தேனிலிட மங்கும் பித்தத் தெருமைத் தயிர்
வருமே சேற்மைந் தேனிலிட மன்றுந் திப்பிலி மேற் பொடியே.

<u>பஞ்சாக்கினி சண்டமாருத குளிகை:</u>

1. பஞ்ச லவணம் யவட்சாரம் பருத்தி யரிஞ்சில் கொடுவேலி
அங்கச் காட்டுக் கறனையட ளை பிரண்டை யசமதாக
மிங்கிரு சீரகம் பெருங்காயம் மியன்ற நேர்வாளம் விழாலரிசி
தங்குந் திரிபலை திரிகடுகுந் தானே உள்ளி சமஞ்சு.

2. பொடி செய்து சமனுய்க் கள்ளிப் பால் பொருந்த வரைத்துக் கடலை போல்
மிடிசீர நெய்பால் தான் கொள்ள மேவங் குருந் தண்ணீர் குடித்திடவே
படியிற் றீரும் வியாதி பகரக் கேளீர் பாரிவள்ளோர்
திடமே தீரு மென முனிவன் செப்பும் பஞ்சாக்கினி மாருதமே.

3. சூத்திரக் கிறிச்ச குன்மமுடன் முசியா மகோதரஞ் சலக் கூர்மம்
நிரத்த சயமும் சுவாசமுடன் நியந்த அக்கி வாயு பல
பந்த மந்தாக்கினி யிளை பித்தம் பாண்டு காமாலை உதிரத்தி
லத்திறதே எகு மென்முரைத்தார்த்தி யந்த பஞ்சாக்கினி மாருதமே.

பத்தியம் - மிளகு நீருஞ் சோறுமாம்.

<u>கூவிளங் குளிகை:</u>

1. வில்லப் பட்டை கருவாத் தோல் மிகுத்த ஆனின் பனையின் காம்
நல்ல கள்ளி எருக்குடனே நாடும் புளியம் பொருக்காகும்
வல்லக் காவேளை முயுருவி வருகதிச் சமயத் தான் கொண்டு
எல்லாத்துக்குஞ் சரி மருதம் மியன்ற பட்டைச் சாம்பலுடன்.

2. கூட்டிப் பலம் பத்துக் கிடுங் கந்தகங் கோலக் சொன்றையுடனகை
முட்டுங் கடுகு திரிகடுகு சயமரஞ் சாதிக்கா யுடனாய்
தீட்டு வெண்காரஞ் சமதாகந் திரு யிரு சீரக மிந்துப்புக்
கூட்டி யோரொன்றரைப் புலமாய் கொள்ளீர் முன் மருந்துடனகை.

3. பாலா லரைத்துக் கடுக்காய் போல பரிந்த வெண்ணீரித் தான் கொள்ள
மேலாம் வியாதித் தீர்வது கேள் மிகுந்த குன்மஞ் சயரோகம்
நீலாம் பாண்டு செல் கூர்மம் நிசமாய் மந்த மகோதரமும்
பாலாய் மொழியாய் யிவை யெல்லாம் யாவுங் கூவிளை குளிகையிதே.

<u>சுரபேதி:</u>

1. நச்சளங் காரஞ் சூதம் நல்ல யிந்து சாதிவாளங்
கைச்ச மோதகங் கடுகு திரிபாலயிறைடே
பிகெச்ச கெந்தகமுங் கூட்டி நேரா கரைத் தகரையின் சாற்றுல்
வச்செ குளிகை குன்றி வகை சரவாகக் கொள்ளே.

2. யிவ்விசார சர பேதி தன்னை யிளவிஞ்சிச் சாற்றிற் கொண்டால்
வெவ்வியசுரமும் வாத மிகுந்திடுஞ் சன்னி குன்மம்
வவ்விய திறிவி குன்மம் மாகுட கரியுமேசி
செவ்வியே வயிற்றிறங்கும் மென முனி செப்பினரே.

<u>மதன பூபால குளிகை:</u>

1. மலேசிலை என் கழஞ்சு மருவு யிந்து நாற் கழஞ்சு
யிளமாங் கடுக்காய் முக்கழஞ்சு யிவையே பாகலிலைச் சாற்றில்
கனமாயச் சாமந் தானரைத்து கனத்த குன்றிப் பிரமாண
முனமே மஞ்சள் சிரிபுரத் தாள் முகந்த கசாயத் தன்டை யிடே.

<u>சுரராஜ உத்த குளிகை:</u>

1. கடுகு ரோகணி வேற் கொம்பு கடுக்காய் மிளகு பெலிகாரம்
கொடிய யிரசம் நேர்வாளம் கொள்ளும் நொச்சிக் கொழுந்துடனே
படி சேர் சிவந்த அரிதாரம் பறையவறச நாபியுடன் கொண்டு
வடி திமத் தருதான் சாதிலிங்கம் யாவையுஞ் சரியொர்க்கத் தான் கொள்ளே.

2. கொள்ளுங் கையாந் தகரை யிலை காவுங் கோதாரய நருக்கிச் சாறு கொண்டு
அள்ளி யரைத்துப் பாவட்டங் காயல வுண்டை செய்து உருட்டி
மெள்ள நிழலிற் றாறலர்த்தி விதமாச் சுக்கு நீரிலிட்டா
கள்ளச் சுரங்கள் மூவகையுங் கடிகி யோடுங் கண்டீரே.

சுரசூலி குளிகை:

கெந்தகம் பச்சை நாபிச் கேடிலா மிளகு சூதம்
வெந்த நேர்வாளத் தன்னை விஷமற தள்ளிக் கூட்டி
புந்தி சேர் பூசணிப் பருப்புங் கூடப் பொருந்தவே கூட்டி
யிந்த வுண்டை யுருந்தளவா யிடவே யிஞ்சிச் சாற்றதனுல்.

ஆனந்த நீலகண்ட ரசம்:

ஆட்டரிசி நேர்வாளம் மாசு மரிதாரம் பாஷாணம்
நீடுஞ் சிவந்த பாஷாணம் நேரொக்க கழஞ்சு கூட்டிக்
கூடுங் கள்ளிச் சாற்றரைத்து கொற்றுன் விரை யளவுண்டை செய்து
பீடும் நொச்சிற் சாற்றிலிட பெருகுங் குளிர் சுரம் போந்திடுமே.

பிரம்மாஸ்த்திரம்:

1. வெள்ளைப் பாஷாண மிரு கழஞ்சு மிக்க சந்தன முக்கழஞ்சு
உள்ளபடி-யேத்து குமிக் கல்லி அகந்து முலைப்பால் விட்டரைத்து
மெள்ள மூன்று நாளரைத்து மிளகுப் பிரமாணம் வெந்நீரில்
கொள்ள ஆவின் வெண்ணெ யதில் கூட்டி யிடவே ஏலைப்பறமே.

2. அத்தம் பத்து வெண் பாஷாணம் அலங்கக் கழஞ்சு தான் கொண்டு
உள்ள எருக்கு வூமத்தை உப்பைய மூமத்தைச் சாறு விட்டு
மெத்த ரெண்டு நாளரைத்து மேவுங் கடலைப் பிரமாணம்
பத்தியுடனே ஆவின் பாலிற் பரிந்த உண்டை தானிடவே.

3. சாதிலிங்கம் வெண் பாஷாணம் தானே வூமத்தைச் சாற்றி
வேதமாகத் தானரைத்து மியன்ற உளுந்துப் பிரமாணம்
போத வுருட்டிக் குவர்த தண்ணீர்ப் பொருந்திக் கொடுக்க வுல்லீராய்
மாதே குளிர் சுரந்தான் மாறு மன்னும் பிரம் மாஸ்த்திர மிவை மூன்றே.

4. பத்திய மாவின் பாலாகும் மருத்த முருங்கைப் பயறுடனே
உற்றுச் சலிக்க மிக விச்சை வுண்ணீர் குளிர் சுரம் முன்டைக்கு
அத்தி கிரியான்டி போற்றி யக்லும் வினை போலருஞ் சுரங்கள்
பத்தியோட யிது வென்றே பகர்ந்தார் வியாச முனி தானே.

வைத்திய சிந்தாமணி குசிகா பரணம்:

1. வுப்பிறகம் சுவர்ண பற்பமான தோரெசு லோகம்
செப்பமாம் லோக மியம் சிறந்த தாம்பூர பற்ப
மிப்புவி வெள்ளி வங்க மிவைகள் தான் பற்பமாகுந்
தப்பிலர் நாபி கெந்தந் தாதுவா மிரதங் கூட்டே.

2. கூட்டியே யிவைகளெல்லாஞ் சொள் சரியாகக் கொண்டு
வாட்டமில ரெச்சிற் சீர்தில் வன்மையா மொருக்குப் பாகர்
மீட்டுஞ் சாறனை கொடுவேலி மேவு மெவுமிச்சம் பழச் சாறும்
வாட்டிய யாடாதோடையுடன் வன்னத் துளசிப் பேய்ப் புடோல்.

3. அய்யு மில்லாக் கையாந் தகரை ஆன பொடுதலை யவை கொண்டு
மெய்யா மவை யோரொரு சாற்றில் மிகுத்த சாம மொன்றரைத்து
அய்யந் குழையாய்க் குப்பி தனிலாறு சீலை மண் அளவை கொண்டு
உய்ய வாலுகா வந்திரத்தி லொரு ளளவு மனற் காட்டே.

4. காட்டி யெடுத்த பற்பமத்தை ருசும் பிச்சு வகை கேளாய்
தேட்ட முண்டாம் வெள்ளாடு செங்கால் நாரைத் தவளை மீன்
ஒட்டம் பெரிய பன்னி யாமை வுயர்ந்த குதிரைக் கிடவாகு
மீட்டும் பச்சைப் பாம்போந்தி மிகுத்த கோழி மயல் பிச்சே.

5. யிவைகள் தன்சே டொருளிலி யந்த் சாம மொன்றரைத்து
யிவையாங் குளிகை எள்ளளவா யாகக் கொண்டு அநுபானம்
அவையாம் வியாதிக்கிடும் பொழுது யிஞ்சி முலைப் பாற் றிரிகடுகுப்
பல நேர் குழலா யதனிடவே யாறும் வியாதி வகை கேளாய்.

6. கேளாய் குசிக பரண மென்னுங் கிளர்ந்த குளிகை தானிடவே
வாளாஞ் சன்னி பதினைந்து மருவுந் திரிதோஷங் சேற்பமும்
மீளா வியாதி என்ற தெல்லா மிகுந்த இருமல் பொருமலுடன்
னௌித மன்றோயி ரியிருக்க என்றே பறந்தி யங்கிடுமே.

ரச செந்தூரம்:

1. கெந்தக மொரு பலம் பொடி செய்து கிளர்ந்த ரசமு மொரு பலமா
மிந்த வகை இரண்டு மொன்று சு யேரண்ட வெண்ணெ விட்டரைத்து
முந்த தேனிற் புரட்டுருட்டி முசியா தெடுத்தே
மிந்த செங்கற் குழியாக யிடமாயச் செய்து மருந்ததில் வை.

2. பொன்னும் பழத்துடன் முருங்கை விரை பொருந்த மிளகு மிவை மூன்றும்
நன்முய்ச் சமனாய மிவை யரைத்து குடுத் செங்கல் குழியில் வைத்து
முன்னுங் கெந்தக வுண்டை வைத்து மூசியாப் பின் சொற் பொடி விட்டு
அன்னேர் செங்கல் மருந்து மேலதன் மேற் செங்கல் தான் மூடி.

3. செங்கல் மருந்திதன் மேலே திரும்போர் செங்கற்தான் மூடி
யிங்கேறு சீலை மண் செய்து யிறக்குச் சரி சரி முழ முழமர
யங்குக் குழி கெல்லி யதிலே தானுனை பிளியங் கட்டை யிட்டுத்
தங்கி யெரித்து ஆற விட்டுத் தானே மணலைச் சொரிந்திட்டு

4. வெட்டு வாயம் மாத்திபந்தான் விற மணலைத் தான் நிரவி
வட்டமான குகையை வைத்து மருவும் பதிறை புடமிட்டுச்
சட்டமான விச்சிந்தூரந் தானே சீனி தேனதனை
விட்டே பணவிடை தான் கொள்ள விகுச்சித் தீரும் வியாதியைக் கேள்.

5. நெஞ்சு நோவு தான் விடுமே நீ கண்டாய்க் கராம்பு சாதிக்காய்
மிஞ்சா சாதிபத்திரியும் விற மூன்றும் பொடி செய்து
அஞ்சாக் காசிடை யிப்பொடியு மான செந்தூரம் பணவிடையும்
மொஞ்சிக் குடுக்க வாயுவுடை நகந்த கிராணியுந் தான் போமே.

6. எருக்கம் பாலிரண்டு பணவிடையு மியன்ற சிந்தூரம் பணவிடையுந்
தரிக்கிக் குடுக்க மருந்தீடு தானே யோடுந் தப்பாதே
நருக்கித் தேசிப் பழச் சாற்றில் நன்முய்ப் பித்தந் தான் தீரு
முரைத்த கண்டங் கத்திரியா முன்னும் பழச் சாற்றிற் தான் குடுமே.

7. நெஞ்சில்க் கட்டுக் கோழை விடும் நீ கண்டாய் துளசித் தண்ணீரி
லொஞ்சிக் குடுக்கச் சுரம் போகு மகந்த மாதளம் பழச் சாற்றில்த்
தஞ்சச் சன்னித் தான் தீருந் தானே கோழிக் காரத்தி
லஞ்சாப்பிடு நீரடைப்பு ஆன பலவுந் தீருமன்றே.

ஊர் குருவி முட்டை ரசத்திற் கொடுக்க மாங்கிஷ குன்மந் தீரும்.

8. அரைப் பலஞ் செந்தகத்துடனே ஆன ரசந்தான் பலம் விட்டு
உரித்த செம்முள்ளிச் சாறு விட்டு ஒரு சாமத்துடன் தானரைத்து
தரித்த காசிக் குப்பியிலே தானே யரை மட்டு மிக விட்டு
பெருத்த சீலை மண் தான் செய்து பின்பு மொட்டி யப் புடமாக.

9. ஒட்டியப் புடமா யடுப்பிலிட்டு ஒரு குழி தாழிச் சட்டியைத் தா
னிட்டு நடுவே ஒரு விரற் போல விதவும் வரத் தன் மேலே
வட்ட ஓடு தான் வைத்து மருவு மூன விரற் கிடை
மேலிட்டு மணலைத் தான் சொரிந்து யிந்தக் குப்பியைத் தான் வைத்து.

10. வைத்த குப்பி வாய் அளவாய் அணலைத் திறந்து சொரிந்து வைத்து
உற்ற மூன்றுனை ளெரி இட்டு வுகந்த யிராப் பகலா யெரி யிட்டு
வைத்த குப்பி வகையிலே மகிழ்ந்து தீப் பற்றி எரிந்தக்கா
லற்ற குமரிச் சாற் தெளிவான சீலை தோத்திடவே.

11. சீலை தோய்த்துத் தான் தப்பத் திரும்ப யிந்தச் செந்தூரஞ்
சால உளமாற்தை சுரத்துக்கு தானே செம்முள்ளிச் சாறு உழக்கு
ஆலங் கண்டங் கத்தியா மான சாறு தாழுமக்கு
மேலாந் தூதுவளைச் சாறு மிகுந்த சங்கிலைச் சாறுழக்கு.

12. ஆடா தோடை யிலைச் சாறு மாள முருங்கையிலைச் சாறும்
நீடார பாவட்டை யிலைச் சாறு நிகழ்ந்த வம்மான் பச்சரிசி
விடார வேலிப் பருத்தியுடன் மேவு மணத் தக்காளி யுடனுகச்
கொண்டார பொருதலை யிலுப்பை யிலை கூறுங் கையார் தகரை யிலைச்
சாறே.

13. ஒரொன்று சாறுழக்காக வுகந்த வேர்கள் கழஞ்சாக
பாரே யிருழி நெய்யுடனே பருத்த கடுகுடன் தானிறக்கி
நேரே நெய்யிற் காசிடையுஞ் நிகழ்ந்த செந்தூரம் பணவிடையும்
பாரே காந்தம் பணவிடையும் பருகிருள் மாந்தை சுரந் தீரும்

14. தாப சுரமாம் வெண்ணையுடன் தானே சீத சுரத்துக்கு
ஆபத் தேனிற் தான் குடுக்க நன நூலை பல நூலை
கோயற் தேனிற் ருல் குடுக்க கொண்ட யோனி நூலைக்கு
மெய்ப் பக்க நூலைக் குன்ம மென்னுந் திரிகடுகு பொடி தேனும்.

15. சங்கிலைச் சாற்றிற் தீபமச தீபனமாந் தாது வறகினைச் சாதிக்கா
யிங்கு சாதிப் பத்திரியு மென்னுங் கராம்பு யிவை மூன்றும்
பங்கு ரெண்டு பணவிடையும் பண்ணுஞ் சிந்தூரம் பணவிடையும்
எங்கச் சீனியுடன் கொள்ளப் பொன்னே தாது வாதினையே.

16. வெண்ணை வாழைப் பழஞ் சீனி மிகுந்த வாழைப் பழச் சாற்றி
னின்றே புழுக்கன் புழுக் கடியு மி-----ந்தப்பாது
அன்றே காலைப் பித்தத்துக் கான கரிசாரந் சாற்றிலிட்டே
நன்றே எருக்கம் பாலிட குரும் சுக்கு உதிர்ந்திடுமே.

17. கூடன் கற்பூரத் திற் தானிடவே சொல்லும் பல்லில் வலி தீரும்
நிகுட மாலின் பாலிற் கொள நிச்சய மூவிடனந் தான் தீரு
மகடே யல்ல யான் சொன்னே மகத்திய பகவா நருளாகும்
விகட குஞ்சரத்திரு முகவன் விளங்கிய பாத மிகப் போற்றே.

<u>பின்னும் ரச செந்தூரம்:</u>

1. யிரத பிரண்டு பலந் தானு மியன்ற காரியம் ஈற் பலமு
மரிசிகை மரைப் பலமு மரைப் பொடி தானும் மரைப் பலமு
பிரத நீற் புலா விலைத் தண்ணீரி லிரக்கு வெச்சென வைத்துத்
தேர யரிதாம் ஒகம் நாயுருவி யான யிலை காச்சித் தோய்த்திடவே.

2. அப்பிறகத்தை யிதழாக அதனை வாங்கி யொரு பலமுங்
செப்பக் காரியம் பல மொன்றுஞ் சேர்ந்த சட்டி நெருப் பெழவே
ஒப்பக் காச்சி நீற் புலா வொன்று பட வோதி சிறக வெட்டி
யப்பிறக மீயமுடனுக ஆன நீற்புலாப் பொடியு மொன்றே.

3. வறுக்க யிது நீறுன பின்பு வருந்த மம்மான் பச்சரிசி
யிறுக்க யிலையைச் சட்டியிட்டு யிதனை வறுக்க காறை
மசுத்த நீற் புலா யிலை போட்டு வறுக்க மருந்து சாறு மென்ன
வுறக்கி நாலு பல மீய முருகு முகத்திற் குழி தோண்டி.

4. யீயஞ் சட்டி யிருகு மப்போ யிதனைக் குழி தோண்டி ரசம் விட்டு
உய்ய குளிகை யான பின்பு வுகந்த சட்டியி லது வகையு
மெய்யாய்க் காயந்த வுருவி வர மேவு முருக்கிலைச் சாறு விட்டு
பைய வக் கொம்பு தான் கொண்டு பகர வறுக்கும் ஊட் கேளீர்.

5. முப்பத்து ரெண்டு ஒன் வறுத்து முசியாமற் சிந்தூரம் பறனி வைத்து
ஒப்புடன் சிந்தூரம் பணவிடை காசுகந்த வா முப் பழஞ்சு சர்க்கரையி
லிப்புவி யென்றிய தம்பனமா மிதக்கு முப்பது ஊட் கொள்ள
தப்பிலாச் சிந்தூர மதப்பானந் தானே கொள்ளத் தப்பாதே.

6. பூனைக் காலி விரையுடனே பொருது நிலப்பனை யுடனுக
ஆவ சீந்திற் சக்க ரயு மது மூன்று பொடியுங் காசிடை
யேன சிந்தூரம் பணவிடையு மிதக்கு மொருமைத் தயிர தனல்
பாற்கும் பத்து ஊட் கொள்ளத் தம்பனையாந் தப்பா தென்றூர் தவமுனியோர்.

7. நீர்க் கிரிச்சமானக் காரிரண்டு காசிடை கற்கண்டு
யேற்குஞ் சிந்தூரம் பணவிடையு மிதக்கு மொருமைத் தயிர தனல்
பாற்கும் பத்து ஊட் கொள்ளப் பன்னூறும் பிறமிய மறக்கும் கேள்
சீராங்க ருப்ப நீராகுஞ் செய்யப் பொன்னுங் காணி நீராமே.

8. சட்டி காச்சிக் கராம்புவைச் சாத வெருப்பிப் பொடி செய்து
யிட்ட பொடி தான் காசிடை யிலிசைந்த சிந்தூரம் பண விடையும்
விட்டுத் தேனிற் குழைத்துக் கொள மேவுங் கிராணி வகை போக
வட்டமாகக் கரைஞ்சே போமாற நிருப்பை வகை கேளீர்.

9. பிரண்டை காட்டுக் கறனையுடன் பெருங் கறனை மானக் கிழங்கு
அருண்ம செடியன் சமூலமுமா யாகத் துவைத்துச் சட்டியிலே
யிரண்ட காடிக் தண்ணீரு மிதவும் விட்டு மறுசட்டி
மருண்ட சட்டி தான் மூடி மற்று மெழுத் தானி யாற்று னையே.

10. அனைத்த சட்டிச் சாறுகள் சூழ மண்ணு முடனுக
யினைத்த சந்து தான் புசி எழுத் தானித் தனையில் வேறு பிடி
கனைத்த வலுய மூக்கறத்தை காணீர் சாதகம் வெண்சாயம்
வனைத்த சட்டியிலிட்டு மிக நல்லெண்னை குத்தி வைத்திடவே.

11. வறுத்தப் பவள வாயதனில் வைத்தக் சட்டி அவறுய
முறுத்த மூலக் கிருணியும் போ மன்றுந் அவரைத் தோல் கொண்டு
யிறுத்த கலசத்திலே யிட்டு யிறக்கத் தா பமுடனுக
அறுத்துத் தேங்காய் பெயிட்டு அடவாய்த் தா பந் தான் காட்டே.

12. அவரைத் தோல் பொடி கா்சிடையுங் சுகித்த சிந்தூரம் பணவிடையும்
விவாத தேனில் முப்பதூர் மேலிக் கொள்ளத் தம்பனமா
மவுடப் பல்லத் தான் வலிக்கு மரைப் பணவிடை சிந்தூர
மூலகத் தெருக்கம் பால் குழப்பி யுறக்கும் பல்லித் தேய்த்திடவே.

13. நரிப் புயற்றிலை யசுற்றி யிலை நன்றாய் கசாயம் மோரொன்று
உபத்த சிந்தூரம் பணவிடையு முன்னீர் பிறமிய மோடிருமே
தரித்து மூன்று ஊட் கொள்ள தானே தீருந் தப்பாதே
அரித்த செந்தூர மிதராசிலை மென்று ரகஸ்தியனர்.

<u>யிரதாதி யிரதம்:</u>

1. காரியம் ரெண்டு பலமுடனே சுகித்த புன்னைக்குத் தானரைத்துப்
பாரக் குகையாய்த் தான் பிடித்துப் பரிந்த காரியந் தனிலிட்டு
தீரக் கசபுட மொன்றிட்டு திரும்ப எடுத்து அதை யரைத்துப்
பாரச் செம்பில் மருந்தை வைத்த பன்னூலும் மருந்து பகரக் கேளே.

2. வெள்ளை பாஷாண மஞ்சனக் கல் மிருத்த நிமிளைக் கெந்தகமும்
புன்று மனோசிலை யோரொன்று பொருந்தோ ரொன்று பல முக்கால்
மெள்ள யிரத மிரு பலமு மீற வரைத்துப் பொடி செய்து
சொல்லுங் காரிய மதனோடே கூட்டீர் செப்பு வட்டியுடன்.

3. செப்பு வட்டிம் மருந்தெல்லாஞ் சேர வைத்து மறு செம்பு
உப்புடன் மூடிச் சீலை மண் தானசுந்தே யாறு மண் செய்து
தப்பிலாச் செம்பை மருந்துடனே தானே சட்டிக்குள் வைத்து
ஒப்புட நறு விரல் மட்டாக ஒருப்பட மணலைத் தான் விட்டு.

4. மணல் விட்டதன் மேல்ச் செம்ப வைத்து வைத்த செம்பு தெரியாமல்
மணலை விட்டொரு சட்டி கொண்டு மருந்துச் சட்டியைத் தான் மூடி
வனஞ் சேர் சட்டி யைத்தான் சுத்த மற்றுஞ் சீலை மண் செய்து
கனஞ் சேர முப்பது நாழி கயுங் கதிக்கு மறுளப் பாதி.

5. மூன்று ளில் நாழிகை தான் முசியாப் பத்து நாழிகையும்
ஒருதே மிர்று மூன்று ள் நான் சொன்னபடியே சட்டியுட
நன்று யெரித்துப் புடமிட்டு ஆன சோழிக் குச்சென்று
என்று காளிக்குப் பெலி கொடுத்து எடுத்துச் சிமிழிலடைத்து வையே.

6. சிந்தூர மொன்று பணவிடையுஞ் சேரக் கராம்பு வெச்சிட்டு
அந்துமுடனே கராம்புவு மரத் தேர்ரொன்று பணவிடையும்
விந்தத் தேனிற் குழப்பிச் கொள் வீரங் கிராணி வகை எல்லா
முந்து முருங்கைப் பட்டையி தில் முலிந்த சாற்றிற் குன்மம் போம்.

<u>லோக செந்தூரம்:</u>

1. லோகந் தாறும் பல நாலு உசந்த லிங்கம் பல மொன்று
ஏக ரசந் தான் பல முக்கா லென்று மூன்று வகை கூட்டி
வேகு மட்டும் புடமிட்டு பிருத்த ரத்த வன்மை தா
வேகமாக வழிப்பான மிஞ்சிச் சற்றிற் கொண்டிடவே.

2. மூலக் கிராணி பயித்தியமு முளிந்த பாண்டு காமாலை
சால அஞ்சு குன்ம வகை தனிந்த சோகை திஷ்டி மந்தம்
கால சுவாச காச முடன் சுத்த அக்கினி மந்த மெறு
மேலாம் மந்தாக்கினி முதலாய் விட்டே யோடும் விளம்பியதே.

<u>பின்னும் லோகச் செந்தூரம்:</u>

1. மருது மூவற் பட்டையுடன் மன்னுங் கையாந் தகரைச் சாறு
சரிதமாகச் சமன் கூட்டி தானே லோகப் பொடி யுழக்கு
நிருதமாக அச் சாற்றில் நீ சுண்டா யரைப் பொடி வேக வைத்து
அரிதாய் நீ போலாகு மதக்குப் பிறகு செய் வகை கேள்.

2. திரிபலை தாசம் நெரித்திட்டு செய்ய தண்ணீர் காய வைத்து
அரைப் பொடி தன்னைக் காய வைத்து ஆகு மட்டும் புடமிட்டு
உரிதா ஏழு புடமிட்டு உசந்த ரத்த வள்ளம் யோல் தெரிதாய்த்
திரிபலைப் பெரு பெண்டு மகிழ் செந்தூரம் பணவிடையும்.

3. யிந்த லோகச் சிந்தூர மிக வே கருப்புக் கட்டியிற் கொள்
வந்த நீரிழிவு ஊலை குன்மம் மருவும் பிரமியம் பாண்டு குன்ம
மிந்த ஊது காமாலை எல்லாந் தீரு மென்று சொல்லி
அந்தம் பெறவே வியாச முனி யுருளிச் செய்த லோகமிதே.

<u>ரச லோகம்:</u>

1. அரைப் பொடி பன்னி கழஞ்சுடனே ஆன யிரம் பல மொன்று
உரத்த கெந்தக மெழு கழஞ்சு உருகு வெண்காரம் நாற் சமஞ்ச
தரித்த மெரிச் சாறு விட்டு தானே ஏழு சாம முட
அரைத்துக் கம்பிளி நிறமாகல் தனை எடுத்து வுண்டை பண்ணி.

2. சட்டியி லுற் தாழுஞ் சோறு தானே யிட்டு அதன் மேலே
வட்ட வுண்டை தான் வைத்து மகிழ வ்தன் மேல் விடு மருந்து
விட்டுத் தாழுஞ் சோறது தான் மேலே யிட்டுச் சட்டி கொண்டு
வட்டமாக வாய் மூடி வருந்துஞ் சீலை மண் செய்யே.

3. மூன்று நாளாகத் தீ யெரிக்க முளிந்து ஆறு லெடுத்து
ஆனதோரு மரைக் கழஞ்சு அதனிற் பணவிடை சிந்தூரம்
எண்ண கொள்ள விஷப் பாக மென்னும் பயித்தியங் காமாலை
குணசேர மகோதரம் நன்றுயப் பாண்டு தான் தீரும்.

4. வெள்ளுளித் தயிலந் தான் கழஞ்சு மிருத்த சிந்தூரம் பணவிடை கொள்
ஏள்ள கவுசை அருவல் யுடசுசந்த நீராமை நீருவை
மெள்ளச் சந்தி குன்மமுடன் மிருத்த வலி குன்ம மெரி குன்மங்
கொள்ளும் வியாதி தான் தீரும் குறிப்பதின்னுஞ் சொல்வேன் கேள்.

5. மீ வெண்காயம் வெள்ளரிக்கா யிசைந்த தண்ணீர் முகழுக்கு

பாரச் செந்தூரம் பணவிடை கொள பரிந்த சதையுட னீரடைப்பு
நூரத் தீருங் கல்லடைப் பனைக்கு மிந்த அருபானந்
தீரச் சொல்லும் லோக மெய்யந் தி நச்சிந்தா ர மிதவாமே.

காந்த_பற்பம்_செந்தூரம்:-

1. கல்லுப்புடனே கற்றாழையுங் கதித்த தும்பை யிலைச் சாறும்
நல்ல திரிபலை மூலக்கையும் நலமாய் முன் சொன்ன யிரு சாறும்
நல்லெண்ணெ ஆவே கோமியமும் நாடிய தாடி யெருக்கம்
பாலெல்லாம் வெந்த கசாயத்தில் எம்பிச்சச் சாறு மிவைகளிலே..

2. ஒவ்வொரு சுத்தியாய்ப் பண்ணு முகந்த காந்த மொன்று பங்கும்
பங்கோ ரொன்று சாதிலிங்கம் பரிந்த வெள்ளிய சீலையிலே
நங்காய் முடிந்துத் திப் பட்டையுட நல்லுய்க் கசாயந் தானிடவே
வங்கத் சீலையிற் தான் முடிந்து மருவுந் தொலேந்திரங் கட்டி வைய்யே.

3. தொலெந்திரங் கட்டி எரித்து பிலேச் சொல்லுஞ் செசபுடமா யிட்டு
மூளாத செந்தூர மதுப்பானம் நன்றாய்த் திப்பிலி யட்ட சரம்
வாளம செச்சிற் கசாயத்தில் வந்த வேர்ரொன்றிற் சிந்தூர
மீளாதிடவே தான் தீரு மிகுத்த வியாதி விளம்பக் கேள்.

4. வயிற்றில் வியாதி மிசிற் புச்சி மாருவுத் தீபனமுடனுகை
நயத்த சந்நி வாத முடன லக்குந் சயமும் பெரு வயிறுஞ்
சயத்த பாண்டு அருவை பல சதித்த நீர் கோவை சிராணியுடன்
பயத்த வாத சுர மென்றும் பன்றுங் கெர்ப்ப ரோகமிதே.

5. அரைப் புற்றுடனே பிறமியமு மான மூத்திரக் கிரிச்ச முடனரத்த
பிரத்தப் பிறமியமு முன்றும் வண்டு கடிக் குட்டம்
பரித்த சன்னி பதிமூன்று படர் தாமரைகள் முதலாகத்
திருத்த மாகத் தீரு மென்று தெய்வ முனிவர் செப்பியதே.

பின்னுங்_காந்த_சிந்தூரம்:

1. காந்தத்தைக் கர்ச்சி லோரு சுதிக்க பிற்காரந் தான் சாய்க்க
நீக்க் கோனி சைப் பட்டத்தல் நேரச் சுட்டி யிடித்ததனை
போந்த கையாந் தகரைச் சாறு விட்டு பொருந்த வரைத்துக் குடம் போல
நேந்த எழு புடமிட்டு நீ கண்டா யரைக்கு மருந்து கேளே.

2. கையாந் தகரைச் சாறு விட்டுச் சுதிக்க வரைந்திம் மருந்து
மெய்யாய்ப் பரணியிற் தான் வைத்து மிகுந்த கையாந் தகரைப் பொடி யிடித்து
அய்யா வெருகடிப் பிறமான மான சிந்தூரம் பணவிடையுந்
துய்யத் திரிகடுகுப் பொடி கூடச் சுகித்து தேனிற் கொண்டிடவே.

3. தேவுங் கழஞ்சு திரிகடுகு செறித்த கைய்யாந் தகரைப் பொடியுடனே
ஆன யிரண்டு யிரு கழஞ்சு அக்குச் சிந்தூரம் பணவிடையும்
போனங் கொள்ள விஷப் பாகம் போன்றே சோகை பாண்டு குன்ம
மால சீபனங் கெட்டதுவும் வாங்கு மென்றே வருந்தியதே.

பின்னுங்_காந்த_செந்தூரம்:-

1. காந்தம் வேண்டு மரிதாரங் கற்றாழைச் சாற்றிற் தானரைத்து
மீந்து முப்பது புடமிட்டு மிகுத்த ரீரிழி விரப்புக்கும்
வாய்ந்த தேனிற் தானிடவே மருவும் பிளிப்புத் தான் காற்கப்
போந்த பசுவின் பால் நெய்யும் பொன்னே கட்டெனலாமே.

2. சாந்த மொரு பல மரப் பொடி தான் காசி யவ்விடை சமன் கொண்டு
மீந்த சட்டியி யாற விட்டு வேரெர் சட்டியிற் தான் மூடி
வாய்ந்த சீலை மண்ணுடன் செய்து மருவு பிரண்டுசடமாகத்
தீர்ந்த விட்டியிற் புடம் வைக்கச் சிந்தூர மாகுஞ் செப்பியதே.

3. சர்க்கரை கழஞ்சு சிந்தூரந் தானே பணவிடையுடன் கூட்டி
ஒக்க வாயுத் திரகுயியுட நசர்ந்த நீரிழிவு தான் போகு
மிக்க சோகை காமாலை லீறத் தீ மிருவன்றி
ஒக்கும் படி யோரிற்றுள் கொள்ள வோடும் வியாதி யுரைக்கக் கேள்.

4. மேனிஊப்பு அற்றுமை மிகுத்த வறளின் காமாலை
சால என்னையிற் குறைந்துக் கொள தானே யாக மதுப்பானம்
ஏலமாய அத்தி சுரு வெண்சம் வாழைக்காய் பசுப் பாலாம்
ஞால மென்ற முறைத்தோம் நன்யப் பத்தியம் சொல்லியதே.

அப்பிரக_செந்தூரம்:

1. பிலந்தைப் பட்டை நறை தனிலே யிவையு மன்றி வென்றையிலே
நல முந்தாங்கிய வப்பிரகம் நன்குய்ச் சுத்தித் தான் பண்ணித்
கலந்த வாவிள் பாலுடனே தானே கொள்ளுக் கசாயத்தைக்
கலந்துச் சாரணை சிறுக்கீரை காதலம் பொன்னாங் கன்னி யிலை.

2. யிந்த வகையிரி லைகளிலே யிதங்க அஞ்சு புடமிட்டு
அந்த அப்பிரகக் கட்டி லான சாற லை வேரரைத்து
விந்தை பெறவே தான் தடவி வெய்யி லுரைத்து வெள்ளாட்டு
மூத்ர பாலில் மூன்று புட முசியா திட்டு யிது வன்றி.

3. ஆலம் பாலிலொரு புடமுமாக யிட்ட சிந்தூரம்
மேலாம் பஞ்ச கோல கஷாயத்தில் வீறும் பணவிடை சிந்தூரந்தான்
சால யிட்டு உட் கொள்ளச் சகல வியாதியுந் தீர்ந்திடுமே
மாலின் பாத மன நின்று மகிழ்ந்து கொள்ளீர் மானிடரே.

<u>பின்னும் அப்பிரகச் சிந்தூரம்:</u>

1. அப்பிரகத்துடன் குமரி நெல்லு அடவாய்க்கூடத் தான் போட்டு
ஒப்புடன் கொடிச் சேலையிலே யுகந்து நவநீதன் தான் செய்து
செப்புஞ் சுற்றி வேக வைத்து சிறுக் கீரைச் சாற்றில் மிகவரைத்து
அப்புடன் புடமிட்டுத் தான் எடுத்து அளவு மன்றி யினிச் சொல்வோம்.

2. தாமரைச் சாற்றிலொரு புடமுந் தானே தேசிப் பழச் சாற்றில்
வீறா ரெண்டு புடமிட்டு மேவி யெடுக்கச் சிந்தூரம்
கூழைச் சட்டியைச் சாய வைத்து கொண்டே யங்கத்தை யுளவிட்டு
நிம் முட்டையிற் தானரைத்து நீ கண்டாய் வழக்க யினிச் சொல்வோம்.

3. சமத்தை வேரை யரைத்துத் தான் பொ---சிவகத் தான் போட்டு
நாடும் வங்கச் சட்டி தனை நன்றாய் மத்திக்கப் பற்பம்
மாமே யரைத்தை தானரைத்து அதலை மந்த்திக்கத் தான் வெருக்கு
மாமே யதக்கு மப்பான மாலிச் செய்வோ மடவாக.

4. சீந்தில்த் தொலித்தத் தண்ணி விட்டுத் திரும்பிப் பிசைந்து கோதெடுத்து
வாய்ந்த சீலை வடிக் கொண்டு வைத்தே தெளிய வத் தண்ணீர்
போந்தே வற்றி யடி மண்டி பொருந்து மமுத சர்க்கரையா
யிந்த யமுத சர்க்கரையில் விறயிடு மருந்து விளம்பக் கேள்.

5. யிந்தச் சீந்திற் சர்க்கரை யிரண்டு பணவிடை வங்க பற்பம
மந்தப் பருத்திக் கொட்டை யமமான பருப்பு மவ்விடையும்
விந்தச் சீனியது தாமும் விளங்க ரெண்டு பணவிடையு
மந்த அப்பிரக சிந்தூர மதுவும் பணவிடையாய்க் கொள்ளே.

6. கருப்புக் கட்டி நெய்யுடனே சுதித்த சீனி கிடைத்து தென்றில்
விருப்பமா யிது தான் குடுக்க மேவு மேனருக்கி எலம்புருக்கி
மருப்புங் கிறிச்ச ரீற் கருப்பு மன்றும் யோனி சூலையுட
னெருப்ப மன்றித் தான் தீரு மான .ரோக மடவாக.

<u>கிருஉத்ன அப்பிரகம்:</u>

1. கிருஉத்ன அப்பிரகம் பொடி செய்து கிளர்ந்த அத்தி அரசாலும் வட்டக்
கல்லிச் சிப் பட்டையுடன் மகிழ்ந்து காவைத்து அத் தண்ணீர் விட்டு
அப்பிரகம் தானரைத்து மொவு மெருக்கி லையில்
தப்பி அட்ட திக் கென்றொலே உலத்தி அதுவுங் கருக்கிட்டுலந்த பின்பு.

2. எடுத்தே எருவைத் தான் புலைத்து யிதன் மேல் மருந்தடையாக வைத்து
அடுத்த யெருக் கொண்டு மேல் மூட்டி யாட்டுப் புடமிட்டதை எடுத்து
தொடுத்து முன் பட்டைத் தண்ணீரில் தோன்ற வரைத்து எருக்கிலை மேல்
பிடித்தே வைத்து யிருபத் தொரு போறும் மாட்டுப் புடவிடவே.

3. கெந்தகம் பொடி செய்து பொடியாக்கி கிளர்ந்த வப்பிரகம் நடுவில் வைத்து
வந்த மேலும் பொடியிட்டு மருவுஞ் செபபுச் சட்டி கொண்டு
யிந்த மருந்தைத் தான் சுற்றி யிதமாய் மூன்று சீலை மண் செய்
அந்தம் பெறவே குக்கிடம் போல வரும் புட மொன்றுனதுவே.

4. ஆவாரை விரை யெள் பிடியும் பினி ஒரு பெள் பிடி தானுரு
மேவாய விராம் பிசினிரு பணவிடையு யிதங்கத் தேனிற் குழைத்துத் தான்
பாவாய எட்டு நாட் தின்னப் பாற மேக வகை யெல்லா
மாவ தென்று ..ரைத்தோ மகத்திய மாமுனி சொற்படியே.

<u>காரீய செந்தூரம்:</u>

1. காரீய மிரு பலந்தான் கொண்டு சுதிச்ச வெள்ளாட்டுப் பாலுடனே
மாரிய வாவின் கோமியத்திற் பன்னும் வெள்ளாட்டுக் கோமியத்தில்
தீர் வொவ்வொன்றில் மும் மூன்று திரமா யுருக்கிச் சுத்தி பண்ணி
ஆரக் காரீயந் தான் கழுவி ஆன சட்டியிலிட் டெரிவிடவே.

2. அமுக்கிராய் வேர் கழுவி யிட்டு அளவுஞ் சிறுகத் தானருக்கி
நமக்கு நிசமாஞ் சிந்தூரம் நாலு மூன்றுருள் நன்றாக
அமுக்கிராய்ப் பொடிக் காரீயமாக வத்தோ டொக்கத் தான்
நமக்கே சிந்தூர வுதையம் போல நமனுர் கம்பலப் பூச்சி போல.

3. சிவக்கத் தலையுந் தான் வச்சுத் தீர வமுக்குராய்ப்ப பரு வேரை

யுவக்குங் கொடுந்தைக் காசு போல வுன்றுஞ் சட்டியிற்
சிவக்க வறு அவற்கு மூத்திரக் கிரிச்சமுட மூன நீர் கடுப்புப் பண விடை தான்
சிவக்கு முள் மாந்தை கூயத்துக்கும் நிச்சய மாவின் வெண்ணெயிலே.

4. காரீய முப்புஞ் சட்டியிலே கனக்க வைச்சக் சிறுகீரை
பாரு நறுக்கிச் சமன் கொண்டு பருக வறுக்கச் சிந்தூரந்
நீர யாவின் வெம்பகனிற் திருந்தப் பணவிட மண்டலங் கொள
பாரச் சிரக்கு கடி குட்டம் படிதாமரையுடன் பாறிடுமே.

1. காரீயத்தை தாருக்கிச் க த்த மோரிற்றுன் சாய்க்க
சூரிய சோயியத்தி லிங்கு தாங் கூளக் காச்சித் தான் சாய்க்க
சேர யிரண்டு பலக்கக்குஞ் செய்ய தத்தி வேற் பட்டை
பார வுவாரை வேருடனே பாகச வோரொன்று பொடி குமுனி.

2. முருக்கங் கொம்பு மூன்று முழ முனிந்த பச்சைக் கொம்பு தொண்டு
திருக்கமாக வக் கொம்பு சேர ரெண்டு தான் கொண்டு
உருக்கும் பொடியுங் காரிய முகந்த சட்டியிற் தான் வறுக்க
வருக்க மாகப் பலத்துக்கு வராக நிடை அயிறுந் தான் கூட்டே.

3. காரீயம் பிஞ்சுந் தான் கூட்டி கனத்த சோரின் பொடியுக்குந்
தீரச் சட்டியிற் தான் போட்டுத் திடமாய் முருக்கங் கொம்பு கொண்டு
நேரத் தேறத் தான் வைச்சக அக் கொம்பு தீயு மட்டாக
பாரச் சிந்தூர முருக்கம் பூப் பண்ணும் நிறமாய் பகர்ந்தனவே.

– பல நீரழிவுக்கு மூன்று பணவிடை செந்தூரந் தேனிற் கொள்ளவும்.

<u>அரிதார செந்தூரம்</u>:

1. தும்பை யிலைப் பறித்து வந்து குழ விழு தொடர் தானரைத்து
யின்பக் கொட்டாங் கச்சியிலே யிசைந்த கனமாய்த் தான் பூசி
அன்பச் சட்டி அதனில் வைத்து அரிதாரத்தைச் சிறுக வெட்டி
அன்பிர கொட்டாங் கச்சியிலே குழ மூன வைத்திடவே.

2. மூடித் திறந்து தான் பார்த்து முசியா லெச்சாப் பொட்டெடுத்து
நீடு மரிதாரம் வன்ன மெனும் திறந்தான் சாதிலிங்கம் போல
தேடி எடுத்தரைப் பணவிட தான் திகழ்ந்த குற்றம் பழந் தண்ணீர்
போடிலக குடிக்கச் கடி விஷமு முற்ற நோயு மோடிடுமே.

3. கையாந் தகரைச் சாற்றதனிற் கலக்க சொறி சேமற்றுன் தீரு
மெய்யாம் பெர முட்டிக் கசாயத்தில் மிகுத்த தீபன முண்டாகு
ஐ யா மணக் கென்னையிற் கொள்ள துக்காம் வயிற்றுத் நட்டுப் போம்.

<u>அக்கினிக் குமாரககம்</u>:

1. யிரங் காந்தங் செந்தக்கு மென்று மரைப் பொடி யிலை நாலுஞ்
சரியாய் நாலு பல மெட்டுந் தானே குமரிச் சாற்றரைத்து
யிரக மரைந்த மருந் தெல்லா மின்றுங் குழிவு தனில் வைத்து
அரிதாங் குழிவு தான் மூடி அதக்குப் பின் செய்யுங் குறி கேளீர்.

2. யிருக் கால முக்காற் குமரி ரச மிதங்க விட்டுத் தானரைத்து
அருக்காய் மைம் வேக விட்டு ஆற விட்டு வையத் தெடுத்து
செருக்கா யாற்கப் பொடி செய்து செந்த பரணியிற் தான் வைத்து
நெருக்கும் வியாதி பலவுக்கும் நிச்சயமாகத் தான் குடுக்க.

3. திரிகடுகு ரெண்டு பணவிடையுஞ் சிந்தூரம் பணவிடை தேன் கழஞ்சு
குறி கொள் வாயுவு தானேருங் கொண்ட சன்னி பலவுக்கும்
நெறியா முள்ளித் தயிலத்தில் ந கண்டாய்ப் பிரமிய மைந்தனுக்கு
முறமே மருகானிச் சாற்றிலிட வுரைத்தோ மின்ன முறைப்போங் கேள்.

4. சீந்திற் றன்டு தண்ணீரிற் செறித்த எரி குன்மந் தான் போகும்
வாய்ந்த நொச்சித் தண்ணீரில் வாதம் போகும் வருந்தக் கேள்
போந்த கொடுவேலி சாவேலை பொன்னே முருங்கைச் சாற்றிலிட
தீர்ந்த சூலை நோவும் போம் தீராதாகிற் பெருங்காயம்.

– பெருங்காயம் தண்ணீரிலொரு பணவிடை கொடுக்கச் சூலை வாய்வு தீரும்.

<u>பின்றுமது</u>.

1. உருக்குப் பொடி ஐங் கழஞ்சு வுகந்த ரசந் தாளங் கழிஞ்சு
யிருப்புப் பொடியு மைங் கழஞ்சு யிருக்குச் செப்புப் பொடி யைந்தும்
நரிச் சிந்திரி புரச் சாற்றரைத்து நலமாய்க் கலையத்திற் றனிட்டு ப்
பருக்கச் சட்டி தான் மூடி பண்ணி மூன்று சீலை மண் செய்.

2. சட்டி மூடின வாயளவு பன் மெகு தான பார்த்து
கிட்டமன் கொண்டு தான் மூடி கிளர்ந்த சதிரமாய்ப் பூமியிலே
மெட்டித் தடை மட்டளவாகவெட்டிக் குழி யதன் மேலே
எட்டுப் பிளியங் கட்டையக யிதலைத் தடை யளவாய்ப் பரப்பே.

3. கட்டைட் நடுவே சட்டி வைத்து கனக்க வதன் மேல்க்
கைப் பருமன் விட்டுப் பனிரெண்டு கட்டையத மேனிப் பரப்பி

15.9.64.

ஒட்டுக் கூடை யெருக் கொண்டு உயரச் சொரிந்து மேல்
வைக்கோல் மூட்டத் தெளித்து மன் புசி மூடி யை வழி திறந்து.

4. திறந்து தீ யிட்டு மூன்று நாளத் தீ வேக விட்டு நாலாளுள்
திறந்தே எடுத்துப் பொடி பண்ணி செய்ய பறணியிற் கொண்டடைத்துச்
செறிந்து ஞளும் பணவிடை தான் தேனில் வெல்லத்திற் தான் கொடுக்க
மறந்தே குன்மம் வலி குன்ம மன்றாஞ் சத்தி குன்மம் போம்.

5. தலையே யிடுப்புப் பிடரி வலத் தானே நேத்திர மள்ள பாணங்
கலையே மண்டை வியாதிக்குங் கனத்த பீனிச முதலாக
யிலையே அக்கினிக் குமாரக முன்னிருக்குப் புசப் பாற் சுண்டை வற்றல்
வலையா முருங்கைத் தா தலை மகிழ்ந்து கொள்ள மாறிடுமே.

<u>சிந்தாமணி செந்தூரம்:</u>

1. நாற் கழஞ்சு ரசந் தாரம், நன்மெய்க் குழிக் கல்லிற் தானிட்டு
தீர்வுங் கெந்தகர் தான் கழஞ்சு சேர வரைத்துச் சீலை யிட்டு
மீற்கப் பிறியி ரசங் காறுமல் மீற வரைத்தே யிருந்தக் கால்
பாற்கச் சீலையிற் கிறி கிறியாய் புகிரக் கட்டென்று பன்றவதே.

2. ஒரு முட்டிப் பானையிற் பாதிக்கு யுகந்த மணலைத் தான் சொரிந்து
வருயிட்ட வந்தக் கிறியை மாற வொன்றே டொன் றெட்டாமல்
தருயிட்டு வைத்தே யதன் மேலே தானே நிரம்பச் சொரி மணலை
எருமுட்டை கொண்டு தான் மூடி யிரு மேற சட்டி கவிழ்த்திடவே.

3. எருப் போட்டுச் சாமங் கசபுடமா யெரிக்க விட்டு நன்றாக
வருமே யாறின வாறெடுத்து மருவுந் திறிகடுகு தான் பொரிச்சு
வருமே நூறை யிரு பணவிடையு மகிழ்ந்த சிந்தூர யிரு பணவிடையும்
பருகத் தேனிற் தான் கொள்ளப் பாறும் வியாதி பகரக் கேள்.

4. குன்மக் கிராணி பீலிகையுங் கொண்ட அகோதர வாய்வ பல
யின்மை சூலை பெரு வயறு யிவைய னெல்லாந் - தீர்ந்திடுமே
நன்மை செறியும் நாரணனர் நளினத் திருவடி மேல
வைக்கு முள்ள மாருதிப் பதம் போற்ற வோடும் வியாதி யுள்ள தெல்லாம்!

<u>அரிதாரம் வெள்ளை வைக்க:</u>

1. அரிதாரத்தை சுத்தி பண்ணி ஆனைப் புசனிக் குடல் தன்னில்
நெரிதாய் வைத்து வேக வைத்து நிகழ்ந்த பின்பு சுண்ணாம்பு
அரிதா யூற்ற தண்ணீரி லனி லொருக் கால வேக வைத்து
சரிதாய நல்லெண்ணை தன்னிலுமே தாறு யொருக்கால் வேக வையே.

2. மூக்கறத்தைச் சாறனையிலை யரைத்து முசியா திரண்டு அடையாக
விக்கிப் பிடித்து வொரு வடையை யிருத்த சட்டியிலே வார்த்து
தாக்கு மரிதார மதன் மேல் வைத்து தானே நின்ற வேரடையும்
விக்கி மூடி வேறு மொரு யிருத்த சட்டி கொண்டு மூடுமே.

3. சட்டி மூடிச் சீலை மண் செய்து தானே எரி யிடு சாம மெட்டும்
விட்டுட நெடுத்துப் பரனி வைத்து மேவு மன்னட நூலைக்
யிட்டிடு மரைப் பணவிடை தேனி லியன்ற கடி விஷமுடன் தீரும்
வட்டக் கண் தானெந்திடு மருவுத் தேசிப் பழச் சாற்றே.

4. வாதத்துக்குப் பணவிடை தான் மருவும் பலை வட்டிய் தானிடவே
ஈல் வலி குன்ம முந்திரிக்கை நிகழ்ந்த சாற்றிற் தானிடவே
போதப் புசனிப் பழத் தண்ணீர் பொருந்தும் பிற மேகந் தான் தீரு
மாதே நீரடைப்புக்கு வருந்தும் வெள்ளரிச்சாய்த் தண்ணீர்.

5. மலமுஞ் சலமுந் தான் கட்டில் வருத்துங் கோழி முட்டை யோடு
எலியின் பிழுக்கை கோழிக் கார மியன்ற கோழிக் காவுடனே
நலமா யிவை யெல்லாம் பொடி செய்து நன்றாய் வெள்ளரிக்காய் வெதுப்பி
அதந்த தண்ணீரிற் தானிடவே ஆன் கல்லுந் தெறித்திடுமே.

<u>அரிதாரங் கறுப்பு வைக்க:-</u>

1. சாரணை சமூலந் தானிடித்து தயங்கு முக்கால் சட்டி மட்டும்
நேரே யமுக்கி யதன் மேலே நிகழ்ந்த அரிதாரத் தான் விட்டுப்
பாரீர் சாரணைப் பொடி தாரம் பரப்பி ரெண்டு வராகனிடை
தீர மருந்துப் பிரமானந் தீரும் பச்சட் மேல் மூடி.

2. சட்டி மேற் சட்டி தான் மூடிச் சந்து வாய்ச் சீலை மண் செய்து
விட்டு மூன் சாமந்தான் மிகவே யெரியிட்டுத் தானெடுத்து
வட்டமாய பிலை எரிந்த மற்ற மருந்தை பொடி செய்து
யிட்டே கொள்ள அனுபான மிதற்குச் சொல்வோ மினிக் கேளீர்.

3. வெருகங் கிழங்கு விளாம் பொருக்கு யிருத்த தீயிற் தான் வெதுப்பி
உருகுந் தயிலம் பணவிடையு முகந்த தரிகாரம் பணவிடையு

மிருகாற் யொழு மிட்டிடவே யியன்ற வட்டந் தான் போமே
அருகிலைப் புண்ணுங் கடுப்புக்கும் அன தேனிலிட்டிடவே.

4. உப்புப் புளிப்புத் தான் தவிர்ந்த வகுர்த பால் நெய் வாழைக் கறி
வைப்புக் கருப்புக் கட்டிய மாழற்றச் சூத்திரற்கு வெள்ளாட்டு
உப்புக் கண்டம் பரிமாறு வுகந்த வெந்நீர் தானுகு
மெய்ப் பரிகாரங் கூப்புக்கு மேவு மறப்பான மிது வென்றே.

<u>அப்பிரகம் சவிளை விழ:</u>

1. நீர் முள்ளி யிலையைத் தான் கொண்டு நீ கண்டா யப்பிரக மேல் வைத்து
பார வப்பிரகம் விற்ற வடிக் கொண்டு பகரந்த குன்னி மலித் தண்ணீர்
நேர யரைத்துப் பசுவின் நெய் நிகழ்ந்த குப்பியோடு கொண்டு
தீர வோட்டைக் காய வைத்த திருந்தவப் பிரகந் தானிட்டு:

2. முடக் கொற்றான் சாற்றிற் தான் வறுக்க முருங்கைப் பச்சைக் கொண்டு
திடத் தாய வக்கத் தானத வுந்திரச் சவுளை தான் வீழு மருந்த
மருந்த கன்னுருளை யொன்று அரைச்சுத் தந்தி யுண்டாச்சி
விருத்தே தரித்தியைமேல் வைத்த தீயுள் விழிவே தானுத.

3. முக்குறுணி கரி யொக்க விட்டு முகுர்த நீர் முள்ளி யிலை யதிலே
ஒக்க வெர்த பதத்திலே உகந்த திட்டற பச்சரிசி
மிக்க சோற்றே டரைப் பிடி தான் மிகவே பிடித்துக் கரியின் மேற்
நக்க ஓதக் சீமே தான் தானே யுலை மூடியைத் தான் வைக்க.

4. நா ந காசிடை முகத்துக் கொரு சாகிடை சவுளை இட
வீற முகந் தான் வலியு மிகுத் தோர் பலவிடை சவுளைக்குக்
கூறுள் செம்பு கமஞ்சு விட வடுக்க வெள்ளி தானுகு
மாரு மப்பிரக சவுளை யென்ச மகிழ்ந்தே யுரைத்தே மானிலத்திர்.

<u>வங்கேசுரம் வெள்ளை வைக்க</u>:-

1. வங்கத்தை நல்லெண்ணை தான் நட்வி மகிழ வுருக்கி யாவாரை
யிங்கிதமாக யிலை பறித்த யிடித்துச் சாறு தான் கொண்டு
ஈங்கச் சாற்றில் நாறு தர முருக்கிச் சாய்க்கச் சுகித்த தொரு
வங்க மறப்படி தாருக்கி மருவுள் சாரணை சமூலமுடன்.

- சாரணை டியிலைச் சாற்றிலிருபது தர முருக்கிச் சாய்க்கவும்.

<u>பஞ்ச லவணம் வைக்க:</u>

1. யிந்துப்பு யவட்சார மியன்ற விடலங் காச்சப்பு
வந்த கல்லுப்புடனே மகிழப் பொடி செய்தடைத்துக் கொள்
எந்தம் பொடி தான் வெருகடி கொள்ளாக தேனிற் நாளொன்றும்
தொந்திப்புடனே மந்தம் போக் சுகித்த செரியாமை தான் செரிக்கும்.

2. ஊமை சூலை வாய்வு சூலை ஆம சூலையுள் குத்து
போமே வாநீர் கொருத்தசட்ன் பொன்னே அஸ்த்தி வாய்வு பல
நாமம் பீலிகை மகோ வுதரமும் நன்றேய்த் தீருந் தப்பாது
ஆமே பஞ்ச லவணமிது அதக்குச் செய்யு மடவாமே.

<u>பஞ்ச லோகம் வைக்க:</u>

1. ஒரு பலம் ரசமு மதலோடே யுகந்தரைப் பொடி பல மொன்றரையும்
வருமே கந்தகம் பல மொன்று மகிழ்ந்த வெண்கார மரைப் பலமுந்
தருமே காந்த முக்கழஞ்சுந் தானே கும்ரிச் சாற்றரைத்து
பருகிச் சட்டியிற் தானிட்டு பன்றுச் சட்டி கொண்டதன் மூடே.

2. மூடிச் சட்டி சந்து வாய் முசியர் மலாறு சீலை மண் செய்
நீடிய பதினாறு சாமத்தை நீ கண்டா யெரித்துப் பொடி செய்து
கூடிய அந்தி வெடிக் சைக்குங் கொள்ளீர் பணவிடை மும்மூனுய்
தேடிய தேனில் வெல்லத்திற் விதமாய்த் தீரும் வியாதியைக் கேள்:

3. பாண்டு காமாலை மகோவுதரம் பன்னும் விஷப் பாகள் சத்தி குன்ம
மீண்டும் வல குன்ம முன் மூல மிகுத்த வாயுத் திரட்சியுடன்
தாண்டவாய் பாத மலர் போற்ற தானே தீரு மிடி போல
மாண்டு போமே வியாதி யெல்லா மகிழ்ந்து கொள்ளீர் மானிலத்திர்.

4. பத்திய மாவின் பாலுடனே பருத்த முருங்கைக் காயிலையு
முற்ற [illegible]த்திர் வெள் ளட்டுப்புக் கண்ட முனைலாமே
மெத்தரைக் சீரைத் தண்டாகு மேவு மருபது நாள் மருந்தே
அற்றை மருந்த பத்தியமு மடவே சொன்னு ரகத்தியனர்.

<u>அப்பிரகம் நவநீதம் வைக்க:</u>

1. அப்பிரகத்தைக் கோமியத்தி லடவாய்க் கழுவித் தான் போட்டு
யிப்புவியி தெள்ளிதழ் வாங்கி யியலாய்க் கழுவித் தானிட்டு

வொப்புட நீர் முள்ளிச் சாற்றில் வந்தே அரைத்து ஒரு சட்டி
தப்பா நீர் முள்ளியிலை கீழு மேலுந் தானே வைத்துப் புடம் வைத்து.

2. அகத்திப் புளியிலையா தலை தனிற் பத்துப் புடமிட்டு
நிகழ்ந்த செங்கழு நீர்ப் பூச் சாற்றில் நிச்சயம் பத்து புடமிட்டு
உகத்திலாம் பலல்லியி லிரண்டே பத்துப் புடம் வைத்து
செகத்திற் செந் தொட்டி யிலைச் சாற்றில் சேரப் பார்த்துப் புடம் வைத்து.

3. ஆதண்டை சமூலந் தான் அரைத்து அதனிற் பத்துப் புடம் வைத்து
மீதே தேசிப் பழச் சாற்றில் வீறப் பத்துப் புடம் வைத்து
மாதே சிறுக் கீரைச் சாற்றதனில் மருவும் பத்துப் புடம் வைத்து
மீதாஞ் சாறணை யிலைச் சாற்றி லிருக்குப் பத்துப் புடம் வைய்யே.

4. குமரி பிளியாரைச் சாற்றிலே கொள்ளீர் பத்துப் புடம் வைத்த
விமராயின பூற்ற சாற்றதனில் மிக்க புடம் பத்து வீற வைத்து
நமர வாவி நெய்த்தனில் நன்றாய்ப் புடம் பத்து நலமித்து
அமர வெடுத்துப் பொடி செய்து அதுக்கே அதப்பான மடலு சேளே.

5. திரிசடுகு பொடி பணவிடையுஞ் சேர்ந்த அப்பிரக நீறும் பணவிடையுங்
குருசுத் தாப சுரத்துக்குச் சொள்ளீர் வெண்ணெயிற் தானென்ன
வீசுத் திப்பிலி மூல முடன்னிறுஞ் சராம் புன்ச் கார
மருகும் பொடி தான் பணவிடையில் வாய்த்த சிந்தூரம் பணவிடையும்.

6. தேனுடன் கலந்து தான் கொள்ள சீத சுரமுஞ் சலச் சுழிச்சலாது போமே
யினித் தேனி லடந்து வியாதி யனைத்துக்கும்
போனது காய சித்திக்குப் பொருந்திச் சிலத்துள் தான் கொள்ள
மானதாய் சால மெலில் மன்றும் லோகங் கூடக் கேள்.

7. சாயம் வறட்சி யகக்கால் தாக மற்றுக் களத்திருந்தால்
நெய் அக்குப் பொடியிலிட நீ கண்டாய் வயறு கழிச்சலு,
மாய் நெல்லிக் காயத ில் வருந்திக் குடுக்க மிக நன்று
மாய மூட்டை மிருந்தக் காலதுக்கு நெல்லிக் கசாயமதே.

8. வெள்ளுள்ளித் தயிலங் கழு ரீல் மிகுத்த குன்மத்திடலாகு
முள்ள எரி குன்மஞ் சீர்த்தி அகந்த தண்ணீரி லடவாகு
மெள்ள வருபான முள்ள தெலாம் வீறவுரைத்தோ
கள்ளத் திருமாலடி போற்றீர் கருதும் வினை நேய் கசங்குறமே.

சாந்து வைப்பு:

1. சந்தனம் பலம் பத்து தானே யாகிவும் பல மூன்று
விந்தச் சத குப்பை மூப்பலமு மிகுத் திரு வேலி பல மொன்று
அந்தம் பெறவே வாம்பிச்ச மான நன்னாரி யிரு பலமே
முந்த முந்தக் காசு நெச்சட்டி முசியாக்கிச் சிற் கிழங்குடனே.

2. வகை யோர்றொன்று சாற் பலமு மரு நிம்பப் பட்டை யொன்றரைவு
மிகவே கிளி யூறலு ஒன்றும் வீற நறுக்கிப் பாயிலிட்டு வந்தி
நகையே நல்லெண்ணை தனைத் தெளித்து நாட்டு முட்டையி லருக்கி வைத்துத்
தகவே பானையி லிட்டுப் புடந் தாழா தெரிக்கச் சாந்து விழும்.

சூடன் கற்பூரம் வைக்க:

1. எறிவாள மூன்றுடனே என்று வத்த சரணம் பத்தாகும்
நெறியா முழி சுட்ட சாம்பலுட நேரே பல மூன்று முயுருவிச்
குறியாம் பலந் தானிரண்டு கொண்டே பிடித்துப் பொடி செய்து
அறியாஞ் செய்யுச் சட்டி வைத்து அதனைப் பீங்கானோடு தான் மூடி.

2. சீலை மண் செய் தடுப்பில் வைத்துத் தீ கொச புடந் தாவிட்டு
ஞால மூன்று நாள் மட்டாய் நன்றாய்ப் புடமிட்டுப் பீங்கான் மேல்
பாலாய்க் கையை வைத்தக் கால்ப் பதமாய்க் கையதான் பொற்று மட்டு
ஏலாய் மூன்று விளடுத்து என்று மருந்தை யாற வைத்து.

3. வட்டியில் கொட்டிப் பீங்கான் போல் மருந்தே விழுந்
திடக் கற்பூர மானிடர் காளிகைக்குத் திருமாலவடி சுமந்த
வட்ட மாறுதி தரு மருந்து மகிழ்ந்த வன் பாக மனத்தி லெண்ணி
அட்ட திச் கெனுபானமான சக்கரை யிஞ்சி தேன் நெய்யே.

தூரிசி வைப்பு:

1. செப்புத் தகடு யீசனுடன் சிறகு போலே தட்டி
ஒப்பு டெருமைப்பால் காச்சி யுறையிட்டு வைத்து தோய்ந்த பின்பு
தப்பா தெடுத்துச் சீலையிற் தயிரை வடிக் கட்டி புத் தோட்டில்
மெய்யாய்ப் பிசறி வைத்த பின் வீறவிள்ளம் விளம்பக் கேள்.

2. கல்லுப் பெரும்பிச்சம் பழச் சாற்றில்க் கலந்து விட்டு மிக வரைத்து
செல்ல மட்டுத் தானறிந்து சேரப் பிசைந்து நயமாய்
வெல்ல மொரு சீனி சட்டியி லிட் டெடுத் தொரு சட்டிதான் மூடி
வல்ல சீலை மண் செய்து மருவு மருப்பில் வைத் தெரியிடவே.

3. வைத்தே எரியிடத் தரிசியா மல்லா தயோ தொரு சட்டியிலே
யுற்றே யிட்டு அம் மருந்த உகர்ந்த சட்டி மேற்றன் கவிழ்த்த
மெத்த மூடிப் புமியிலே மிகவே குழி கெல்லிப் புதைத்த வைத்த
முற்றறு மாதந் தானெடுக்க முதிர்ந்த தரிசியாங் கண்டுலே. கண்டதுவே.

__வங்காளப் பச்சை வைக்க:__

1. கல்லுப் பெலமிச்சம் பழச் சாற்றிலக் கல்ந்தே யரைத்தே எருமைத் தயிர்
நல்ல வடி கட்டி மட்டுக்கு நன்றுய்ப் பிசைந்த செம்பு மேல்
வல்ல படியே தப்பி வைக்க மகிழப் பசுத்தா லெடுத் தருட்டி
செல்ல வைக்க யிக் காறுந் தீரும் வங்காளப் பச்சை யென்னே.

2. எருமைத் தயிரரை வடி கட்டி யிவ்வுஞ் செம்பிற் தர்னடைத்த
மருவிச் செம்பிற் பாதிக்கு மன்னர் தேசிப் பழச் சாறு
வெருவ விட்டுச் செம்புப் பொடி மீற மட்டுக்கு யிட்டு வைக்க
உருவப் பச்சைக் குப்பியது வுகர்த நாளம் வைத்திடவே.

__வெண்காரம் வைக்க:__

சீனக் கார மணி மணியாய்ச் சேர வெட்டி யிசிற் கள்ளி
யான பால மொரு பங்கு அதுக்குக் குன்டு மணிச் சாறு
பான வொன்றரைப் பங்கு விட்டுப் பருகச் சர்ச்சிப் பதம் வந்தால்
வேவவா மனக் கெண்ணை சற்றே விட்டுக் கொள்ள வெண்காரம்.

__நூடன் வைக்க:__

1. சீனக் காரஞ் சிரச வெட்டிச் செய்ய சட்டியிற் தானிட்டு
அங்கு விராசித் தான்தி குவித்த ஆல கண்டந் தானிடித்த

1'. சீனக் காரஞ் சிறுக வெட்டிச் செய்ய சட்டியிற் தானிட்டு
ஆன கஸ்தூரி மஞ்சளொரு மந்தச் சாறன் சுவறி வித்த
யேனை யிருபத் தோரு சிலவு விட்டு யிசிற் சுவறி வித்த பின்பு.
ஆன குகையிலிட்டு மூடி அதுக்குச் சட்டி மண லெடுத்த.

2. ஒரு விரல் கனமாய் மணல் வைத்த உகர்ந்த குகையு மதனில் வைத்த
யிரு யிரு மென்றே மணலே விட்டு யிதுக்கு மொரு விரற் கனம் விட்டு
வருமே அடுப்பில் வைத் தெரிக்க மற்று மந்தப் பிரகாரந்
திறமே வைத்தாற விட்டு சேர்ந்தே பரணியில் வைற்றுக் கொள்.

__ரச கற்பூரம்:__

1. செங்கலே யிடித்த ரசத் தோடே சேரப் பிசறித் தான ளாக்கு
யிங்கே யுப்புத் தானமுக்கு யிரவுங் கூடத் தானிடித்த
அங்கு விராசித் தான் குவித்த ஆல கண்டந் தானிடித்த
தாங்கக் குழையுந் தான் பன்னிச் சூழ வதிலே ரசம் விட்டு.

2. ஒரு சட்டியிலே செங்கற் பொடியு முப்பும் விரவிவைத்தைத் தான் போட்டு
அருமை ரசம் விட்ட குகையை வைத்த அதன் மேற் சட்டி தான் மூடி
மர்லே சீலே மண் செய்த மன்று மடுப்பிற் தான் வைத்த
ஒரு பட் கமலாக்கினி தானிட்டு உகர்ந்த சாடாக்கினி மூன்று தானிடவே.

3. தவிடு யிளங் கண் சாணமுந் தானே கூட வரைத்த மேல்
மவுடச் சட்டியில் மண்ணைக் கட்டி மருவக் குழித்த அதிற் தண்ணீர் விட்டுச்
சுவடச் சந்துச் சுட்ட வாறே சுற்றிய சீலே வாங்கிப் போட்டு
அவையிக்க தண்ணீர் தான் விடவும் ஆக நாவ நாளெரிக்க.

4. நாவ நாளையிற் பின் பெடுத்தால் நன்றுய் மேற் சட்டியிலே பற்று
மேலுங் கற்பூரம் பரணி வைத்த மேலுங் கேலி சான போட்டு வைய்
மேலாம் பசிப் புண் தொர்ந்தடைப் புண் யிருந்த மண்டை தலையுடன்
பாலராய் பசியிற் சீழ் விழுதல் பரவுங் கண்ணீர் தான் விழுதல்.

5. யிதுசட் கெல்லாற மரச் சுழந்த யிசைந்த தேன
யிரு கழஞ்சு வருமே முப்பது ட் கொள்ள மற்று முண்டான தலைக்கு
யிதமா யிப்படி தான் கொடுக்க யிய்ந்த குன்மம் பலவுக்கும்
பதமாய்த் திரிகடுகு பலவிடையும் பன்னுங் சற்பூரம் பணவிடையும்.

6. தேனிற் கொடுக்க முன் சொன்ன பியங்குங் குன்மந் தான் தீரு
மான பக்க தலைக்கு அதுக்கு வெள்ளுள்ளி வெண்காயம்
போன சுக்குத் தண்ணீரில் பொருந்த மொன்றிற் தான் கொடுக்க
யேனச் சிராவிக்கு சாதிக்கா யிதனிற் கொடுக்க நெனலாமே.

7. மேல் வயிற்றில் வலிக்குத்துக்கு யிருக்க யிஞ்சிச் சாறுகுள்
சாலக் கைக்கும் வாயுவுக்குத் தானே சீரகத் தண்ணீரா
மேன் கற்பூர மிது தானு மின்ன மபானந் தானறிந்த
ஆன வியாதிக் கடவறிந்த அய்யா மருந்த தான் கொடுக்க.

__பச்சைக் கற்பூரம் தான் வைக்க:__

1. வெண்காரத்தை வெள்ளையாக வாங்கி வெந்நீரில் நீரிற் தான் கழுவி
நன்பா யெடுத்த வானமுயிட் நயந்த குருத்தச் சரகிலே

விஞ்சான கழஞ்சு படியாக மிகுந்த தொளேர்திருந்தான் கட்டி
பண்பா யாவின் பால் நாழி நல்ல பச்சரிசி சிறு பானையிலே.

2. பானையிற் போட்டு வெண்காரம் பரந்த வாமைச் சரகதிலே
ஏனத் தெளேந்திரமாய்க் கட்டி யிங்கருச் சாறு வெந்தளவு
ஆன பச்சைக் கற்பூரந் தனைப் பொடி செய்த பீங்கானிற்
தானே பரப்பி வெண்காரர் தக்க பீங்கானி னாசி கொண்டு.

3. ஊசி கொண்டு தான் குத்தி ஒக்க நீராய்த் தான் கலந்து
ஊசி கொண்டு பரப்பித் தாதுக்கர மார்கச நீறியிட்டு
தேசக் குமலிலெடுத்து வைக்க. நிச்சயம் பச்சைக் கற்பூரம்
வாசமான படி யேதான் வருந்த மருபான மட வறிந்தே.

யிர கற்பூரங் குப்பி வைக்க:

1. யிரம் பல மிரண்டிலே என்னும் பசு மஞ்சட் சாறதனில்
சரிசா யுலர்ந்த மஞ்சள் சட்டி தானே சுசாயமாய் வைத்து
யரிதா மிரண்டு பல மிரச மார்க்கத் திருத்தா ளாயதனிலே யிற்
சரித்த நளசி பிட்டாகித் தானே யனித்துச் சாறு கொண்டு
நெரிதா யந்தச் சாறு விட்டு நேரா யொரு சாமந் தானரைத்து.

2. அரிதா யமிஞ்சில் வேற் சுசாய மதனி லொரு சாமந் தானரைத்து
பரிதாய் தேசிப் பழச் சாற்றிற் பன்டே யொரு சாமந் தானரைத்து
நெரிதாய் சீனக் கார மெரும் நிச்சய மிரண்டு பலங் கூட்டே.

3. சீனக் கார மிரதமுடன் சேரக் கூட்டி முன் மருந்து
ஏன தேசிப் பழச் சாறு யிதங்க விட்டுத் தானரைத்து
ஞானக் குப்பியில்த் தானிட்டு நயமாய்ச் சீலை மண்ணெழு செய்து
ஆன குப்பி வாயடைத்து ஆன யிரத சிந்தூரம் போல வைக்க.

4. பன்னிரண்டு சாம மெரித்த பின்பு பார்த்துக் குப்பி தனை யெடுத்து
நன்குயத் நாப தீப மெலாம் நாரணர் தமக்கு தான் செலுத்தி
யின்றே சஞ்சீவி தான் உணர்ந்து வெம் பெருமானம் மாறு தியா
யின்றே கொடுத்த மருந்தெனலா யேற்ற வழுதாய வியாதி யீர்ந்திடுமே.

நீல கண்ட ரசம்:

1. வெண்சாரஞ் சாதிலிங்கஞ் சாதிக்கா யிற்றப்புயிரத மிளகு நாபி
பண்பான ஓமத்தை விரை யரிதாரம் பலகறை திப்பிலி ஏற் சுக்கு
வெண் காந்த ## சமன விரி சாற்று விதமாக வரைத் தன்டை குன்றி போலக்
கண் காணவு ருட்டி யிஞ்சிச் சாற்றிற் கரைத்திடவே தீரு மேய் கழிந்திடுவேமே.

2. மேவிய தோர் பெருவாதஞ் சேற்பமஞ் சொல் யிசத் மூத்திரக் கிரச்சம்
வெக்கை குலை
கூவியதோர் சுரஞ் சிராணி குன்மங் கிறு பல வியாதி யெலாங் கூறித் தீரும்
பூவிலாய வாமைக்காய் வான்முப் பு புகல் கிற வத்திச் காய் சுரக் கண்டம்
நாவிதமாய்த் தயிர் மோரு மிலவ சமன் கூட்டி நாள் தோறு மருந்தவே
நன்மையாமே.

வெருவா குளிகை:

1. யிரதங் கெந்தகம் மருவி வெண்கார மென்றும் நாபியிந்தார
மருவுந் திரிபலை திரிகடுகு வன்மை நத்தம் பெருங்காயம்
பெருகும் விடையஞ் சாதிக்காய் பேயுங் சுராம்பு எட்டி விரை
தருவுக் காய் யவட்சாரந் தனை யாத். அரிசி வாளமுமே.

2. மேவி யிதனைச் சரி கொண்டு விரைவிற் பொடி செய் சீலை வடி
காவி விரியாக் கற்றுங் கருடுஞ் சாற்றோம் தானரைத்து
பாவுங் கையாந் தகரை யிலை பறித்து யாவு மிருபது நாளரைத்து
நாவும் பழுத்த பிள களவாய்த் தனியா வெருவா குளியதே.

ராம பானம்:

1. யிரச நாபி கெந்தகமு மியன்ற கறுவாக் தோல் வசம்பு
திருதமா யிவை யோபொன்றெரு கழஞ்சு நில மிளகிரு கழஞ்சு
சுரித மான மாதளையுஞ் சொல்லும் பழம் பிளிச் சாற்றரைத்து
அரிதமாக வுருந்தளவு ஆன குளிகை தானிடவே.

2. வாத சுரத்துக் கிச்சி நொச்சில் மாவும் பித்தங் கொத்தமல்லி
பாத சன்னி சுரத்துக்கு சுருந் திரிகடுகு சுயிந்த பொடி
ஏத மில்லாத கன்னுக்கு எருக்கம் பழுப்புச் சாற்றிலிட
நீதக் காசம் படல முடனிச்சய மாவின் மூத்திரமே.

3. பதி சேர் பிசுவின் பாலி லிடப்பாக மெரிப்புங் காமாலை
யுதிர வியாதி யனைத்துக்குமுயர் சந்தனஞ் சீனி யாவின் பால்
மத ரேர் வாயு வாதமுடன் வருந்த மாமனைச் செண்ணை யிட
விதமே யாகுந் தலை வலிக்கு அகத்தி யிலையில் நசிய மிடே.

4. திரிபலை திரிகடுகு பொடியுடனே தின்றுஞ் சேத்மமந் தான் மாலம்
மறவாஞ் செந்தக மரைக் கழஞ்சிலான பொடியில் நோய்ம் போம்
நெறியாங்கிராணி தான் தீர் நிச்சயம் வாழைப் பழமாகுங்
குறி சேர் மிளகு விழுதிக்குச் சொன்ன மி ராம பாணமிதே.

<u>சாந்தூல ரசக் குளிகை</u>: 17.9.64.

1. ரச மோரெட்டி கெந்தமும் நன்கும் திரிகடுகு திரிபலையும்
வசமே அரிசி வெண்காரம் வன்மை சுத்த மரிதார மசமே
மச மோதகமு மிவை கொண்டு ஆன தேசிப் பழச் சாற்றில்
முசியா தொரு நாள் தானரைத்து முனிந்த குழிச் சலதனில் வைப்பே.

2. வைத்த மருந்திதை ஓடே வன்மை தாம் பூர பற்பமதே
மித்திணைக்கு சரி கொண்டு மியன்ற தேசிப் பழச் சாற்றில்
மற்ற முந் தானரைத்து மருவு மூன்று நாள் வெய்யி
லொத்த புடத்திற் தான் வைத்து வுகந்தே சடலைப் பிரமாணம்.

3. மிஞ்சிச் சாற்றிற் தானிடவே மியங்கும் வியாதிக் குறி கேளாய்
வஞ்சக் குன்மங் காசமுடன் மருவும் பித்தஞ் சயம் வீக்க
மிஞ்சாப் பாண்டு காமாலை மிகுத்த கிராணி பஞ்ச குன்மம்.

4. வாயுப் பத்துப் பல வேறு மருவ விதமொன்பதுட
னூயுங் குழலாய் தீர்ந்திடுங் காணுனை பத்தியம் மியம்பக் கேள்
தேய பித்த மதாக்கும் நெய் பால் மிலாவின் பிஞ்சுடனே
காய மென்னும் புசணிக்காய் காந்த மென்னு மிவை கூட்டே.

5. கூட்டே யுப்புப் புளிப்பகை தான் குலவு பித்தக் காகாத
வாட்ட மில்லாச் சயரோக மருவுங் கைப்பு புளிப்பு விட
திட்டும் பசுவின் பால் நெய் கஞ்சி திடமா முருங்கைச் சாறணை பாகல்
நாட்ட மில்லாத வீக்கத்தில் நன் முருங்கை புடோலங் காய்.

6. காயாம் பாகல் வாழைக்காய் கந்தக வுப்பு மானிறச்சி
யோயா தழுத்து நலத் திகழ்ந்த பிரண்டை பிஞ்சுறுணை
மாயா முருங்கைச் சாரணையா மவும் பாண்டு நோயதுக்குப்
பாயும் பசரிப் பிரண்டை புடோல் பயறு முள்ளாங்கி பசுவின் பால்.

7. என்றுங் காலி கற்ணையது மியன்ற சம்பா வரிசியுமா
மின்னம் பஞ்ச குன்மத்து மிகுத்த வுண விதத்திற் பீற்கு
மன்னுங் கருக்காய் வேற் கொம்பு மருவு மிந்துப்பு மோரிலிட்டுப்
பின்னுங் கசாயந் தான் கொள்ளப் பேராத் சாற் றால மிரசமிதே.

<u>ஆனந்த பயிரவம்</u>:

1. சாதிலிங்கஞ் சாதிக்காய் சயிந்தங் கராம்பு சுக்குடனே
நீலி குபி பொன்மத்தை நிகழ்ந்த விரையுந் திப்பிலியும்
போத முத்தக் காசுடனே புகழ் சேர் நிறையாய்த் தான் கொண்டு
போதமான தேசி மிஞ்சி மியன்ற வுமத்தை மிலைச் சாறே.

2. மிச்சா றென்குலம் மூன்று மியன்ற நாளுந் தானரைத்து
வைச்ச குன்றிப் பிரமாண மருவு மிஞ்சிச் சாற்றிலிட
அச்சமில்லாச் சேற்றுமமுமான வலை சுர மனைந்த
மிச்ச சர்க்கரை யதனிலிட மியங்கும் வியாதி மியம்பக் கேள்.

3. சுர மதிசார் வலையுடன் அக்கலை மாகும் பிறமியந் தீர
ரவிக் குரிய கிராணிக்கு மிலுப்பை வேர்ப் பட்டை நற் கழஞ்சு
அரவங் குழலாய் அக்கு றெண்டு ஆன மிருமுதி உழக்காக்கி
பரவுங் கசாய மதனிலிடப் பாறுங் கிராணி வகை யெல்லாம்.

4. நெல்லி முளிக் கசாயத்தில் நிகழுந் தயிரிலத நாம்
வல்ல வதிசார சுரமதற்கு மருவுங் குளிகை தானிடவே
நல்லாய் கேளாய் நான் சொன்ன நயந்த வியாதிக் கநுபான
மல்லாந் தீரும் வச்சிரமா மானந்த வயிரவ மாயிடுமே.

<u>கனகப் பிறை யோகம்</u>:

1. மிரதந் கெந்தகம் வெள்ளள்ளி மிழையும் விழாலம் வெண்காரங்
கருஞ்சீ திப்பிலி மிளகு லிங்கம் காலும் பொன்மத்தை பெருங்காயம்
பெருகு மெட்டி விரை கழஞ்சு பின்னும் வகை இரண்டு கழஞ்சு கொண்டு
அருந்தும் வாள மறு கழஞ்சு ஆன குயி யரை கூட்டே.

2. கூட்டி நெச்சிற் சாறதனுற் கலவுஞ் சாம மிரண்டரைத்து
வாட்ட மிலாது குன்றி போல மருவுங் குளிகை தானுக்கித்
தேட்ட மிஞ்சிச் சாறதனுற் திகழுங் குளிகை கொண்டக்கால்
மூட்டு முதரத் தனில் வாய்வு முதலாம் வியாதி தான் போமே.

3. போமே நெச்சிற் சாறதனுல் பொருந்துங் குளிகை கொண்டக் கா
லாமே சருவாங்க மா மெங்கு மடைந்த வாய்வு தான் தீருந்

தேமே சந்த மடைந்தக் கால் திகழுந் தும்பைச் சாற்றில் கொள்ள
போமே வினை கனகப் பிறை யோகம் போற்றங் குளிகைப் பிறை யோகம்.

சொர்ண களகப் பிறை யோகம்:

1. சொன்ன மிந்தப் மப்பிறகந் தலங்குங் காரீயந் தாம்பூர
   மிந்த வைஞ்சும் பற்ம மா யெரிலரி தாரந் திரிகடுகு
   மன்று மிவை தான் சரி யொன்ற மருவும் வாள மூன்றும்
   பன்றங் கையூந் தகரை நொச்சில் பகருஞ் சாரண்டை குன்றி செய்யே.

2. செய்த வுண்டைக் கருபானந் திகழ் வெள்ளள்ளி கழற் பருப்பு
   துய்ய மிந்த வேற் சொம்பு லங்கு மரை யரை மஞ்சாடி
   வெய்ய காய மஞ்சாடி விரைய விரண்டு குளிகை யொன்று
   பைய் யோரண்டு மென்னை தனிற் பரிவா யரைத்துத் தான் சொள்ள.

3. சொன்டாற் சத்த வாயுவுடன் குன்ம மிருபது குடல் பிரட்டு
   மண்டி வாயில் நீரூறலும் வகையாய்ப் புளித் தேக்கிடுவதுவுங்
   கண்ட வுதர ரோயனைத்துங் கருகத் தீரு மென்றே தான்
   வண்டர் புகழ் மாமுனி வரருளிச் செய்த வடை விதவே.

கூதார குளிகை:

1. பஞ்சகூதாரமங் கொரல வேர் பலருங் காட்டுக் கறலையுடன்
   மிஞ்சிய கொடுவேலி பிரண்டையுடன் மிகுத்திடு சீரக மசமதாகந்
   தஞ்ச மென்ற பெருங்காயஞ் சாற்றிய விழால் நேர்வாளந்
   கொஞ்சி வுள்ளி சிறுகடுகு கோலத் திறிபலை சரி கொள்ளே.

2. கொன்டே யிடித்துச் சீலை வடி கொரங் கள்ளிப் பால் வார்த்து
   வுண்டோர் சாமந் தானரைத்து வுகந்த கடலைப் பிரமாண்
   மிண்டி நெய்யிற் தான் கொள்ள மிகுந்த குளிர்ந்த தண்ணீர் பரிமாற்ற
   முண்டிலை யென்றுஞ் சொல்லாம லோடும் வியாதி வகை கேளாய்.

3. குன்ம ரோகஞ் சல சுர்முங்கூடுங் கொடிதாஞ் சயரோகம்
   நன்மை சுவாச காசமுட யந்த வாய்வு தானனைத்தும்
   மந்தாக்கினியா மீளையுடன் மருவும் பாண்டு காமாலை
   யந்திர மாகு பிணியுமச்சு ஆகும் பற்றிங் கறி சோறே..

சிந்தாமணி ரசம்:

1. மிரசங் கெந்தக மப்பிறக மிவைதான் மூன்று முக்கழஞ்சு
   சரசமுள்ள செவ்வாலந் தயங்குங் கொட்டை முக்கழஞ்சு
   மிர மான வெற்றிலையி லியன்ற சாறு விட்டவை யரைத்து
   சரசமான வுண்டை பண்ணி சுவரா முகச் குகை யற்றிடவே..

2. மிட்ட குகைக்குள் வெற்றிலை தானிலங்க வரைத்துக் குகைக் கீழ் வைத்து
   வட்டமாகச் சட்டி மூடி மருவுஞ் சீலை மண் தான் செய்யே.

3. சீலை மண் செய்து குக்குடம் போற் செறித்த புடமே தானிட்டு
   ஏலங் குழலாய் வெற்றிலை தானியலாய ரைத்தாள் படவே.
   மாலாஞ் செவ்வாலங் கொட்டை யொன்று மருவு குயி யிவை யொன்று
   பால மருத மொழியனையாய் பரிந்து வெற்றிலைச் சாற்றரைவே.

4. அரைத்த மருந்து குன்றி போலப் பாண்ட சுக்கிருப்பு
   வருத்து முள்ள கொடுவேலி வன்மையாகச் சமன் கொண்டு
   நருக்கி யிடித்துச் சூரணமாய் நால பணவிடை யுண்டை யொன்று
   விடுத்த மோர் கழஞ்சு சக்கரையும் வெள்வீரத் திவங் கலந்திடவே.

5. சுரமுங் குலை சிராரியுடன் சுசிந்த பாண்டு காமாலை
   வருத்தமுள்ள வாய்வு பல வன்மையாகத் தீர்ந்திடும்
   சானிரச்ச மில்லாப் பயித்தியந் தானிச்சா யோசன மென்றீடுவோ
   முரைத்த சிந்தாமணி ரச மென்றுரைத் தாலகில் பண்டிதரே.

திரிலோக்கிய சிந்தாமணி ரசம்:

1. லோகங் காந்த மப்பிரகம் நகரும் வெள்ளிக் காரீய
   மேகமான சுவர்ன பற்ப மிவை சுள்ளெல்லாஞ் சரி கொண்டு
   ஆகச் சட்டியில் மருந்து வைத்து அதன் மேலெருக்கம் பால் விட்டு
   தாகமான பிராயன் பால் தயங்கு நெல்லிச் சாறு கொள்ளே.

2. மிந்தச் சாறு வகை ரெண்டு மியன்ற எருக்கம் பாலொன்று
   முந்த மருந்தி லோரொன்று மூன் நாளாக வேக வைத்து
   மிந்த நாளொன்று தானரைத்து பின்னெடு பணவிடை நாமிபுட்ன்
   வந்த மருந்த மிவை யெல்லா மகிழ்ந்து மூன்று நாளாரையே.

3. மிம் மருந்திற் கழஞ்சு கொண்டு வியல் செயவானைப் பிச்செடுத்து
   செம்மையாக மூன்று நாளரைத்து செறித்து மியச் செய்பில் வைத்து
   உம்மை நேர்வாளத் தயிலம் விட்டு யுகந்த குரியப்புடத்தில் வைத்து
   அம்மை யானை சிரத்திலிட் டுகாறகிய சன்னி யகன்றிடுமே.

4. யிடவே உச்சி தலைச் சிரைத்து யின்ற நெற் கொண்டு தலை தீறி
சுடவேயி தானென்று ஒன்று கலந்த ரசந் தானற
விடவே மடவே சுனைராய் சன்னியுடன் மறவும் விஉ மூர்ச்சை பயிற்றியமுந்
திடமா யிதென்று சொல்லித் தெளிந்தாருரைத்த தெளிவிதுவே.

5. செங்கொடி வேரும் பெருங்காயஞ் செஞ்சலிச் சோஉட்டம் விளாலரிசி
எங்குமுள்ள மிளகறணை யியன்ற சிறுமுட்டி சிவன் வேம்பு
தங்கு சித மோதகமுந் தயங்கு திறிபலை சுராம்பூவு
மிஞ்சிய வேம்பு கறுவாத் தோலின் கெப்பு சதாபி விரை.

6. அவிரி தொட்டால் வாடியதும் அதிவிடையுமுந் தேவதாரம்
நவமதான திரிகடுகு செங்கொட்டை நன்று யிவை யெல்லாஞ் சரி கொண்டு
உவமையாக முக்கூழஞ்ச வுவர்ந்த சிவதை என் கழஞ்சு
தவமதான முனி வைத்த தயங்கு சிந்தாமணி சரி கூட்டே.

7. கூட்டே தானு மாதளை தான் குளவும் பழச் சாறு கொண்டரைத்து
யிடவே னா துளங் காயா மீனற வுன்றை வெள்ளிரி
நடவே சீனி பதறு முகர்ந்த வுன்ட வொன்றுக
மட நேர் குழல்ா யிவை சொள்ள மாறும் வியாதி வகை கேளாய்.

8. குன்மம் பகந்தம் வருப் பல வலவுங் கிராணி கிரமி தோஉசும்
நன்மையாகும் வுயிற்று வலி நயந்த பிறமிய மதிசார
மின்மை குலை காச சுவாச மியன்ற மூல ருசி ருற்றம்
வன்மையான நாசி பீட மருவுஞ் சய ரோக வகை பின்னும்.

9. நெஞ்சுக் கட்டுப் பாண்டு ரோகம் நிகழ்ந்த வீக்கங் காமாலை
வஞ்சமில்லா மந்தாக்கினி மருவுந் தோஉ வகை தீரும்
விஞ்சி நடவாப் பத்தியந் தான் மிகுத்த நெய் தேன் சீனி யிஞ்சி
பிஞ்சுப் பயறு புடோல காணி பேசும் பூசணி பசுப் பாலே.

10. யிந்நானன்றி சிறுகீரை யினிமேல் மாங்கிஉ வகை கேளாய்
மதிரான பெரிய நெய்த் தோலி மன்றுங் காரை பாற் சுரு
யிதமாய்க் கொண்டு கறி பண்ணி யியன்ற மட்டுந் தின்றிடவே
திதமாம் மாறும் வியாதி யெல்லாந் திரி லோக்கிய சிந்தாமணி யெனப் பெயரே.

வசந்த குஞ்சர மாத்திர ரசம்:

1. வெண்கார மரிதார மிகுந்த நாவிஷம்-பத் ரச பற்பங்
கண் காணீ திறிபலை திரிகடுகு சத்தி யவட்சாரம்
நன்பாஞ் சமமு யிரு கழஞ்சு நயந்த நேர்வாளம் நாற் கழஞ்சு
பண்பாங் கையாந் தகரைச் சாற்றில் பருத்த கடலைப் பிறமாணம்.

2. யிடவே யிஞ்சிச் சாறதை லியன்ற வயறு தான் கழியுந்
திடமாஞ் சேற்றமந் திரி தோஉந் தியங்கும் வாய்வு பல வகையுங்
கடிதே யுதிர வியாதிக்குக் கலக்கந் தீரு மென்றியம்பி
யடவே அனமா மென்றுசொல்லி யருளிச் செய்தா ரகஸ்த்தியனுர்.

ரச பற்ப குளிகை:-

1. கெந்தகந் தொடரி தாரங் கிளர்ந்த திறிபலை திரிகடுகு
அந்தமான சவுக்கார மான வெண்காரம் மசமதாகஞ்
சிந்தை செறியுந தாம்பிரஞ் சிறந்த லவங்க மட்டி விரை
யிந்த வட வே லோக பற்ப மென்று மோரொன்றொரு கழஞ்சே.

2. லோக பற்பம் மெலி மருந்து உகந்த அக்கூரம் நாபியுடன்
ஏகமாக யிவை நாலு மென்று யிரண்டு கழஞ்சு கொண்டு
தோகாய் கேளா யிவை யெல்லாஞ் சொல்லு தேசிப் பழச் சாற்றிற்
பாகமாகத் தானுரைத்துப் பரிவாஞ் சரிய புடத்தில் வைய்யே.

3. மற்ற ருநூர் தேசியிநீர் மருவ வரைத்த கடலை போல்
பெற்ற யிஞ்சிச் சாற்றிலிடப் போம் வியாதி வகை கேளாய்
யற்ற படியே காமாலை யான பாண்டு குன்ம வகை
பித்தங் காய சுவாசம் பெருகு மூலக் கிராணி சயம்

4. வீக்க மென்பது வியனை வாத மிகுத்த பவித்திரந் தான் தீரும்
ஏக மில்லை யிருபது நாளி யன்று குளிகை தான் கொள்ள
போக்கு முதிர வாய்வு பல் பொருந்து முப்புப் பிர்ப்பு விடு
ஆக்கமான பஞ்ச குன்ம மானக் கடுக்காய் கசாயமதே.

5. சயத்துப் பத்தியம் நல்லெண்ணை தாவு மேரண்ட எண்ணை நெய்யும்
பயத்த டுப் புகழ் மெல்லனையாய் பகர்ந்த வியாதி தான் தீருங்
சயத்திலானை காத்தது காற்றும் ரச பற்பம் குளிகையிதே.

ராச மிருகாங்கம்:

1. சுவற்ன தாம்பிர பற்பமுடன் சொல்லுங் காந்தங் கெந்தகமும்
நவமதான வப்பிரகம் நன்கு மிரதம் நிமிளையுடன்

பல நேர் குழலாய் முத்து மணி பகரு மருந்து மிவை யெல்லாஞ்
சிவகுரானை புன்னடி தான் றீர்த்த சாற்றிற் றாவரையே.

2. அரைத்த மருந்து குப்பி தனி லடைத்தேழு சீலை மண் செய்து
 உரத்த யானையி லப்பிட்டு வுவந்த குப்பி தானிட்டு
 பரித்த பானை சீலை மண் தான் பரிவாய்ச் செய்து லடுப்பில் வைத்து
 தரித்த மூன்று நாளெரித்து தான் மருந்து பொடி செய்யே.

3. பலமறிந்து தேனிலிட பேரும் வியாதி வகை கேள்ாய்
 நலமதான பாண்டிாமல் நயந்த சுவாசங் காமாலை
 பலமிலாத வுடம் புணர்தல் பார வீக்கங் கிராணி யுடன்
 கலக்க மில்லா வதி சாரக் கழிச்சல் விஷ சுரம் நெஞ்சடைப்பே.

சூரிய வந்த ரசம்:

1. கெந்தக மிரச மிரண்டு பலங் கிளைத்த வேலிப் பருத்தியிலை,
 அந்தமுடன் சாற்றரைத்து ஆன தாம்பூரம் பல மிரண்டு
 யிந்தக் குகையிற் றானிட்டு யியன்ற சீலை மண் றான் செய்து
 முந்தப் பானை றனில் வைத்து முனிந்த வாலுகா யந்திரத்தில்.

2. புடமிட் டெடுத்து பற்ப மிது புகழ்ந்த ரெண்டு குன்றியுடன்
 றிடமாந் திப்பிலி தேனிலிட செய்யக் கசாயம் செப்பிலிட
 அடவாஞ் சுவாச காசமுடனே குன்மம் பதினெட்டு
 மட நேரனையாய் வாய்வு பல வருந்துஞ் சூரிய பற்ப மதே.

சித்தாந்த ரசம்:

1. நாகப்பூ திரிபலை நேர்வாளம் நன்மை தாம்பிரம் லோக பற்பம்
 மேகமான திரிகடுகு யிரசங் கெந்தக நாபியுடன்
 மோகமான கொடுவேலி முதிர்ந்த சாதிப் பத்திரியும்
 பாகமான வாய் விளங்கம் பதிந்த முத்தக் காதியுடன்

2. ஏலந் திப்பிலி மூல மென்று மிவ்வகை மருந் தெல்லாஞ்
 சால விவை யெலா மொரு பங்குந் தக்க சர்க்கரை யிரு பங்கும்
 பால நேர் ஐயா யிவை யரைத்துப் பரிந்து தேனிற் பணவிடை கொள்
 சால வோடும் வியாதி எல்லாந் தானுஞ் சித்தாந்தக் குளிகையிதே.

3. தீரும் வியாதி காயா சுவாசந் திகழுஞ் சய குன்மம் பிரமியமும்
 காருங் காச்சல் மூர்ச்சை சங்கிராணி சுழிக்க திரி தோஷஞ் சூலை பாண்டு
 பாரு மூத்திரக் கிரச்ச தோஷம் பரந்த மந்தாக்கினி காமாலை
 தீருங் கண்டாய்ப் பத்தியமூந் தியங்குஞ் சர்வ வியாதியுமே.

ரசபூபதி குளிகை:

1. நாபி முக்கழஞ்சு கெந்தகம் நாற் கழஞ்சு நாடு மிரசமு நாற் கழஞ்சு
 கோர்பித்திட்டாமற் றாம்பூரங் குறித்த பொடி மூற் கழஞ்சு
 தாபித்த செருப்படைச் சாற்றரைத்து தங்கு மிஞ்சி வெற்றிலையு
 மீபத் தியுடனே யிம்மூன்றும் விளங்குஞ் சாற்றி லரைத்திடவே.

2. அரைத்த மருந்து விளக் கெண்ணெயான காசிடையிற் சாரித்து
 உரத்த காசிக் குப்பி வற்று உகந்த சீலை மண் செய்து கொண்டு
 வருத்தமான தசா விரற்கும் வாள குழியிற் றானிா த்தித்
 திருத்தமாகப் புடமிட்டு திப்பிலி வெற்றிலைச் சாற்றரையே.

3. அம் மருந்து சூரியனுர் நாற் புடத்தில் வற்றெடுத்து
 செம்மைப் படவே உருந்தளவு திரட்டிப் பூபதி ரசந் தன்னை
 விம்மைச் சகல வியாதிக்கு மிஞ்சி ரெச்சிற் கசாயத்தில்
 பம்பலனைய வெள்ளுள்ளி திப்பிலி வெற்றிலைச் சாற்றிலிடே.

4. யிந்த பூபதி குளிகைக்கு யியங்கும் வியாதி தான் கேளாய்
 வந்த பழஞ் சுரங் குன்ம மிவை மருவுஞ் சயரோகஞ் சேற்றுமமு
 மிந்தத் திரிதோஷம் பல வியாதி யியங்கு மருந்து தலைக் கொண்டால்
 தந்தங் குழலாய் சரியாமல் தானே யிந்த அரசபானஞ்
 சிந்தை மயங்காக் கொண்டிடு கைச் சிறக்கும் ரச பூபதி தேர்ந்திடுமே.

அக்கினி குமாரகம்:

1. நாபிரென்று மிளகொன்று நன்றுய் கெந்தக மவை நான்குந்
 தாம்பிர மிவை நானுஞ் சமமாய்ப் பதினொரு கழஞ்சு கொண்டு
 யீபக் காசிக குப்பியி லியன்ற மருந்து தானரைத்து
 பாவ வியாதி தான் றீரப் பரவு மேரண்ட விரை மூன்றே.

2. யிம் மருந்து தொன்னூறு யியன்ற நாழிகை எரு முட்டைச்
 செம் மப் படவே புடமிட்டு சேர இஞ்சிச் சாற்றரைத்து
 கும்மையாகக் குன்றி போலகந்த வுண்டை தேனிஞ்சி
 கொம்மை முலையாய்க் கொண்டிடவே கூடும் வியாதி கொண்டது கேள்.

3. சன்னி வாதந் தனுற் வாதம் சந்து வாதஞ் சயங் காச
 மின்னதோர் சேற்றும மந்தாக்கினி யியன்ற பாண்டு காமாலை

முன்னஞ் சோகை சுவாச காச முருடும் விராதி யிவை யெல்லாம்
அன்ன வேதிவே யாகு மக்கினிக் குமாரசமா மென்றே.

நூதி வயிரவ குளிகை:

1. லோகதாம்புர பற்பமது சுகித்த நாபி கெந்தகமும்
மேகமான ரச மரத்தை யிலவங்கப் பட்டை விழாலரிசி
ஆக முத்தக் கா செலமான நாகேசுபரஞ் சிறுமூலம்
பாகமாகச் சரி கொண்டு பரிவலப் பொடி செய்து கூட்டுவதே.

2. நிறை மருந்துக் கிரட்டியதாம் நிகழுங் கருப்புக் கட்டி யிது
யிறை வர சொன்ன குழிக் கல்லி யியன்ற மாந்தைத் தானரைத்து
யிறை யாந் துடரிப் பழம் போல யிகழாக் குளிகை கொண்டிடவே
உறையும் நெய்யுந் தேனிஞ்சி யுசந் தருபான மிதுவாமே.

3. கொள்ளாக் கரச்சல் வாத குன்மங் குலவும் பிற மோதகம் விடீ சுரமும்
விள்ள வக்கினி மந்தமது விளங்க திசாரங் கிருணியுமாந்
தள்ளாக் கிருமி மகோர்வுதரந் தயங்கு மகுளவ மூலை பித்த
மள்ளக் குறையு மது போல வாக்கு மாதி வயிரவமே.

அருபான சத்தியுள்ள நூதந்த வயிரவம்:

1. சாதிலிங்கம் வெங்காரஞ் சயிந்து லவணந் திரிசுடுகு
ஏதமான திரிபலே யு மென்றுங் கந்திப் பெருங்காயம்
நீத வசம்பு வாய் விளங்கம் நிகழ்ந்த வோமங் குராசாணி
போதப் பதிலுவ கழற்சு கொண்டு புகழ்ந்த நேர்வாளஞ் சரி கூட்டே.

2. எல்லா மருந்துந் தேசியது யியன்ற சாற்றிற் தானரைத்து
வல்ல கடலைப் பிறமான மகிழுங் குளிகை கொண்டக்கால்
பொல்லா வியாதி யிவை யெல்லாம் போகு மென்றோர் புகழ முனியோ
ரில்லை யுண்டென்றுதே யியங்கிய வியாதி வகை கேளாய்.

3. வெல்லத்துடனே விரோசனமா யிகுந்த மோருஞ் சோறுமிட
வல்ல பஞ்ச குன்மமது வாழ வெச்சிச் சாற்றிலிட
நல்லாவின் பால் சோறு நற்சீரக சுக்கு கசாயமிட
வெல்லாச் சேற்றுமங் கொப்மடி தாமியன்ற மாதளைப் பழச் சாற்றிலிடே.

4. சேற்றுமத்துக்கு கசாயமது தியங்கு மடாதோடை சுக்கு
வீற்றுக் கண்டங் காலியது வியந்த சூது வளையாகும்
ஊற்றுக் கை காலெரியிற் றுப்பரவு நெல்லிச் சாற்றிலிட
நீத்தர் சொன்ன ஆவின் மோர் நிற பச்சோறுந் தானிடவே.

5. வாய குன்மம் வருப்பு மருவுங் கை கால் சிறத்திருக்கு
மெய்யுஞ் சிறுநீர் தளித் தளியாய் விழுமே யிதற்குப் பிறமாணம்
பேயத்தியிலைச் சாற்றிலிடப் பெருகும் பத்திய மோற் சோறு
ஒயரத்த மர்த பயித்தியத்தின் செயலகந்த குணமது புகல்வேன் கேள்.

6. நெஞ்செரிக்குந் தலை வலிக்கும் நிகழ்ந்த குளிரு முட் காச்சல்
பஞ்சு போலச் சந்துள் மேம் பாகு முருங்கைச் சாற்றிலிட
மிஞ்சு மாவின் பால்ச் சோறு மிகுந்த பேய்ப் புடோல் முசுமுசுக்கை
தஞ்சமென்றே ஒரு குளிகை யிட தயிரும் பத்தியந் தயிற் சோறு.

7. அசீரணத்துக் கொரு குளிகை அசனம் பண்ணும் பொழுது கொள்ள
வருறு குன்ம நீற் கோவை மகிழும் வேற் கொம்பு வெள்வீரே
பசி நீர் தயிர்ச் சோறும் பாசக் குடிநீர் சுக்கு பலந்
கருநென்றில்லா வேப்பிலையுங் கருது மிரண்டு பலமாமே.

8. நாளுழி வாத்து முக்காக்கி நயந்த திப்பிலி மேற்பொடி கொள
தாரு மருத்திய முடம்பு முப்பும் வெள்ளோக்காளந் தானுண்டா
மா நேரனெய்ாய் ரோசிக்கும் வாயிலெடுக்கும் நுரை தள்ளு
மாலுல்த் தேசிப் பழச் சாற்றே அருளும் பத்திய மேற் சோறே.

9. மந்தாக்கினிக்குப் பெருங்காய மருவும் வெவ்வீர் தனிற் கொள்ள
வந்த நெஞ்சு திளவுக்கு வாழைக் கிழங்கு வெட்டி வேர்
விருந்து கருப்பஞ் சாறதனல் யிகுந்த குளிகை யொன்றிடவே
புந்தி செறிய மரிசி மஞ்சள் பொடி போட்டுக் கஞ்சி காச்சுவதே.

10. மூல வியாதிக் கொரு குளிகை முனிந்த கரந்தை சாற்றிலிட
சாலப் பயித்தியம் பாற் சோறு தயங்குங் காச சுவாசத்தி
லேலச் சிவதை பேரிச்ச மேதி லொன்றிற் தானிடவே
பால வாடா தோடை யிலை பரிந்த கசாயம் மாற் சோறும்.

11. வயறு வீக்கங் கல்ப் போலே மகிழுந் தொப்புள் மேற் சுழித்தால்
நயமே யன்றித் தான் துவளும் நாடும் பசியுந் தாகமில்லை
மயமே யில்லா மலம் விடிலா மருவு ஞெச்சிற் சாற்றிலிட
பயமே யில்லைப் பாற் சோற்று பத்தியங் குடி நீர் பகரக் கேள்.

12. கருவேப்பிலை ரெண்டு பலங் கலந்த சுக்கு மொரு பலந்தான்
மருவ ஓமழி நீருமுக்காய் மகிழத் திப்பிலி மேற் பொடி சொள்
திருவே யனையாய் முசு முசுக்கைத் திகழ்ந்த வெல்ல மிக்க கூட்ட
உருவே மிக்க வொளி சிறக்கு முனவுச் கேற்ற பத்தியமே.

13. சொன்ன அனுப்பானந் தப்பாமல் கூசித்த மருந்து தான் கொள்ள
வள்ளப் பயித்திய மீருமல் மகிழ்ந்தே யுண்டு நடந்தக்கா
லன்னம் போல நடையுடையா யூரும் வியாதி யடவெல்லாம்
நன்மையாகும் நாளுக்கு நாடு மானந்த பயிரவமே.

பூறண சந்திரோதயம்:

1. குந்தளப் பொற்த கடத தான் கொண்டே யொரு பல மதனோடே
வந்த யிரம் பல மெட்டு மகிழ்ந்த சுத்த கெவுரி யெனுங்
கெந்தக மோர் பலம் பதினு கிளர்ந்த குழிச கல்லிலிவை யிட்டு
சிந்தை மகிழ்ந்த மருந்து பலஞ் செழித்த திருபத்தஞ்சாமே.

2. ~~2~~. செம் பருத்திச் சாற்றொரு நாள் திகழுங் குமரிச் சாற்றிரு
ளன்பு பெறவே தானரைத்து ஆன கடலைப் பிறமான ~~ந~~
மும்பர் புகழுங் கரியறு நகந்த புடத்திற் பொடி செய்து
யின்புருக்குங் காசி தனியன்ற குப்பி யதனிலிடே.

3. யிட்ட குப்பி வாய் தனக்கு யியன்ற வெண் கற் சுண்ணம்பு
மட்ட திக்கென் வெல்லமுடன் தளைச்சில் மூடிப் பூசியிடு
திட்டமுடனே சீலை மண் தான் செய்தே எழு நாள்த் தானுலத்தி
வட்டமான பானையிலே மணலை விட்டுக் குப்பி வையே.

4. வைத்த குப்பி யதன் மேலே மணலை விட்டுச் சட்டி கொண்டு
யிந்தல மென்னத் தான் மூடி எக சீலை மண் தான் கட்டி
அத்தி முகவன் தனைப் பணிந்து அவன் மூட் பூசை தான் முடித்துச்
சத்தியா மலனை சாமந் தாமரைப் பூப் பேர் லெரியிடவே.

5. எரியிடு காடாக்கினியாக யிருபது சாம மெரித்து விட
வரி நேர் குழலா யாற விட்டு வயிரவன் கணபதி தக்கையுடன்
பரி நேராகப் புசை பண்ணிப் பார்த்து மாந் துளிர் நிறமாக
யிருக்க மருந்த தனோடே யியன்ற பச்சைக் கற்பூரம்.

6. குங்குமப்பு கஸ்தூரி குலவுஞ் சாதிக்கா யாகு
மெங்கு மென்று மம் மருந்தொடு யியன்ற சாதி பத்திரியும்
பங்க மிலாமல் மந்திச்சுப் பரணி தனிலே தானடைத்து
அங்கமதனைச் சுத்தி பண்ணி ஆன பிராமண புசை பண்ணே.

7. தெய்வ பூசை தான் பண்ணி தினமே பொருந்து ளாக
கைய் மருந்து பணவிடை தான் கதித்து பசுவின் வெண்ணையுடன்
மெய்யான் சக்கரை யிஞ்சியில் மேவுங் குளிகை கொண்டிடவே
அய்யமில் லைக் களப முட னஸ்திர பூஉ ணயாம் பெண்ணே.

8. தீரும் வியாதி பறிரென்ன தியங்குஞ் சயமு மட்ட குன்மம்
பேர்ரே செய்யுஞ் சுவாச காசம் புகழ்ந்த பாண்டு வீக்கமுடன்
பாருஞ் சன்னி பதிரூசம் பரிந் திந்திரிய கவிதமது
தீருங் கண்டுரே நிசமாக திடமாம் புரண சந்திரனே.

வியாதி செளசாங்குசம்:

1. சுத்த ரசமுங் கெந்தகமுஞ் சொல்லும் லோக மரிதாரம்
பித்தர் தந்த ரசமொடு பெருசக் கலித் தனி தனியாகச்
சுத்தி பண்ணிய பற்பமதாய் சுகித்த சமமாய் குழிச் கல்லில்
வைத்த வேலிப் பருத்தியுடன் மனத் தக்காளி ஜமத்தை.

2. யிந்த மூன்று யிலைச் சாற்றி லெழு காலரைத்துக் குகைக்குள்ளே
அர்தய் பிறவே வெண்கார மரைத்துப் பூசிக் குகைக்குள்ளே
யிந்த மருந்து ~~த~~ உள் வைத்து யிதன் மேல் வெண்கார மது பூசி
முசுந்த சீலை மண் செய்து முசியாப் பானையில் வைத்திடவே.

3. பானை சட்டியிற் கீழாக பரு துவாரமது மேலே
ஏனவோடு தான் வைத்து யிசைந்தலல் விரல் மணல் சொரிந்து
ஆன குகையு மது வைத்து அதன் மேல் வெண்காரமது பூசி
~~முசந்த சீலை மண் செய்து முசியாப் பானையில் வைத்திடவே.~~
கான மணலைத் தான் சொரிந்து கதித்த சட்டி கொண்டு மூடுவதே.

4. கமலாக்கினியாக அனல் கொண்டு கதிக்க வெட்டுச் சாமம் பின்
விமலா மருந்து ஆற விட்டு விளங்குங் குழிக் கல்லிற் பொடி செய்து
நலமதாக ஆனை முகனருக்குப் பூசைத் தான் பண்ணி
யுவமையாக குடுக்கை தனிலடைந்த மருந்து தான் வையே.

5. ரெண்டு குன்றிப் பிறமாணம் ரோக மறிந்து வெற்றிலையில்
யின்டி வந்த விஷ சுரமு மிகுத்த குட்டச் சலக் கழிச்ச

யண்டி யொடும் பத்தியந் தாளசத்த பாலும் பரிமாற்ற
மெண்டிசை யென் சீயிற் கொள்ளிந்த சுவாஸ மகோதரமே.

6. காட்டா மணக்கும் வேரகல் வயிற்றில் வியாதி சுடிகிப் போ
மீட்டான சக்கரை யதிற் கொள்ள மிகுத்த சுர வகைதான் தீருந்
தீட்டுஞ் சன்னி வகைக் கெல்லாந் திரிகடுகு சூரண மதிற் பாரே.

7. யிஞ்சிச் சாற்றில் திரி தோஷ மியன்ற பெருங்காயஞ் சூலை
மிஞ்சில் வந்த வியாதிக்கு மிகுத்த தேனமிஞ்சியும்மா
மஞ்சலையாள் தன் மகவான வருமன் பாத மடி வணங்கி
கிஞ்சின முதலா யிம் மருந்து கிளர்ந்த நேய்க்கிது கெசாங் குசமாமே.

ரசாயன வயிரவ ரசம்:

1. சமுத்திரப் பாள மிந்துப்பு சதிரா மிளப்பைப் பூவுடனே
யுதிரா மிளகு திப்பிலியு முசுந்த ரூபி சுக்குடனே
சதிராம் வசம்பு ருத்திராட்சஞ் சமனே கொண்டு மருந்தெல்லா
மிரதமா மிஞ்சி வெள்ளெள்ளி எருக்கம் பால் விட்டரைப் பூதவே.

2. ஆட்டுப் பாலுங் கெண்டை மீனடவாம் பிச்சுத் தானரைத்து
நீட்டு முசலகன சன்னி பல நிகழ்ந்த சேற்றும வாய்வு பல
மூட்டுத் தலை வலி பிறலாப முக்கால் நீருங் கண்ணோவு
மீட்டுக்குள் கொள்ள விஞ்சி சர்க்கரை தேனுமே.

3. விடுமஞ் சன்னி பல வேவு மிகுத்த வுளைந்து மூர்ச்சித்தால்
வட நேர் முலையாய்த் தலை சிரைத்து மருவும் நெற் கொண்டு தான் சீறி
யிடவே குன்றிப் பிற்மான மியங்கு மூர்ச்சை விஷ மெல்லா
மடவாம் ரசயான வயிரவர் தாமது மென்று ரசஸ்த்திரியர்.

சுதர்சன சூரண குளிகை:

1. கறனை பதிலு செங்கொட்டை கதித்த பலந் தானவை யெட்டு
வருணமான மிளகு சுக்கு மருவு மோரொன்று மூலை பல
மருண நவற்சிகை திப்பிலியு மானைத் திப்பிலி சேவகனர்
தருணி யேர் திப்பிலி மூல மெலந் தானே யோதிரொன்று பல மிரண்டே.

2. யவட்சார மிரண்டு பலமாம் கடுக்காய் கொடுவேலி
அவமே யில்லா யிவை யிரண்டு மைய் யிரண்டு பத்துப் பலமாகுந்
தவமதா யிவை யொரு கூறந் தயங்கும் வெல்ல மொரு கூறும்
நவமதாகத் தானரைத்து நன்றாய்ச் கொட்டைப் பாக்களவே.

3. வெடி வெது மோரிலே தான் விளங்கச் குடுக்க விஷ நின்
கடிதான் கிராணி சங்கிராணி கனத்த குட்டம் பதினெட்டும்
படி மீதே யிருப பிற மேகம் பவுந்திரம் வண்டு கடி ரோக
மிடவே சரீரம் நன்குகு மியன்ற சர்வ வியாதி யெல்லா
மட நலப் பழஞ் சுரத்துக்கு மன்றன் சுதர்சன சூரணமே.

4. சுயரோகஞ் சோம ரோகங் கனத்த புருஷ லேபனமும்
நேய மின்றிப் பிள்ளையில்லா நிகன்ற பேற்று மிதுவாமே
மாயன் ஆ தன் மலை கொண்டு வருத்த முறு மன்றனைப் போற்றச்
காயம் பருக்கும் புத்தி யுண்டாங் கனத்த சுதர்சச் சூரணமே.

நவலேகக அக்கினி குமாரகம்:

1. வெள்ளி சுவற்ன லோக பற்பம் விளங்குஞ் சாரீயந் தாம்பூரங்
கள்ள வங்கம் பித்தளையுங் கலசு மிவை யெல்லாம் மாந்
தெள்ளிய சீரலங் கெந்தகமுஞ் சேரச் சுத்திச் சமன் கொண்டு
கள்ள வெருக்கம் வேற் சாறு கலந்தன்சு ஊரைப்பதுவே.

2. அரைத்த மருந்து காசி தனிலான குப்பியிற் தானடைத்துக
கரைத்த வெழு சீலை மண் செய்து ஆன பானைக் கீழ் நவாரம் விட
வரைத்த யானைக்குள்ளோடு வைத்து அதின் மேற் பாதி மணல் விட்டு
தரித்த குப்பி மருந்து தனைத் தானே டொளெந்திரமாய்ச் சாற்றுவதே.

3. தொளேந்திரஞ் செய்து பானை மேற் சுகித்த சட்டி தான் மூட
வாளேற்று விறி யோ சீலை மண் செய் மருவும் பனிரெண்டு
நாளாய் நின்று நின்றேரியிட்டு ஆன குன்றிப் பிரமாண
மீளா மிஞ்சிச் சாற்றரைத்து மிகுந்த காய சுடாகமிடே.

4. யிடவே யிஞ்சிச் சாற் தனை யியன்ற குன்மங் காமாலை
அடவே பச்ச குலையுட வருவுந் தீரும் வெள்ளுள்ளி
யிட்டே தயிலத் திரி தோஷ மின்ற ரூபி சூலை குன்ம
மடனேரலையாய் திமிர் களப்பு மாற்றுங் குளிகை யிதுவாமே.

5. மாயும் வாய்வு பல வாதம் வருத்துங் குன்மந் திரிதோஷம்
மாயு மூத்திர பல நோவுமான சூலை யிவை யெல்லா
மாயன் ஆ தன் சஞ்சீவியைப் போல மாற்று மென்பர் வாகடத்தில்
ஆயன் பாத மடி வணங்க அருளும் நவலோக செந்தூரமே.

நவகிரகாதி குளிகை:

1. வெண்காரத்துடன் ரசம் நாபி மிளகு சுக்குத் திப்பிலியுங்
கன்கான லோக சிந்தூரங் கனத்த ஓமத்தை விரையுடனே
என் கானி வைத் தாளிரண்டு பங்கு மியன்ற கெந்தக மொரு பங்கு
பண்பாங் கறந்த ஓமத்தை பரிந்த சாற்றிரண்டு நாளரையே.

2. குன்றி போல வுண்டை யரு கோதிற் தேனிலதனை யிட
நன்குள்சுவாச காசமுடன் நயந்த மந்தாரஞ் சேற்றமமு
மென்ற வரிய பயித்தியமு மியன்ற வாத மாலையுடன்
சென்ற திசாரங் கிரனியுடன் தீரும் நவக் கிரகாதி யிதே.

யிரவி தாண்டவ ரசம்:

1. தாம்பூர பற்பம் லோக பற்பந் தக்கிற காந்த மிரசமுட
ம்பரமாகக் கள்ளிப் பாலதனலரைத்துக் கடலை போத்
தேம்பா வெல்ல மதனிலிட தீரும் வியாதி வகை கேளாய்
போம் போம் வியாதி பலவுக்கும் பொருந்தும் குளிகை யிதுவாமே.

2. குன்மம் வயிற்று வலி சோகைக் குலவுங் காமாலை யிதனுக்கு
நன்மை நெய் பால் நெல்லிக்காய் நயந்த பிரண்டைச் சாறனையா
மின்மை மகோதரம் மனையுட னியன்ற பயித்தியம் பஞ்ச குன்மம்
வன்ம மில்லைத் தீருங் காண் வருத்த மிரவி தாண்டவமே.

சுதராத்துத குளிகை:

1. கெந்தக மிரண்டு ரச மொன்று சேர்ந்த தாம்பூர மெட்டுடனே
வந்த மனோசிலை மூன்றுரு மருவு மரிதாரம் நாலாகும்
வித்தை செறியும் நாபி ரெண்டு மேவி யிதனை நிறை கொண்டு
அந்தம் பெறவே கையார்த்தகரை ஆன நொச்சிற் சாற்றரைத்து

2. நாலு நாளாய்த் தானரைக்க நன்றாய் குன்றிப் பிரமாண
மேலாந் திரிகடுகு பொடியுடனே விளங்கும் தேனிலுண்டை யிட
பாலா மகோதரம் பஞ்ச சயம் பருத்த கவுசை பஞ்ச குன்ம
மாலின் பதம் போற்ற வினை மாறும் சுத ராகசுதமே.

காம கேசரங் குளிகை:

1. காந்த மப்பிரக மாலை மாகும் கனக்க யிம் மூன்றுஞ் சிந்தூரம்
போந்த ஓமத்தை விரை நாபி புகழ்ந்த சாதிப் பத்திரியு
மீந்த வயிரவம் வெள்ளி சொன்ன மிதங்க யிம் மூன்றும் ப்றம மேன்
போந்த அபின் மிலவங்கம் பொள்ளே சமுத்திர சோகி விரை.

2. திரி சாதக்க சாக்கி மாரி விரை திகழ்ந்த மருந்து பதினொன்றும்
அறிவே சொல்வோஞ் சமன் கொண்டு ஆன கஞ்சா யிலைச் சாற்றிற்
குறியா மூன்று நாளரைத்து ஊர்க் குருவி முட்டை நீருடனே
நிறையா மெழுகாளரைத்து நிகழ்ந்த சாக மினிக் கேளாய்.

3. கோழி முட்டைக் கரு வெழு கொண்ட குருவி முட்டை நீர்
தாழ மூன்று நாளரைத்துத் தயங்கும் குன்றிப் பிறமாணம்
வாழி வாழி தேன் பாலின் மருவுங் குளிகை கொன்றிடவே
எழுக மென் தாது முதலெல்லா வியாதியுந் தீர்ந்திடுமே.

4. பத்தியம் பாலுஞ் சீனி வெல்லம் பரிவாய் நாளுங் கொண்டிடவே
யித்திசை யென்றுந் தாது முதலியன்ற தன்டு தடிகமுடன்
புத்தியுண்டாஞ் சீர்மைக்குள் புகழு முண்டாம் பொன்னே கேள்
நத் திருவனையாய் கேட்டருளாய் நயந்த காம கேசரமே.

வீர விக்கிரம ரசம்:

1. தங்க பற்பம் ஏசசகி வராகனிடை சரி தாமரிதார மூவிடையு
மங்க மனோசிலை யறு விடையு மான ரசமு மலை தாளும்
மெங்குஞ் சுத்தி பதி விடையு மென்னங் கெந்தக மிரு பலமும்
பங்கப் படாமலிவை யெல்லாம் பரிவாய் நிறையே சரி கொள்ளே.

2. யிவை யெல்லாங் குழிக் கல்வி லியன்ற மாதளம் பழச் சாற்றி
லவை தானிரு சாமந் தானரைத்து ஆன காசிக் குப்பியிட்டு
நவமா யெழு சீலை மண் செய்து நன்றாய்ச் புசிமருப்பு வெட்டி
யிவையுங் குப்பிப் பானை வைத்து யிலங்கு மணலைத் தான் சொரிந்து கொள்ளே.

3. பனிரெண்டு சாமந் தானெரித்துப் பணவிட பற்பந் தேனிஞ்சி
என்றும் வாய்வு சூலை குன்ம மியன்ற பெரு வயிறு மிவை யன்ற
மன்னுங் காயா சுவாச மெல்லா மாசுங் கண்டார் பார்வதியே
யின்னிலம் வீர விக்கிரமா யிலங்குளிகை யிவையாமே.

பூபதி பற்ப குளிகை:

1. நாபி சுத்த யிரச மொன்று நயந்த வெண்சார மெட்டுடனே
ஆவி கெந்தக மாறு குமரி தார மைந்து ஆன தக்க

மேவ நாவ ரிசி மூன்று மென்னும் நேர்வாள மிரண்டாகக்
கோப மிலா விலை ஒரு கூறங் கொண்ட தாம்பூர மொரு கூறே.

2. திரிபுரத்தாள் கையாந்தகரை சீந்த நளசி தும்பையுடன்
வரிதா மிந்த ஒரு வகை வகைந்த சாற்றிலோ ரொரு நா
ளரிதா மிரண்டு சாமமது அரைத்துப் பரணியிற் தான் வைத்து
உரித காயா. சுட்கமுட உகந்த உபான முறைக்கச் சேள்.

3. யிஞ்சி தேனிலே லத்தி லென்றும் பணவிடை குளிகை கொண்டால்
மின்றுஞ் சித்தாப சுர மிச்ச விஉ சுரஞ் சுவாசமுடன்
விஞ்சு முள மாந்தை சயரோக மிகுத்த சன்னி பதிமூன்றுங்
கஞ்ச னை முனிந்தோன் பாதம் போற்றி சதித்த பூபதி பற்பமிடே.

<u>அருபான சுத்தியுள்ள சஞ்சீவி ரசம்:</u>

1. யிலவி நாபி யரிதார மிரசங் கெந்தகம் வெண்காரம்
வருமே தான்றிக்காய் கக்கு வருத்த மிளகு - திப்பிலியுந்
தருமே யோரொன்று கழஞ்சாகத்தா நேர்வாள மங் கழஞ்சு
அருமே என்று என்றுதே அரை கழஞ்சு பதினைஞ்சே.

2. கையாந் தகரைச் சாற்றாலே கலக்க யேழு நாளரைத்து
மெய்யே நாளுக் கொரு சாமம் மீகாமற் குறையாமற் தானரைத்து
உய்ய பயறுப் பிரமாணம் முன்டைக் காயா சுடசத்தி
அய்யா சஞ்சீவி குளிகை யென்று அடவா மென்ற ரகஸ்த்தியரார்.

3. மூல வாய்வு சாதிக்காய் முனிந்த பல வாய்வு சிறுநீரி
லாலந்தரிந்த பாம்பு கடித் கடவாய்த் தேசிப் பழச் சாற்றில்
சூலை வலிக்கு முருங்கை யிதிற் சுசித்த பட்டைச் சாற்றிலிட
மூல வியாதி வலி குன்ம முடுகில் இஞ்சிச் சாற்றிலிடே.

4. பஞ்ச பிரமியத்துக் கருப்பானம் பருகுந் தான்றிச் சாற்றிலிட
அஞ்சுங் குளிரும் வெதுப்புக்கு ஆன நெல்லிக்காய் வெந்நீர்
மிஞ்சிக் கட்டுப் படு வலத்து மேவு மேரண்ட எண்ணையிற் கொள்
ளஞ்சி யெரியு மெரிமுன்மமான சீத்திற் சாறதுவே.

5. சயத்து வகை பத்துக்குந் தானே வெள்ளாட்டு பாலிற் கொள்
மயத்துச் சாம்பல் பூசி நிற்றே மகிழ்ந்தே யாடு மரன் பாதங்
கயத்துக்குள் நீர் போல மனத்திற் கருதும் நாளில்
முப்பத்தாறுஞ் சஞ்சீவிக் குளிகைக்கு முதவு மனப்பான மிதென்றே.

<u>அரிதார பற்பம் பண்ணும்படி சுத்தி:</u>

1. ஈர வெங்காய மறுமுழி யியன்ற பிரண்டைக் தான் துவைத்து
மீரு மிருமுழிச் சாறது தான் மிகுத்த பசிரி தான் துவைத்து
வாரன் முலையாய்ச சாறு மருவுங் குமரி முழி
தீரப் பதக்கு நாமுழி திருந்த மூவகைச் சாறதுவே.

2. அச்சாறதாலே நாலு பல மரிதாரத்தைத் தானரைத்து
வைச்ச சாறு வற்ற வற்ற மகிழ்ந்து குழிக் கல்லிற் தானரைத்து
அச்சமில்லாப் புதுச் சட்டி யதனி லடையாய் தான் வைத்தே
யிச்சையுடனே குழிக் கல்லை யிச் சாறதாற் கழுவி யிடே.

3. கழுவுஞ் சாறும் வடை யோற் கலந்த சட்டிக் குழம்பாக்கி
வழுவரத தன் மேலோர் சட்டி மகிழ்ந்தே யேழு சீலை மண் செய்
அழுகத் தான புறை வெள்ளாடஞ்சச் சீலை மண் பூசி
நழுவிச் சாறு போகாமல் நாற்பது நாழிகை யெரியிட்டே.

4. அந்தமுடனே. கறண்டி தன்னை அனல் போல மிகவுந் தான் சாய்ச்சி
வந்த பற்பம் பொன் பொடி போல் மருவுங் கறண்டி யதிற் போட
யிந்த மருந்து புகையாம லிருந்தால் பதமா மென்றியம்ப
இந்த மருந்து புகைந்தக் காலின்னம் பற்ப மெரியிடவே.

5. எரித்துப் பதமா யிறக்கி வைத் திதுவே பதமா மென்று
தரித்த அபானந் திரிசுருகு துக்க பொடி தான் பணவிடையு.
மெரித்த பற்ப மரைப் பணவிடைய மிடவே யீரும லியங்கு மென
சகித்த கய் நோயக் காரந் தானே கழஞ்சிற் பணவிடை கொள்.

6. பிற நீர்க் கோவை தேவுடனே பொருகும் பற்பம் பணவிடை கொள்
மற நேர் குட்டஞ் சொறி யதற்கும் யிந்து லவண மதிற் பணவிடை கொள்
நாறமே நெஞ்சு நெரிந்தக் காலது மென்னே யிலொரு பணவிண்ட கொள்
ளற நேர் தேசிப் பழச் சாற்றிலாவும் யடர் தாமரை யதிற் கொள்ளே.

7. அரத்தக் குட்டஞ் சீரகஞ் சிலாகுஞ் சன்னி பல்வாத
முரத்த அக்கினி மந்த மூடன்னும் பழ வெல்லத் தகந்த
வருத்த மூல காமாலை மாவங் கையாந் தகரையிலை
திருத்த வெண் குட்டத்துக்குத் தின்னம் நிலைப் பனைக் கிழங்குடனே.

8. கருங் குட்டத்துக்கு தர்ப்பை புல் கறித்த சாறு தான் கொண்டு
நெருங்கக் கார்ரா கார முடனிச் சமமாக வதிற் கொள்ளே
ஒருங்கு குமர கண்டனுக்கு முடன் நந்திப்பிலி தேனிற் கொள்
நெருங்கு செங்குட்டத்துக்கு நிச்சயங் குமரிச் சாறதுவே.

9. உடம்பிற் கொள்ளு மாப் போலே உருத்து வந்த தனிருந்தால்
வடிம்பு தேறு மக்கார மகிழ்ந்த பொடியிற் பற்பங் கொள்
விடமே யில் ராத் திமிர் வாத தமிலங்கு நிலப்பனைச் கிழங்கிற் கொள்
விடமே யில்லா மேற் சுவாச மின்மூர் சிறிபலை பொடியிற் கொள்.

10. ரத்த பித்தர் தான் தீர விடும் புரோசப் பொடியிற் கொள்
தரித்த நீர்ச் சோலை வெள்ளாட்டுத் தங்கும் பாலிற் தான் கொள்ள
வுரத்த முலைக் கடுப்புக்கு முன்னந் திப்பிலி தேனுடனே
நிறுத்த காய முடினம் போம் நிச்சயம் பூசனிக் காய்ச் சாறே.

11. அரிதார பற்பங் கொள்டா லாகும் பத்தியமட் வது கேள்
நெரிதாங் கைப்புப் புளிப்பது தான் தாமும் பூசனி பாகற்காய்
சரிதமான கத்திரியுந் தமிர் மோரதுவுந் தாகுகா
நிருதமாக யாத் சொன்னேம் நிந்த மினியாம் பத்தியங் கேள்.

12. சாரணைக் கிழங்கிறு கழந்த தங்கும் பசுவின் பால் காய்ச்சி
தாரணி நாழிப் பாவழுக்காய்த் தானே கழந்த குறுகிய பின்
வாரணமாக அசனத்தில் மகிழ்ந்து கொள்கு மப் பொழுதச்
சீரணமான பழம் புளியாக் செப்பு மிஞ்சி சுண்டலுடன்.

<u>சாறுவேளைப் பற்பம்:</u>

1. முற்றின சாறுவேளை வேரு மூன்று பலம் வெல்லத் சரி கொண்டு
உற்ற குழிக் கீ/ கல்லிற் தானரைத்து உன்று மாவின் நெய்யதிற் கொள்
பெற்றதான நெல்லிக்காய் பிறமாண மருந்து தான் கொள்ள
அந்தர் சொன்னபடியே தர மாறும் வியாதி யட்டே கேள்.

2. குன்மந் தீருஞ் சுரோணிதம் பொருங் குடலன் வியாதி பல தீரும்
வன்ம மில்லைக் கிரப்புடன் வத்தக் கிராணி யறு வகையுந்
தன்மை மலங்கும் சாமாலை சொல்லும் பாண்டு சயரோகம்
நன்மையாகும் வாத மெல்லாம் நாடுஞ் சாறணை பற்பமிதே.

<u>ரச பற்பம்:</u>

1. வாத பித்த சேற்பமத்தை வந்தே யடுத்த வியாதியது
சேதஞ் செய்யுங் குண மெட்டுந் தீரா வாய்வுச் சலக் கழிச்சல்-
பாதம் பறசும் பெரு வாதம் பரந்த வீக்கம் பரங்கி மிடை
சீதமுடனே வெப்பொடு செய்யு மிதற்கு ரச பற்பம்.

2. பிரதம் பூரவ லையஞ் சீரைந்து கழஞ்சு கொண்டு
சரித முற்முலம் பாலிற் தான் கேடரைத்துக் கட்டி
புரைவிற் காசிக் குப்பியினி லேற்றிடு பரணி சீனி
தாவது விளக கொன்றிற் தானது வடைத்துக் கொள்ளே.

3. கொள்ளு மண் சீலை எடுக் கொண்டு மொய்த் தொக்க
வெள்ளடை காற்று வெயிலது தனில் மேவாத பால
மெள்ளவே யகல் வைத்து மென் விலிப் பகமே யாகு
வுள்ள திறுதியாகும் பானை யொன்று சாறு பண்ணே.

4. நன்றதாய் பானை பாதி நயந்ததாய் மணலை யிட்டு
சென்றதிர் பரணி தன்னை திறக்கவே பதனுடன் வைத்து
யொன்றவே நிரம்பப் பானை யுறவே மணலை விட்டுச்
சென்றிடச் செம்பி லொட்டால் சீலை மண் செய்து கொள்ளே.

5. கொள்ள வேப்பில் வெக்கை குறைந்து சீர் கமலை விட்டு
நள்ளனன் மூன்று சாமந் நடந்தது வெற்றிடாற்றி
மெள்ளவேமருந்தெடுத்து மீளவும் 'பொடித்துக் காற்றுக்'
கொள்ளவே விடாமற் கட்டிக் கொண்டு தான் வைப்பதாமே.

6. வையதோர் பற்பந் தன்னில் வரைந்திடா தொரு மாவிடடா
லொத்த தோர் வாத பித்த முறையியாங் கவன் தீரு
மெத்த வாத மக்கு வாதம் விடாத பித்தங் சுவாச காசஞ்
சுத்தி சேற்பமத் சுகப்பட மருந்து செய்வாம்.

<u>தாம்பூர பற்பம்:</u>

1. தாம்பூர மீசலிறகு பேசத் தட்டித் தகடு பலங் சொன்டு
ஆம் பெருந் தேங்காய்க் குடுக்கை தனிலடைத்துத் தேசிப் பழச் சாற்றிற்
தேம்பித் திடங்கித் திரியாது திருந்த ரச மோர் பலம் விட்டு
சோம்பிற் கெந்தகங் கல்லுப்புச் சொல்லும் பொடி பலயிரண்டுகொன்டே.

2. யிந்தக் குடுக்கை மருந்து தன்னை யிலங்குந் கதிரோன் சுடர் முகத்தி
லந்தம் பெறவே தான் கிளறி யூன குடுக்கையி லுலர்த்த பொடி

யிந்தப் பொடி வளையிற் குப்பி லங்கு வடைத்துச் சீலை மண் செய்
வெயந்து பெறவே பானை தலிலடவாய் வைத்து நீ சொள்ளே.

3. சீலை மண் செய்து சட்டியிலே திருந்தும் பாதி மணல் விட்டு
ஞால குப்பி சட்டியி றில் நல்ல மணல் மேலவை வைத்து
பாரப பொடு தமர மியுமையாய் பகர்ந்த சட்டி மேலே மணலை
ஏலக் குழலாய் நிறை விட்டு ஏழு சீலை மண்ணியன்று செய்யே.

4. சட்டி மேற் சட்டி மூடிச சந்து வாய்ப் புரையடக்கி
யிட்டமா யடுப்பில் வைத்து எரியிட எழு நாழி
யிட்டமா யிருந்து தான் வழா பெருங் கழுது மெழு
சட்டமாக யிவையிரண்டுந் தயங்க ரெண்டு சாமமெரி.

5. எரியிடச் சட்டி மேலே யிருந்த தோர் வைக்கல் வெந்தால்க்
கரி புடமாச்சே என்று காற்றிலாற வைத்து
ஒரு நிறை நாளே யாற்றி யுமக் கொரு பற்மனும்
வருகிடப் பணவிடை கொள மாறிடும் வியாதி கேளாய்.

6. சர்க்கரை தேனிற் காலந் தாம்பிர பற்பங் கொண்டால்
மிக்குடல் வாதம் நாபி விளங்கிய வடற் பிரட்டு
சக்குவ திரட்சி வாய்வு சந்து விப்புருதி யெல்லாம்
நிச்சத் தாவிடமே யில்லை நின்றும் நிற்க வொட்டார்
பக்குவ நமக்கீதல்ல என்று தான் பறந்து போமே.

7. பன்லிய தாம்பிர பற்ம பார்வதி விஜயசற்கு
நன்றிய பூசை பன்னி நலம் பெறச் சீனி தேனிற்
குன்றி போற் பற்பம் ரெண்டு கொள்ள வேகு மட்டும வாய்வு
தின்ற வாருற்றல மற்றுஞ் செப்பிய தீரா ஞய்கள்.

8. பாண்டு வெம் பிரமற் சோகை பலவிய சீதக்கட்டு
யீண்டிய பழ வெதுப்பு என்றும் பயித்திய வாத சோப
மூண்டும் பிறமியங் குட்டமுடன் மூத்திரக் கிருச்ச முள்ளவை தான்
தாண்டவ பாதம் போற்ற வினை சாடு மட்டி பொற் தப்பாதே.

9. மின்னுங் கீழ் மூல வீக்கமுடன் மேல் கெற்ப சூலை மகோவுதரம்
பின்னுஞ் சுக்கிலப் பிறமியமும் பிறங்குற் தாக மசத்த வையு
மன்ற மினிமே லருபான வந்த படி தான் சொல்லுகின்றே
முன்னுபான பாசமதை முசியா வணங்கி முனிந்து கொள்ளே.

10. தேனுக்குக் குன்மந் தீருந் திரிகடுகு வெதுப்பிப் பொடி செய்து
ஆன பலத்துக் கருவாகு மதிர்த சீந்தி லெரி குன்மம்
மீள் விழியாய் வலி குன்ம மிகுத்த முருங்கைப் பட்டை தண்ணீர்
ரெள் வாய்வ குன்மமு மியன்ற கொளஞ் சாற்றிலிடே.

11. சத்தி குன்மம் வெள்ருக்காய் தயங்கும் வேளைச் சாருகு
மத்தர் சொன்னபடியே நாமாள வெள்ளுளி வாய்வு பல
மந்தமான வகை யகற்கு மருவு மிஞ்சி தேனுகு.
சுத்த முருங்கை யிலைச் சாறு சூழுஞ் சற்வ வாதமுமே.

12. அருவருத்த வாநீர் கொள்ளான தேனிற்றான் கொள்ள
வருமே சீத சுரத்துக்கு வருத்தம் பூசனித் தன்னீரி
வருந்து பித்த மினநீரா மாடாதோடை ரசந் தேனில்த்
திருந்தத் திப்பிலி பொடி நாவிச் குடுக்கத் தீர மீளயிதே.

13. நம்பரு ரெதா மிகு பாடச் சேர சேடன் பாய் மேலே
அன்புடன் பள்ளி தான் கொள்ரு மாயிர ரும மாற வள்ளல்
தம்பமலர் பாத மென்றென்று தானே மனதிலென்றினக்கால்
செம் பொன் செறிய மானிடற்குத் தீய வினை யளகன்றிடுமே.

14. காம்புர பற்பந் தன்னைத் தழகிடாந் தருந்து வீரே
லாம்பல வாய்வு. சூலை பத்தட்டனர் திரண்ட வாய்வு
மேம்படு சந்தி விக்கல் மீறு வறண்டை யென்று
தேம்புலப் பற்ப மேத்தர் செய்வா மாமுனிவர் சொன்னார்.

15. மரதற்கினிய ரனார் நயந்த பாதந் திடம் பற்றி
ஆரனாரும் வேதியரு ரருளிச் செய்த வழி நாலாற்
காரணமான தாம்புரக் கருதம் பற்பங் கொண்டக் கால்ச்
சீரணமாகிப் பிணி யெல்லாந் தீரு மரிதாள்ச் சிந்தியுமே.

காந்த பற்பம்:

1. நாவக் காந்தம் வேண்டு மட்டும் தோணக் கொண்டு தானிடித்து
மேவு மஞ்சள் தான் பிசைந்து பிருத்த [illegible] உலை மூடி யதிற் தப்பி
ஏவ மன்றிச் சீலை மண் கொள்ளியன்ற புடமிட்டுப் பதமான
தாவிச் சுழியில்த் தானடைத்துத் தருவா யிதற்கு மருபானம்.

2. உருந்தளவு சக்கரையி வன்ன மந்தாக்கினி குட்டமுடன்
வளர்ந்த ரோற்ம வாதமுடன் மண்ணுவங் கிருமிச் சூர பாண்டு

குருந்த பிறமியம் சீரீரீவு கூசம் வியாதி யிவை யெல்லாந்
தளந்து குலைந்த தாமேருந் தாவும் பற்ம நீல வற்ணம்.

3. வீக்கங் கழிச்சல் வெம் சலங்கள் மிகுத்த யிளை காமாலை
போக்கும் வாய்வு வாதத்தைப் பொல்லாப் பித்தம் பாண்டுருவை
காற்குங் குளிசை பெருவயறு காளை மூல வாயுவையுந்
தாக்குஞ் சாந்த பற்ம மெனச் சாற்று நோய்கள் போங் கண்டாயே.

லோகபற்பம்: லோகபற்பம்.

1. யின்ன லோக பற்பத்தை யிதங்கப் பண்ணும் வகை கேளீர்
மன்னு மெஃநரப் பொ தான் மகிழப் பதின் பலந்தான் கொண்டு
மின்னுங் கையாந் தகரைச் சாற்றிலொன்று மிக்க பிளியிலைச் சாற்றிலரண்டு
என்னுங் குமரிச் சாற்றிலொன்று எருக்கம் பாலிலிவை யொன்றே.

2. கொத்துமல்லி விரையி லொன்று கூர்க்கும் பிளியிற் தானொன்று
சத்தக் கள்ளிப் பாலிலொன்று தயங்கு மூத்தை யிலை யொன்று
மெத்தங் கந்தை முத்திபத்தில் மேவு நெரிஞ்சிற் சாறு கொண்டு
அத்தர் சொன்ன பெருங் குரம்பை ஆன விடத்தேரை யவை யிரண்டே.

3. திரிபலையி லொரு புட மிட்டுத் தீரு நாயியி லொரு புடமு
மறிவே சொன்னேன் தப்பாம லான படர்களிட் டெடுத்து
நெறியாங் கெந்தக மிரசமுட னிசமு மிரண்டு மிருபலமாங்
குறியா மாவின் பஞ்ச கல்வியங் கொள்ள அமுத பஞ்சபுடம்.

4. யிப்படி புடமிட்டுப் பாண்டத் திலதங்க வைத்தப் பயறளவு
சேற்று முள்ள சேற்றமந் தாழ் திரிபலைப் பொடியிற் தான் கொள்ள
வொப்பில்லாத திணித் தலைக் கலந்த கந்த திரிபலை தேனிற் கொள்
செப்பமுள்ள வாதத்துக் தேனிற் கொள்ளத் தீர்ந்திடுமே.

5. பித்த மி மல் சற்கரையாம் பொருக மேல மிலவங்கம்
சித்தம் லைங்கப் பச்சிரியுஞ் சேர யிரமற் தனக்காகு
மத்த தாது வறதிலைக்கு ஆன சாரணை நெரிஞ்சில் வேர்
மெத்த பார்ன மஞ்சருமா மேவுந் திப்பிலி தேனிற் கொள்.

6. பிரமிய மைந்து வகைக் கெல்லாம் பெரிய கல்லுரகற் கொள்ள
அறுமே மூத்திரக் கிருச்சமது ஆடாதோடை திப்பிலியு
மற நேர் முந்திரிப் பழந் தேனில் மகிழ்ந்து கொள்ள மாவிலத் தீ
ரறிவே சொன்னோம் லோக பற்ப மருபான மீதென்றறிருவதே.

7. பாக்குத் தாக்கும் பாகல்ச் சத்திரிக் காயர்கா
ஏச்சுபில்லைப் பிளிப்பு விடு யியங்குங் காற்றுப் படலாகாத்
தாக்கும் புடலங் காயாகா தாங்கு மருரந் தாளுகு
மாற்கமுள்ள பதாற்தங்களாகும் மற்றவை யவை யெல்லாம்.

பஞ்சலோக பற்பம்:

1. பாகா யரைப் பொடிதான் பத்தும் பண்ணு மெஃகின பொடி பத்து
மீகாக் காந்தம் பத்துடனே மிாங்கு மிரசம் ரெண்டரையு
தோகாய் கெந்தகந் தாலைந்தந் துலங்க யிவை யெல்லாம் பொடி செய்து
பாகாய்ச் சட்டிக்குள் வைத்து படிகச் சட்டி யிற்தான் மூடே.

2. மூடி அத்த சீலை மண் செய் முருகி எட்டுச் சாமமெரி
நீடுங் காமாலை பெருவயறு நிகழ்ந்த சோகை சலக் கழிச்சல்
வாடு மீளை யிருமலச்சு மகிழ்ந்து தேனிற் பணவிடை கொள்
நாடும் வியாதி யிவை யெல்லாம் நடுங்கி யோடும் நலம் பெறவே.

லவண பற்பம்:

1. உப்பு நாழி தாளிடித்து கொண்டபட வவை மணை போல
செப்பமாக பல்லாங் குழியே ற் சேரத் துளையாய்த் தான் பண்ணி
தெப்பமுடைய வகலைச் சட்டித் திதமாய் பலகை யதில் வைத்து
தாபம வர்த வோடதரற் தயங்க மூடிச் சீலை மண் செய்.

2. கீழ் மேல் யெருவடுக்கிக் கிளர்ந்து வெந்த பற்பமதை
ஆழும் பல்லாங் குழி யதனில் சமகாசந் தான் தேய்த்து
நீழுஞ் சுக்கு தோல் போக்கி நிகழும் பாக்குப் போலாக்கி
தர்ழும் பல்லாங் குழிக்குள்ளே தானே வைத்து மூடுவதே.

3. மூடிச் சீலை மண் தான் செய்து முசியாமலப் புட மொன்று தானிட்டு
நீடுஞ் சுக்கு மசமதாகம் நிகரப் பொடி செய்து வெருகடிதா
மூடிய அச்ன மதரேடே நல்லெண்ணை குத்தி யிரண்டு பிடி
தெடி முந்தித் தான் கொண்டு திரும்பி யசனம் பண்ணுவதே.

4. யிந்த லவண பற்பத்துக் கியங்கும் வியாதி வகை கேளீர்
வந்த வயிற்று வியாதி யது வயிற்றுக்குத்து மாக்கழிச்சல்
பித்தத் தீபனங் கெட்டது போம் பேகம் பூசனிக் கத்தரிக்காய்
தந்த பாகல் பிளிப்பதுவுந் தவிரீர் தவிரீர் தவிரீரே.

சொர்ண பற்பம்:

1. சொர்ண மீசிறகு போல சுத்தித் தகடு காப்பர் பால்
மின்னுங் கெந்தக மிவை யரைத்து மேவுந் தகட்டிற் றான் பூசி
உன்னுந் தகடு எழுசிலவு உலர்த்தி உலர்த்தித் தான் பூசி
மன்று முலை மூடி தீயிலிட்டு மற்றோர் மூடி கொண்டு மூடுவதே.

2. எழு சீலை மண் செய்து மியன்ற கசபுடந் தான் போட்டு
தாழக் குளிர வாறிய பின் தலையாற்றி யவை பொடி பண்ணி
விழு மூன்று பரிகாரம் விளங்க யிப்படி புடம் போட்டு
தாழ வெண்ணை தேனிற் பணவிடை கொள தங்க மாகுங் காயமதே.

வச்சிரக் கல்லுப் பற்பம்:

1. வச்சிரக் கல்லு வென்று மட்டும் வருத்துச் சாணிப் புழுவரைத்து
யிச்சையான வச்சிரக் கல்லிதங்கட் டடவிப் புடமிட்டு
அச்சமில்லா முசிட்டு ரத்த மவையுந் தடவிப் புடமிடவே
வைச்ச கல்லுப் பற்பமாம் வருந்திச் செய்யீர் மாநிலத்தீர்.

வச்சிரக் கல்லுத் தூரிசி போக்க:

1. தூரி போக்க வச்சிரக் கல்லதனை கலங்கு மெழுக்குத் தான் தடவி
விரிய கல்லுச் சூரி போக்கும் வழியே தப்பா முசுட்டு ரத்தம்
நெரியா நாற்பது நாழிகை தான நேரம் பொருத்தக் கல் கழுவிச்
குரி விரத்தம் விட்ட செவ்வை பூசி கொத்திடுமே.

2. வெள்ளி பற்பம்:

1. வெள்ளித் தகட்டுத் தான் தட்டி மிகுந்த வர்சம் பிழிப் பொருக்கு
வெள்ளிய சட்டியிற் கருவைத்து உன் மேல் மிகுத்த பொருக்கிட்டு
மெள்ளக் கறண்டியில் முற்றிக்க மிகுந்த பற்ம மதிற் கட்டுங்
கள்ள வியாதிக்கிடும் பொழுது சலக்கு மனபானங் கருதிக் கேள்.

2. திரிசுகுடனே சாதிக்காய் தேரும் லவங்கம் வசுவாசி
அறிவாஞ் சமன் தான் கொண்டிடவே ஆன சூரணங் கழஞ்சளவும்
நிறையாம் பற்பம் பணவிடை கொள் நிச்சயஞ் சீனி யிரு கழஞ்சில்
குறையா மிருபது நீரிழிவு கூசா தோடுங் குறுகாதே.

சுத்த வெள்ளி பற்பம்:

1. சுத்த வெள்ளி ஒரு பலமுந் கலங்கு கெந்தகம் ரசமுடனே
வைத்த திரண்டு மைங் கழஞ்சு மருவுந் தேசிப் பழச் சாற்று
வித்தல மென்னத் தானரைத்து யிலங்குந் தகட்டிற் தான் பூசி
அத்தை பொருள் சட்டியில் வைத்து ஆறித் தன் வெய்யிற் புடமிட்டே.

2. புடமிட்ட ரசம் பட்டை தனை பொருத்தஞ் சட்டிக்குள் வைத்துத்
திடமாந் தகடு மதனுள் வைத்து திருந்த மோடொன்று தான் மூடி
அடவே எழு சீலை மண் செய்து ஆற குழிதான் வெட்ட வகை
யிடமே முழந்து முழ வகல மியன்ற குழியி லெருமுட்டை.

3. எருமுட்டை மேலே சட்டி வைத்து யிதன் மேல் முழு மு மெருமுட்டை
திருவே யதனையா யர்த்தி படத் திருந்த நெருப்பிட்டு வெடி வேறெடுத்துப்
பொருவே யரைத்துப் பொடி பண்ணிப் பொன்னே அருப்பானம் புகலக் கேள்.

4. சிறு நாரி வேரேலத் திப்பிலி கெந்தக மிவை கழஞ்சில்
மருவே யிலாத சூரணமு மஞ்சாடி பற்பம் பச்சரிசி
இறையாங் கழுநீரதிற் கொள்ள விரத்த மூத்திரம் நீரிழிவு
வறியாம் பிரமிய மைந்து வகை யகக்கு மனபான மவையாமே.

5. விளாம்பிசின் நெரிஞ்சில் வேர் மிகுந்த பூனை வேருடனே
வளமாம் பூனைக் காலி விரை வருந்த சூரணங் கழஞ்சளி
அளவாம் பற்ம மஞ்சாடி யுமைய காலமே தான் கொள்ள
கொளவே தாது வற்றிக்குங் கொள்ளீர் கொள்ளீர் கூசாதே.

6. நீரிழிவுக்குப் பெரு நாவல் நிகழ்ந்த பட்டை யாவாரை
பார் பஞ்சாங்க சூரணங் கழஞ்சு பணவிடை பற்பந் தேனிற் கொள்
கூரிய வெள்ளி பற்ப மென்று கூறும் பெரியாய்க் குரு முனிவன்
சிரோக மலதாடக கருவைச் செகத்தோற் கெல்லாஞ் செயமிதுவே.

யிரத பற்பம்:

1. யிரத பற்பங்கள் மதமு மியன்ற அப்பிரக செந்தூரஞ்
சரித லோக சிட்ட பற்பந் தயங்குங் காரீய பற்பம் காந்தம்
மருவு வெள்ளி பற்ப மிவை ஆவாரை விரை வேரிலை கொம்பு
சரித மஞ்சட் திப்பிலியுந் தானே சமன் கொண்டு சூரணஞ் செய்.

2. அரைக் கழஞ்சு சூரணமு மதனுடன் தேன் கழஞ்சு கொண்டு
யிரசம் பெற்ற நீரிழிவு யிருவகையு மிங்கிடவே
பரிசம் பெறவே பிறந் தேசம் பாரில் கை கண்ட மருந்தென்று
அரி மேற் சுமந்த மாருதி தன்னை நினைந்த அவுஷதந் தானிடவே.

அருபான சுத்தியுள்ள சொர்ன பற்பம்:

1. பத்து மாற்று அபரஞ்சி பரிவாய்த் தகடு தான் தட்டி
சுத்தமாக வொரு பலமுஞ் சொல்லுங் கெந்தக மோர் கழஞ்சு
மெத்த நவச்சார முக்கழஞ்சு மேவு மெலுமிச்சம் பழச் சாறம்
வைற்ற நாயுருவி வேர் பட்டை வருந்தி யரை யீரம் மருந்து.

2. தகடு தன்னிலிம் மருந்து தானே யரைத்து மிகப் பூசி
விகட்டன்றிச் சிறுசட்டி தனில் மிகவே மூடி ஏழு சீலை மண் செய்
யகட மன்றி வறாகி புடமாகு ம் பதினொரு புடமிட்டு
மருடவிந் திரவி மான முர்ள மகா கணபதி பூசை பண்ணே.

3. திரிகடுகு மூன்று, மஞ்சாடி சிறந்த பற்ப மோர் மஞ்சாடி
அறிவாய்க் குடுக்கத் தீப நமா மான், சயத்தைத் திரிபாலையும்
நெறியாஞ் சாற லை தான் கூட்டி நிச்சயங் குடுக்கச் சயந் தீருங்
குறியாஞ் சுவாச காசந் தீருக் கொடுக்கு மருபானங் குறித்துக் கேள்.

4. கையாந்தகரை யிட்ட சரங் காத்த ஆட்டாங் கொடி வேர் புங்கு
மெய்யாஞ் குறனைங் கழஞ்சதனில் மேவும் பற்பம் பணவிடை கொள்
ஐய்யாய் பல வியர்திக் கருக்கிரா யின் நிலப்பனை அதனிற் கோள்
மெய்யாஞ் சிலர்த்தி பவித்திரப் புண் மேவு மரையாப்புக் ககவசுந்தி.

ரச பற்பம்:

1. நாழிக் கொள்ளைக் குகை பிடித்து நன்று யிரச மிரு பலமுஞ்
சூழக் குகையிற் தான் விட்டு துளசிச் சாறம் வெற்றிலை தன்
நீழுஞ் சாறு யிவை யிரண்டும் நிரம்பகக் குகையிற் தான் விட்டு
ஆழப் பெருஞ் சட்டி தனிற் கொண்டு ஆறு செங்கல் பொடி யுப்பும்.

2. உப்புஞ் செங்கற் பொடிப் பாதி முகந்து சட்டியிற் சிறுதீரை
செப்பமுடனே வேர வைத்துத் தேர அதன் மேற் பொடியிட்டு
ஒப்பமுடனே குகை வைத்து ஓடு மதன் மேற் சரி பரப்பி
யிப்புவியிற் சட்டி யதை மூடி ஏழு சீலை மண் னியன்று செய்யே.

3. வைத்த பெருஞ் சட்டி வாய்மூடி வருத்த ஏழு சீலை மண் செய்து
யித்தை யடுப்பி லிசைய வைத்து எழுந்தே வெழுந்த வளமளவு
மித் தெரியிட்டே பற்பமதா மிதனை மறு நாள மெரியிட்டே
சுத்தமாக வொன்றரை நாட் நா வெரியிட்டுப் பார்த்திடவே.

4. யிரண்டரை நாளு மெரியிட்டா லிங்வே சுபமாம் பற்பமதா
மருண்ட வியாதி யனைத் திருக்கு மறலி தனக்கும் பயம் பூற்குந்
தெருண்ட மலற்றுட்சி வனவீரஞ் சஞ்சீ வனமிதுவே செயமென்று
சுருண்ட குழலாம்மை பாலன் றனைத்தான் போற்றுஞ் சுபமுனி சொல்லே.

லவங்க பற்பம்:

1. யிலவங்கப் பொடி காட்டு வாகை யியன்ற கற்றாழஞ் சாறுடனே
நலமே மிகுத்த திவை மூன்றும் நலமாம் பற்ப மாகாதா
லிலை காயா காப் பற்ப மதியியன்ற நீற் புலா யிலை யரைத்து
கலசு மன்றிப் புடமிடவே கருகிப் பற்பமாங் கண்டேரே.

2. கண்டீர் திரிபலை கசாயத்திற் கருகிக் குடுக்கப் பிரமியமு
முண்டே பித்தம் வாத முடனுகந்த மருந்தீடு காசமுடன்
கொண்டே சுவாச காசமுடன் குறித்து பனைய முதிரி சய
மண்டர் புகழு மூத்திரக் கிரிச்சமான திவை யெலா மகன்றிடுமே.

வங்க செந்தூரம்:

1. வங்க சிந்தூரந் தான் பண்ணும் மதிமு வெள்ளீயம் பலமிரண்டு
யிங்கிதமான வெள்ளாடு பால் யிலங்கு பிளிகாடி என்னையுட
னங்கந் திரிபலை கசாய முடனவிக் பாவ மதுகளிலே
திங்கு இன்ப வெள்ளீயத் தயங்கக் காச்சித் தோய்த்திடவே.

2. தோய்த்ததே முமமூன்று தான் சிலவு சொல்லும் வெள்ளீயங் காச்சித் தோய
மாயக்கும் புளியஞ்சுரா. யிடித்து மருவுஞ் சட்டியிற் தானிட்டு
நீக்கும் வெள்ளீயந் தனையிட்டு நிம்பக் கொம்பில் மந்திச்சு
வாய் தணலிற் நெரிக்க வர்ணங் குங்கும நிறமாமே.

3. மஞ்சள் பொடி யொரு பலமு மருவு மோம பலமொன்று
மிஞ்சிய வெள்ளிய மிருபலமு மேவுங் குங்கும வன்னம் போல
மெர்ஞ்சும் வங்க சிந்தூர முடியாமல் நாளு பணவிடை சொள்
ளஞ்சி யோடும் பிணிகளெல்லா மதுபான மதுக்கு மருளக் கேள்.

4. பிறமேக மென்று மிருபதுக்குப் பெருங் குமரி மணப் பாகாம்
வளமே யொதிரம் போலக் கழிஞ்சா மாயம் பசுவின் பாலிற் கொள்
ளறமே வெகு கலமாய்க் கழியிலான எருமை மோரதனில்
நிறமே யாவாரங் கொழுந்தரைத்து நிச்சயந் தீரும் நீ கொள்ளே.

5. பிரமிய மைந்த வகை தனக்குப் பேசு மாவின் வெண்ணெயிற் கொள்
நிறமாம் வாய்வு கிராந்திக்கு நிச்சய மேலமதிற் கொள்ள
மற நொச்சரி கலந்தான் பருக்க மன்னவர் தெனிலதிற் கொள்ள
அறவே வெகு சலந்தான் கழியி லதிமதுரக் கசாய மதனிலிடே.

6. வயறு கை க்ஷலெரியிற மாறுங் கற்பூர மதனிலிடே
எயிறுஞ் சன்னி பலவுக்கு என்னத் தேங்காய் வழுந்தக் கொள்,
பயிறுன் கட்டுத் தான் போக பருகு மம்மான் பச்சரிசிநீ
யுயிரென்னுழாக்குச் சாற்றனி வகந்த சிந்தூ ரந் தான் கொள்ளே.

7. உதிரி மூத்திரஞ் சக்கரை யிலகந்த மூச்சாலி ரத்தம் வீழ்
விதமா மருக்கூராய்ச் சாற்றிலிட என்றுங் கை காலெரிப்புக்கு
விதமாம் பூசனிச் சாற்றிலிட மேவும் பலவகை மேகத்துக்கு
பதமா யிஞ்சி சக்கரை தேன் பகருந் திடனும் பாருக்கே.

8. காயம் வறண்டால் என்னெயிற் கொள் கான வாழைப் பழந் தேன் வெண்ணெ
மாயப் பிற மேக மிருப்பதுக்கு மன்று மறுபான மீதென்னும்
ஒயுங் கைய் காய சயித்தியத்துக்கு உன்றுந் தேனிற் தான் கொடுக்க
எயுங் கல்லுத் தானடைக்கி லென்று மறுபான மியம்பக் கேள்.

9. முட்டை யொடு வெலிப் பிறுக்கை முசியா வெண்காரத் துடன் பொரித்து
வட்டப் பொடியில்த் தான் கொள்ளில் மருவும் வெள்ளரிக்காய் வெதுப்பி
முட்டச் சுரையிற் தண்ணீர் முசியா வெள்ளாட்டுப் பாலினி
ரிட்டுப் பாரீர் கல்லடைப்பனித போ மின்ன மியம்புவதே.

10. சதை யடைப்பன் கிறிச்சம் பல தவிரவே யிந்த அநுபானம்
விதமாங் கழிச்சலுக்கும் பின் மேவும் பல பல வியாதிக்கும்
பதமா மிச்சிந்தூ ரத்துடன் பல வகை யுள்ள சிந்தூ ர
மதி தெகே நேருடையீரநுபான வகை தாமறிந்து மது கூட்டே.

<u>காரீயச் செந்தூரம்</u>:

1. கதித் தீயச் கட்டி தனிற் நனித்த ரெண்டு பலங் கொண்டு
நித்த மஞ்சளோம மது நிச்சய மிரண்டு பலமாக்கி
உமத்தச் சட்டியிற் தான் வைக்க வுகந்த குங்கும வண்ணம் போல
வறுத்துக் கொள்ளீர் சிந்தூ ர மருவு மறுபான வகை கேளீர்.

2. அங்க சலமே மிகக் கழிஞ் சாலதுக்குச் சர்க்கரை கற்கண்டு
மங்கும் வயறு கழிச்ச லெனிலாமணக்குப் பசுவின் நெய் தேனைத்
தெங்கிள நீர் தன்னிலிடத் தீருஞ் சலத்துப் பிறமியமே.

3. வாதமாகிற் சுழஞ்சு வேற் கொம்பு மருவுங் கசாயமதிற் கொள
சீதமுடனே பித்த குன்மம் சேற்ப்ம மெரிகுன்மம் வலி குன்மஞ்
சேதமுள்ள சத்தி குன்மந் தேற்றந் திப்பிலி யதனிலிட
போது மிஞ்சிச் சாறுடனே பொருந்தும் வியாதி போமவாமே.

<u>ரசயோகம்</u>:

1. ரச மோருள்ளங் கையிற் கொண்டு நலமாம் நெய்ச் சட்டி சாறு விட்டு
ரசமுஞ் சாறு மத்திக்க நாறு மவுஉ தம் நிறை கூட்டி
யிரசமான பற்பமதை எல்லா வியாதி க்கநுபானமு
ரசம் பெறவே தே நெய்யு முறைக்கும் மிஞ்சிச் சாறதுவே.

<u>குன்ம கோடாலி பற்பம்</u>:

1. குழம் பானையிலே கொள்ளிட்டுக் கோலச் சதிரக் கள்ளி தனை
சிறுகத் துண்டம் போல் நறுக்கிச் சேரப் பானையில்த் தானடைத்து
மறு சொற்படியில் கல்லுப்பு மகிழ்ந் திரண்டு படி போட்டு
நெறிவே யிவை யெலாஞ் சமன் கொண்டு எருகை யிட்டு நீ மூடே.

2. சீலே மன் செய்து குழி வெட்டிச் சேந்த வுமியும் ஆட்டெருவு
மாலே எருட்டை மூன்று நாளைப் புடத்தில்
வெந்து பின்பு யிடித்து வஸ்திர காயம் பண்ணி
கால மிருபோது வெருகடி கொள்ள கறிந்த வெள்ளீர நுபானம்.

3. பஞ்ச குன்மந் தீர்ந்திடுமே பல வாய்வும் பறந்தோடும்
அஞ்சு மஞ்சு குன்ம மேலா மாறுஞ் செரியாமல் வொரு கடி கொள
மிஞ்சா தெரிக்கும் வயறு தனில் மேவுங் கைப்புப் பிஞ்பு-விட பிளிப்பு விட
அஞ்சா மறுமன் பதம் போற்ற வகவும் விரை போலகன்றிடுமே.

<u>காயா பற்பம்</u>:

1. சத்தி சாரணை வேர் வெட்டி நறித உலக் குறுணிப் பொடியாக்கி
மெத்த ஆவின் பால் விட்டு மேவிய வித்துச் சுக்குப் போல்
வைத்தே யுலத்திப் பொடி செய்து மகிழ வெருகடி ரெண்டது தான்
தியைத்த தேனிற் குழைத்துக் கொள் தீரும் வியாதி செப்பக் கேள்.

2. கொள்ள நாற்பது நாளது தான் கோலக் காயங் குறித்ததுவே
யுள்ள வியாதிக்கிது வாகு முகர்த கைப்புப் பிளிப்பு விட

[illegible]

மண்டூர பற்பம்:

1. மண்டூரங் கொண்டு வந்து மசிய இடித்துப் பொடி பண்ணி
கொண்டு வெற்றிலை நொச்சியிலை சூழ்ந் சாற்றில் மும்முறை
பிண்டக் காச்சி ஆறவிட்டு மிகுத்த வெள்ளாட்டுக் கோமியத்தி
லுண்டிலே யென்மேல் மூன்று நாளாற விட்டு எடுத்துக் கொள்.

2. கற்றாழைச் சாற்றிலொரு சாமங் கருகி யரைத்து மடக்கில் வைத்து
உற்ற ஆலிலை யதன் மேலே யுரைத்த மருந்திட்டு மறுமடக்கு
முற்ற மூடிச் சீலை மண் செய் முதிரா வராகிப் புடமாக
அத்தர் சொன்ன வப்படியே அறுபது புடமு மறிந்திட்டே.

3. ரெண்டு பணவிடை தேனிற் கொள்ளிருமல் மகோதரம் பெரு வயறு
வுண்டு காமாலை மார்பு வூட்டம் புலர்தல் சோகை வீக்கங்
கண்ட காய மெலிவைப்பு கைய் காலோய் தற் கருதாதே
யிந்தப் படியே தப்பாதே யியன்ற மண்டூர பற்பங் கொள்.

4. பத்திய முருங்கைக் காயிலையும் பருகுங் கீரை தன்னுடனே
சுத்த பசுவின் நெய் பாலாஞ் சுக வெள்ளாடு குருவி கொக்கு
மெத்த வுண்மைப் பத்தியமாய் மேவும் படியே மருந்துண்ண
சித்தம் பிணியாறு மென்றே திருவுளஞ் செய்தார் செய்ய வியாசர்.

கிருஉ்ண அப்பிரக பற்பம்:

1. கிருஉ்ண அப்பிரகந் தனைக் கொணர்ந்து கிளர்ந்த வெள்ளாட்டுக் கோமியத்தி
லட்ட திக்கெண் பகலி நிட ஆன கோமியந் தன்னை
யிட்டவுடனே காச்சி வடி யியன்ற சுண்ணாம்புத் தண்ணீரில்
மஉட்டுப் போகக் கழுவி யிட்டு மருவு மிகுதியமாக வையே.

2. கொடிச்சிலை யப்பிரகந் தொண்டே நெல்லுச் சுணையுளதாய்த்
சடிப் பொட்டணஞ் சட்டி நல்ல தெளிந்த காடி சட்டியில்
நீடும் பொட்டணந் தான் பிசைந்து நிரைத்த அப்பிரகங் கரையாமல்
தேடி யதனில் நெல் உலை எல்லாந் திரும்பப் பொறுக்கித் தான் போடே.

3. யிருத்தே யிரு காலக் குழிக் கல்லி யன்ற சாம மொன்றரைத்து
மறித்து வாலம் பப்பிலையை வைத்துச் சட்டி யிலம் மருந்து
அறிந்து ஆலிலை மேல் வைத்து அதன் மேல் மடக்கைத் தான் மூடி
எரித்து சீலை மண் தான் செய்து யிப்படி மூன்று மண் செய்யே.

4. குமரி கையாந் தகரை கோலச் செருப்படை கொண்ட தன்றி
நமரி யோரிலைத் தாமரையும் நயந்த வெள்ளாட்டுக் கோமியமும்
யிச் சாற்றிற் கசவுடமாய் பரிந்தோ றொன்றில் மூன்று புடம்
விபர மின்னஞ் சொல்லக் கேள் விளங்க மருந்து விபரமதே.

5. பொன்னுங் கன்னி சமூலந் தான் பொருந்த யிடித்து அம் மருந்து
யின்னப் பனிரெண்டு நாள் வைத்து மேவு நவல்த்தியுடன்
மன்று வரசு அத்தியுடன் மரத்துப் பொறுக்கித் தானீச்சி
சிறுமென்னச் சிறுமா யிடித்து தீரத் தண்ணீரிறா ற விட்டே.

6. ஈறு மருந்து மறுகுள் தானெக்க வடுப்பில் நாலொன்றாக
---ற வடித்து அது கெசம் போல கோலப் பத்து புடமிடவு
மாறிச் சாய வேர் நாலு பல மதனிற் றானித் தண்ணீரில்
மீறு லொன்றுய்த் தான் காச்சி விளங்க மறுத்துப் புடம் பத்தே.

7. பொன் மெழுகு கள்ளா யிடித்து பொருந்துஞ் சீலை பொட்டணமாய்
நன்மையாகச் சட்டியிலே தண்ணீர் முகந்து நலமாக யின்மையுடனே
பொன் மெழுகு யியன்ற டொலேந்திரமாய் எரியிடவே
வன்ம யில் உலை அத்தண்ணீரிற் மருவும் பத்துப் புடமிடவே.

8. யிட்ட மருந்து சீனிபால் நெய்யியன்ற வாழைப் பழந் தேனில்
வட்டமாக யிவை யைந்து மாவு மப்பிரகஞ் சட்டியிலே
யிட்டவுடனே தான் வைக்க யிலங்கப் பதந் தான் வந்தக் கால்
முட்ட யாற்றித் தானெடுத்து முசியாமற் பரணியிற் தான் வையே.

9. சுரத்துக் கனபான முருங்கைப் பட்டை சுகித்த தண்ணீர் சீனியுமா
மூராதாப சுரத்துக்கு உறைக்கும் அச்சுப் பொடியிரு
பரமப் பத்தியம் வெள்ளாட்டுப் பாலிற் சஞ்சி தானுண்
பிரங்கப் பகே வட்டுடனே தானியன்ற பார்களவு தான் கூட்டே.

10. வயிற்றில் வாயுவுக் குன்றி பேல மருவுந் தேனிலது மூன்றுள்
நயந்து நொச்சிற் சாற்றிலிட நன்றும் வயிற்று வாயுக்கு
வுய்த்த முருங்கை யிலைச் சாறு முப்பலியாக வாத்தண்ணக்
கயந்த காய முட்டவிந்தால் கலந்த பொன்னாங்கனி கூட்டே.

11. உப்பிடாமல் நெய் கொள்ளா யுகந்த வயற்று வியாதி யறு
யிப்புளி யென் சலக் கரிச்ச விலங்க தேனிற் பணவிடை கொள்
தப்பே யில்லா வறட்சிக்கு நெய்யிலிடவுந் தானுகு
மொப்பமுடனே வாழைக்கா யுகந்து கறியுங் கூட்டுவதே.

12. வலி குன்ம மூலங்கைப் பட்டை வருத்தந் தண்ணீரிற் தான் கொடுக்க
நலிவே யன்றி சத்தி குன்மம் நயந்த தாம்பிர மப்பிரகசுஞ்
சலித்த விடாம விவை யோரொன்றத் தானே யிஞ்சி சாற்றிலிட
அலுத்த விடாம விவை தனக்கு அடவே பத்திய மானக் கேள்.

13. வயறு பிசத் தாம் கழிந்தக் கால் மருவுஞ் சாந்த ரசமுடனே
அயரே வல்ல வப்பிரக மானவை மூன்றுந் தான் கூட்டி
யியரே வன்றிச் சுக்குப் பொடி மிகுந்த மாற்ற தான் கொடுக்க
பயறே வேண்டா மிகுந்த தான் பத்தியர் தானும் பகர் வோமே.

14. வெள்ளாட்டு மூப்புக் கண்ட முசல் மிகுந்த நீர் மோரதுவாகு
முள்ள சுத்தமவர் தனக்கு உகந்த தவரை நா நவளங்
கள்ளக் காயம் வற்றினக் கால் கதிர்த்த வெண்ணெயிற் தான்
கொள்ளள்ளத் நால்த் காயமதே யாகு மப்பிரக பற்பமதே.

<u>வெள்ளையப்பிரக பற்பம்:</u>

1. அப்பிரக மிகுமிதமாக ஆவின் கோவிய மதிற் கழுவி
ஒப்பமுள்ள நீர் முள்ளி ஒருக்குச் சாற்றிற் தானரைத்து
செப்பமுடனே முள்ளியிலை செழிக்கச் சீற் மேல்த் தான் வைத்து
அப்புடனே பத்துப் புடந் தாறு மதனிலிடவு மாயிடுமே.

2. அகத்திப் பூ விலை யச்சாற்றிலான பத்து புடம் வைக்க
சுகித்த செங்கழுனிப் பூச் சாற்றிற் சொல்புடம் பத்தப் புடம் வைக்க
யுகத்திலாம் பலல்லியிலும் பண்ணும் பத்துப் புடம் வைக்க
மகத்த சிறுக்கீரைச் சாறதனுல் மற்றும் பத்து புடம் வையே.

3. சாறணைச் சாற்றிற் புடம் பத்து நாமக் கற்றுழை பிளியாரை
பாருளோர் காணப் புடம் பத்து பருத்த சாய வேற் சாற்றி
லேருடைய வை தான் புடம் பத்து யிசைந்த பொன் மெழுகில்ப் புடம் பத்து
பாரீர் பாரீர் ரேணுகந் தான் பரிந்த சாற்றில்ப் புடம் பத்தே.

4. கோரைக் கிழங்கிற் புடம் பத்து கோல ஆவினெயிற் பத்து
தீர வெருத்துப் பொடி செய்து திரிகடுகு பொடியிற் பணவிடை கொள்
தீரும் வெண்ணெயிற் தாப சுரம் திருந்துந் தேனிற் சீத சுரம்
பாரிச் சலக் கழிச்சலுக்கு பக்குவம் மருபானம் பண்ணுவதே.

5. திப்பிலி அக்கார காரமுடன் தீருஞ் சுராம்பு யிவை மூன்று
மொப்புடன் பணவிடை பொடி தன்னிலுகந்த பற்பந் தேனிலிட
யிப்புவியிற் பல வியாதிக்கு யிந்தனுபானம் தானே யாம்
தப்பா காய சித்திக்குத் தானே கொள்ளீர் தப்பாதே.

6. காய நால்ந் தேனுடனே சுரிய லோக மப்பிரகங் கூட்டிக் கொள்
மாய மன்றி மண்டலங் கொள் வறட்சி யாகிற சீனியதாம்
நேயதாகு மிகுந்த கால் நன்ற யஞ் சுக்குப் பொடியிலிட
மாய வயறு கழிச்ச லுக்கு மன்றும் பாக்களவு நெல்லி யுரைத்திடவே.

7. உட்டண மிகுந்தால் நெல்லி முள்ளி உழக்கு நீரிற் காய்ச்ச குடு
அட்ட குன்மம் வெள்நுள்ளி நீர் ஆவ கழுநீர் தேனிலிட்
யிட்டமுடனே எரிகுன்ம மியன்ற சீந்திற் கசாயமதில்
கட்டி வெள்ளை அப்பிரகங் கனத்த பற்பங் கருதுவதே.

8. <u>நாபிசுத்தி:</u>

1. வெள்ளாட்டுக் கோமிய மதனோடே மிகுந்த டொளேந்திரமா யெரிக்க
வெள்ளாட்டுக் கோமியம தனோடே விற லூறிய பின் தானே
உள்ள பசுப் பாலதனோடே ஒருக்கால் வேக விட்டுத் தான்
கொள்ளு மாவின் கோமியத்தில் கெல வோர் பகர றவிடே.

2. யிப்படி நாளொரு சுத்தி யது மிதுக்கு அடிவாய் தான் பண்ணி
மெய்ப்பால வெருகங் கிழங்கரைத்து மேலுங் கீழும் நடுவுஞ் சந்தமிட்
டொப்புடன் புடமிட்டுத் தானெடுக்க யிதுவு மொருக்காற் சுத்தியாந்
தப்பாதிருவீர் நாபி சுத்தி தானே யிதுவா மெனலாமே.

<u>ரச சுத்தி:</u>

1. கொன்னை யழிஞ்சிற் கொடுவேலி சோலப் பட்டையில் மத்திக்க
யின்றே யொட்டறை யதனோடே யிதில் நாலு நாழிகை மத்திக்க
வன்றே சந்தனமு பழுபாகல தனீருடனே மத்திக்க
நன்றே கற்றுழஞ் சாறதனில் நாலு மத்திக்க நலமாமே.

2. முருங்கையிலைச் சாறதாகு முதிர்ந்த அழிஞ்சில்ப் பட்டையுமா
முருங்கை யூமத்தை யிலைச் சாறு முதிர்ந்த கொடுவேலிச் சாற்றுமாம்
அருங்கா சாறணை யிஞ்சியுடனை கையாந் தகரைச் சாற்றுமா
மிருங்கா வெற்றிலைச் சாற்றுமா மென்றார் ரகஸ்திய மாமுனியே.

<u>கெவுரி பாஷாண சுத்தி, வெள்ளைப் பாஷாண சுத்தி:</u>

1. எலுமிச்சம் பழச் சாற்றிற் கெவுரி சுத்தி யின்றுஞ் சுண்ணாம்புத் தண்ணீரில்

நலங்கா தோளேந்திரமா யெரிக்க நாடுங் கெவுரி சுத்தி பண்ணே
கலங்கா வெள்ளைப் பாஷாணங் கட்டித் தோளேந்திரமா எரிக்க
நலங்காச் சுண்ணாம்புத் தண்ணீரில் நாடும் பசவிக்காய் நீரே.

சாதிலிங்க சுத்தி: 21.9.64.

1. கெவுரி வெள்ளை ரெண்டுக்குங் கிளர்ந்த பாசவிலைச் சாறும்
நலமதான சாதிலிங்கம் நன்மைப் பொடி செய்து சீலையிலே
சவிதாக் சீலை யதின் மூடி தானே சோற கொதிக்கு மப்போ
யிவி நேராவி யதிற் காட்ட அதுக்குச் சுத்தி யதுவாமே.

2. காந்த சுத்தி:
எலுமிச்சம் பழச் சாற்றிற் சாதிலிங்கம் ஊறி நாளூற விடக்
கலச முலைப் பாலத காலேடே கடுகி யரைக்கச் சுத்தியாம்.
நலமாய்க் காந்த மெலுமிச்சம் நாடுங் கொடிய மோரதனிற்க்
கலக மன்றி யொவ் வொன்றிற் சுதிக்க வயனத் தூற விட்டே.

ஓமம், சுக்கு, யவட்சாரந் பெருங்காயம் சுத்தி:

1. ஓமஞ் சுண்ணாம்புத் தண்ணீரி லூறப் பி போட்டெடுக்கச் சுத்தியாம்
நாமச் சுக்கு மத் தண்ணீரில் நன்கு யூறச் சுத்தியதாந்
தாமே யன்னீரில் வட்சாரந் தானை நாரிகைக்குச் சுத்தியாம்
போமே பெருங்காயந் தாம ரயிலைச் சாற்றிற் பொன்னே வெய்யில் வைக்க
நன்றே.

ஊமத்தை விரை, கெந்தக சுத்தி:

1. ஊமத்தை விரை வைத்தே தேசிப் பழத்தகந்த சாற்றிலூற வைக்க
நாமத்திற் பெரிய கெந்தகம் நயந்து வெள்ளாட்டுப் பாலில் வேக விட
லாமே யிருப்புக் கின்னியி நிலான விளக்கெண்ணை தான் விட்டு
நாமக் கெந்தகப் பொடி தானும் நன்மை வேகச் சுத்தியாம்.

அரிதாரம் சுத்தி:

அரிதாரத்தைச் சாறணை வேரரைத்த சட்டில் வைத்து
நெரிதாய் மூடிப் புடம் போட நேருஞ் சிவந்த நிறமாகுஞ்
சரிதா யாகு மதலேடே தானே தொளேந்திர மாய்க் கட்டி
நெரிதாயப் புடமிட்டுத் தா நெடுக்க நிச்சய மரிதார சுத்தி நன்றே.

யிருவி மனோசிலை மயில் துத்தம் சுத்தி:

யிருவி சுத்தி யேதெள்ளிலை நாமூத்திரத் தூற விட
மருவு மனோசிலை சுத்திக்கு மருவும் நாரத்தம் பழத்திலிட்டு
வுருகச் சாணித் தான் தடவி யுற்றப் புடமிட்ச் சுத்தியதாம்
நெரிதாம் மயில் துத்தம் தானெறியாய் வெச்சென வைத்திட்டே.

பால் துத்தம், அரிசி சுத்தி:

1. பால் துத்தம் பொடி பண்ணிப் பரிந்த சுண்ணாம்புத் தண்ணீரில்
ஞால மென்றுந் தொளேந்திரமாய் நாடி யெரிக்கச் சுத்தியாம்.
மேலாந் அரிசி தயிர் வார்த்து வீற வரைத்து அடை தட்டி
லைச் கழுநீர் வெச்சென வைத் தெடுத்துத் தோய்க்கச் சுத்தியாம்.

நேர்வாளம் சுத்தி:

சீலைதனிலே நேர்வாளஞ் செறிக்க முடிந்து முடிச்சதனை
ஞாலமுடனே சாணிப்பால் நன்றாய்க் கரைத்துப் புடமொருக்கால்
கோலக் கற்றாழை மடற் றா ணைத்து நேர்வாளங் கூறிட்டு
சால வொவ்வொன்று மூன்று தரந் தானே புடமிட்டு விஷந் தள்ளே..

அங்கோலச் சூரணம்:

1. அங்கோலப் பட்டை பதக்குடனே ஆச யிருப்பைப் பூத் தண்ணீர்
லிங்கிதமாகச் சுவற விட்டு யிதம் வெய்யிற் தானுலர்த்தி
தங்க யிடித்துப் பொடி நாழி சொல்லு மோர் கழஞ்சி ரதமுடன்
அங்கு சரிச் சுண்ணாம்பு மவ்விடையே அன குப்பை மேனி யிலைச் சாற்றில்.

2. குப்பை மேனிச் சாறு விட்டுக் கட்டு வரைத்து நல்ல வெல்ல
மிப்புடன் மருந்து கழஞ்சு கொள்ள வேகு மீளை யிருமல் பல
செப்ப மருந்தீ டெரிக் கடி சுவாசஞ் செறித்த குன்மம் பலவாத
மொப்புடன் தீரும் பால் நெய் யெண்ணை உப்புப் பிளிப்பு விடலாமே.

ஏலாதிச் சூரணம்:

1. ஏலம் லவங்கப் பட்டையுட நின்று யிந்துப் பத்திரியுஞ்
சாலக் சராம்பு சடாமாஞ்சில் தக்க நாகப்பூக் திப்பிலியு
ஞாலத் திப்பிலி மூல மெழும் நன்றுச் செவ்வியங் கொற்ற மல்லி
மேலாங் குந்தம் பேரிச்சம் மித்த முந்திரிப் பழமுடனே.

2. சாதிக்காய் சாதிபத்திரியுந் தாளிச பத்திரி வெட்டி வேர்
மீதா யிலாமிச்சஞ் சந்தனமு மிகுத்த கசை நீட்டனே

போதம நெரிஞ்சிற் கர்யாகும் பொருந்தஞ் சாரணை நிலைப்பனை வேர்
யிதாம் நிலவேம்பு பருக்குரா யிதுகளெல்லாஞ் சமன் கொண்டு.

3. சூரணம் பண்ணி யிதற் கனக்கு சுகித்த சீனி சமன் கூட்டி
ஆரன் மென்று மறுபான மான ஆவின் நெய் யிரு கழஞ்சில்
சீரணமாகச் சூரணமுஞ் சீனியுடனே நாற் கழஞ்சு
நீரணமாகக் கொண்டு வர நிவிர்த்தியாகும் வியாதியைக் கேள்.

4. குட்டஞ் கடி விஷம் பட தாமரையுங் குறாரச் செவ்வட்டை சட்டியுடனே
யிட்ட வாளைச் சொறி திவு யியன்ற வன்டு கடி மந்தம்
வட்டப் பயித்தியங் காமாலை மருவுஞ் சோகை பாண்டுருமல்
விட்டே யீளை குருகுருப்பை யொடு யிகுந்த மருந்தீடு மேகிடுமே.

<u>நிலவேம்புச் சூரணம்:</u>

1. சிறுதேக்கு கொத்தமல்லி திருந்திய நிலவேம்பது தான்
முறமே மூன்றுங் கொடு வந்து உரலி லிடிச்சுத் தூள் பண்ணி
மறு நேர் காஞ்ச வெந்நீரில் மகிழ்ந்து குடுக்கக் காச்சல் விடு
மிருகா நிலவேம்புச் சூரணந் தானிதுவா மென்றே யியம்பியதே.

<u>கசாயம்:</u>

பேய்ப் புடோல் நிலவேம்பு பெருகிய சுடுகு ரோகணியு
மாயக் கடுக்காய் நெல்லி முளி மகிழ்ந்த தானிக்காய் சுக்கு
நேயச் சந்தனம் யிது சாறம் நிச்சயம் யிரு நாமி நீருமக்கா
காய்க் குடுக்கக் காச்ச லெல்லா மலாந்தே யோடுங் கண்டிரே.

<u>ஜூம்பாதிச் சூரணம்:</u>

1. கடுக்காய் கராம்பு பொருங்காயங் சுதித்த திப்பிலி செவ்வியமு
மடுக்காங் கொத்தமல்லி சுக்கு அசமதாகந் திப்பிலி மூலமுடன்
வடுக்குஞ் சதகுப்பி சிற்றரத்தை மருவும் விழாலஞ் சாதிக்காய்
திடத் தாலம் நிலவேம்பு தீரு மிந்த வெடியுப்பு.

2. காச்ச லவணம் யவட்சாரங் கல்லுப் போரொன்றரைப் பலமாய்
மாச்ச சிவந்த சுத்தி பண்ணி மன்னு மிரசஞ் சமபாகம்
வீச்ச யிரு வகையுடன் கூட்டி மேவுஞ் சூரணந்தான் பண்ணி
வாச்சு ஒன்று முக்கழஞ்சு மருவுந் தேனிற் தான் கொள்ளே.

3. திச வாய்வு பஞ்ச குன்மந் திருந்த மகோவுதரமுடன்
விஷப் பாகம் பாண்டு வீக்கஞ் சோகை வீங் காமாலையு ரோதக
மசவாய் வியிற்றில் வியாதி பலவான காயம் பேதிக்கும்
நிசமா மென்றே நம்முனிவர் நிச்சயமாக நிகழ்த்தியதே.

<u>ஜலேயச் சூரணம்:</u>

1. நன்னாரி வேர் பலந் தானென்று நாடுங் கராம்பு பலமொன்று
பொன்னுங் காணி சிறுத்தீரை போதா ஆவாரை நலமாய்
வெள்ளை பேரீச்சங் கற்பூர வல்லி தேவதார மித்துடனே
மன்னும் மேலம் அதிமதுரம் மருவும் வெட்டி வேரிலாம் பிச்சை.

2. நெல்லி முளி நெய்தல் சடாமாஞ்சில் நிகருந் தேள்க் கடை நெற் பொரியு
முள்ளபடி யோரொன்றொரு பலமா யுகந்த திரிகடுகு திரிபலையு
மெள்ள முந்திரிகை யிரு பலமு மேவு முசுமுசுக்கை நாறு பலங்
கொள்ளச் சர்க்கரை யிஞ்சி முதற் கொண்ட தோரொன்றரை வீசை.

3. தண்ணீர் யிட்டா நிலப்பனையுந் தானே முந்திரிகை யோரொன்று
நன்குயப் பத்துப் பலமாக நலங்காய யிடித்துச் சூரணமா
யின்றே தேனிற் சர்க்கரை யிதங்க நாளொன்று முக்கழஞ்சு
அன்றே கொள்ள அவசிற்தை யது முதற் பயித்திய மகன்றிடுமே.

<u>சித்தாந்தச் சூரணம்:</u>

1. சங்கம் வேர் பலம் அன்புடன் தானே கண்டங்கத்திரி
வேரிங்குச் செவ்வியங் கொடுவேலி யிசைந்த சீமா நெல்லிவேர்
தங்குஞ் சிறுதேக்குத் திப்பிலியுந் தானே யோரொன்று பலந் தானு
யிங்கிருபத்தஞ் சயலமாக யிதங்கக் கூட்டி யிடித்திடவே.

2. சூரணம் பண்ணி வெருகடி தான் சுகித்த தேனிற் தான் கொள்ள
பாரத் தோஷம் புதப் பிறையோகம் பற்றும் பித்த சிலேற்றுமமும்
தீர மரிதஞ் சுரோனித முந்தியங்குந் தன தேடிதமுடன்
பாரு மகோதரஞ் சுர சோபம் பன்றஞ் சத்தவ யீனமுடன்.

3. சிறந்த காரமம் புத்தியுண்டாந் தீரு முசலக் கண்ட சன்னி
உறந் தீபாக்கினி சகல சுரமோடுங் கிராணி விஷ ரோகம்
வைத்த சோகை நாசி பீடம் மற்றும் பல வியாதி
தீரு மென வாய்க்குஞ் சித்தாந்தச் சூரணமே.

காக்சொறிச் சூரணம்:

1. சீரகாங் சொறி சீந்தில் முத்தங் சிற்றுமுட்டி கொத்தமல்லி
யுமமே சுக்கு மிலை எல்லாம் முந்தே யிடித்து வடிக் கொண்டு
அறமே வெருகடிப் பிரமான மாவ தேனிற் கான் கொள்ள
வற்மே யிருமற் பாண்டு சயம் வறட் காமாலை காமாலை.

சகல சுரமுஞ் சன்னி பிறலாபஞ் சகல வியாதியுந் தீரும்.

சீந்தில் வட்டத் திருப்பியுடன் தீரும் நிலாம்பிச்சம் நிலவேம்பு
ஆந்த முத்தங் சுக்குடனே ஆன யிருவேலி பற்படாகம்
போந்த கொத்தமல்லியுடன் பொன்னே யிரு நாழி நீருமுக்கா
பாய்ந்த கொள்ள ராவதனிலாய்க் கசாயமதா வாமே.

மகா பலாதிச் சூரணம்:

1. வெட்பாலை யரிசி யிருவேலி வேப்பம் பட்டை நெய்த
லொப்பாய நெய்ச் சட்டி சந்தனமு முசந்த முத்தம் பெருங் குரும்பை
மெய்ப்பா மிருப்பை முந்திரிகை மேவும் விடைய மிருமஞ்ச
ளப்புச் செங்கழுநீர் கோட்டமான பற்ப மகேசுரமே.

2. திரிபலை கவிளம் பிஞ்சுடனே சேர்ந்த வட்டத் திருப்பை எனு
மறிவாம் பேய்ப் புடோல் பேரீச்சு மான திப்பிலி மூலமுட
விறயாம் நன்னாரி திரிகடுகு நிறைந்த வாடா தோடையுடன்
குறியாந் தண்ணீர் விட்டானுங் கொன்றை வசம்பு பற்படகம்.

3. சீந்திற் கடுகு ரோகணியுஞ் சிறகாஞ் சொறி தாமரை வளையம்
போந்த தானந் தேவதாரம் பொன்னே சிற்றாமுட்டி யிலை
தீந்த சூரணம் வெரு கடி தான் தேனிற் கொள்ள நெனலாமே.

4. சயம் பாண்டு திரி தோஷந் தானே சேத்துமஞ் சுர பலவும்
நயமாஞ் சன்னி பதினொன்றும் நாடுங் காமாலை எழு வகையும்
பயமே யறவே தான் தீரும் பற்றிய தோஷ முற்ற வினை
நயமா மென்றே வியாச முனி நாடிச் சொன்ன குறியாமே.

ருத்திராட்ச சூரணம்:

1. முத்தக் காசு பற்படாகு முதிகாங் காக்சொறி கொத்தமல்லி
உற்ற நிலவேம்பு சீந்தில் சுக்கு உகந்த முந்திரிகை பெருவாகை
வைத்த பெருங் குமிழ் பாதிரி முன்னை மருவுங் கவிளை
சிற்ற மல்லி அற்ற பேரமல்லி வடதிசை யு மான கண்டங் கத்திரி வேர்.

2. வேப்பம் பட்டை நெருஞ்சில் வேர் மிகுந்த கொன்றை இரைச் சட்டி
சோப்பா மிலாம் பிச்ச மிருவேலி கொண்ட பிளியாரை வல்லாரை
ஆப்புச் சந்தனஞ் சிறுமுட்டி ஆன வட்டத் திருப்பியுடன்
வாய்யாம் நன்னாரி நீர் மிண்டான் மலவும் பேரீச்சுந் திரிபலையும்.

3. யிருப்பைப் புவு மதி மதுர மியன்ற வரசம் பட்டையுடன்
உயர்ந்த சீரகஞ் சிற்றரத்தை யுகந்த செவ்வியந் தேவதாரஞ்
சிலக்குந் திப்பிலி மூலமுடன் செய்யத் திப்பிலி பெருங் குரும்பை
அச்சு நெய்தல் மஞ்சட்டி யான வொருக் கொம்பன் சிறுதேக்கு.

4. கடுகுரோகணி பேய்ப் புடோல் கனத்த மூலைப் பால் பூகை
மிடுமே பசளி யிலைத் தண்டு மியன்ற ருத்திராகஷங் கோரோசனை
கடுகு ஆடாதோடை யிலை கதிச்ச வோரொன்று கழஞ்சு கொண்டு
தொடுக வரைற்று வடிக் கொண்டு சூரிய பிடத்தில் வைத்திடவே.

5. ரோக மறிந்த வெள்ளரி யிரண்டு காசிடை தான் கொள்ள
வாக வெட்பாலைக் கசாயத்தி லதனிற் சர்க்கரை, தேனிலிட
போகுங் குன்மஞ் சயரோகம் பொன்னே வீக்கங் காமாலை
வாகும் பாண்டு பித்த சுர மாறந் தாப முட் காச்சல்.

நாவல்ச் சூரணம்:

1. வட்டத் திருப்பி துவல் விரை மாவிலிறகு மாலரசு
யிட்ட யிலவம் பிசினுடனே யியன்ற வறட் சுண்டில் வெட்பாலை
முட்டக் குங்குமங் கவிளையின் முதிர்ந்த பிஞ்சு மதிவிடைய
மட்ட வெள்ளி லோத்திரமு மரு நற் செங்கல் முத்தமுடன்.

2. முத்தக் காசு யிருப்பைப் பூ முந்திரிகை சந்தனம் பெருங் குமிழும்
வைத்த பெரு மரப் பட்டையுடன் மகிழ சொந் தாமம் பூ மதுர
முற்றே யரைத்த யிதெல்லா மொரு வெருகடி தேனிற் கொள
திற்ற விஷ பாகம் பாண்டு காமாலை தீரு மூலப் பிறமேகம்.

அமுத சூரணம்:

1. கோட்டம் நெரி கடுகு நில்தாளி சோலப் பல்லி திங்கேலம்
வாட்டும் ரேணுகு ருத்திராகம் மருவுங் குங்குமம் நாக கேசரந்

தீட்டு பறமகே சுரமுந் தீருங் கற்பூரச் சந்தனமும்
நாட்டு அசுவ கந்தி யுடனுடுந் தீவ நாட்சியுமே.

2. சாதிக்காய் தற் கோலஞ் சரோருக மல்லிக் கிழங்கு
நீதி மதுரஞ் சாப்பத்திரி நிகழ்ந்த யடியே சமன் கொண்டு
போத யிடித்துச் சூரணமும் பொருந்த வெய்யிலிற் தான் வைத்து
மாதே வெருகடிப் பிரமாண மன்று மருந்துக் கனுப்பானம்..

3. சக்கரை தேனைப் பெற்ற தொன்றிற் தானே கொள்ள வாதபித்த
மிக்க ரோகஞ் சங்கிரானி மேவும் பித்த பாண்டு முத
லொக்கு மிரத்த நீற் கிறிச்ச முள்ளவை பலவு முசந்துடனே
சிக்கென்ற பல வியாதி யெல்லாந் தீரு மென்றுர் தெய்வ முனி.

அலி_பற்றிய_சூரணம்:

1. நெல்லி முள்ளிவாய் விளங்கம் நிகழு மேல மிலவங்கம்
வல்ல லவங்கப் பத்திரியு மாவுங் கோரைக் கிழங்குடனே
நல்ல திரிகடுகு கடுக்காயும் நன்கு யிடித்துப் பொடி செய்து
அல்ல சிவதைப் பாலதனில் மருவும் புடமிட்டுத் தாளுலர்த்தே.

2. நிழலிலுலர்த்திச் சிவதைத் தோல் நிரையோ டொக்கக் கடை மருந்து
வழுவாதளவுஞ் சரி கொண்டு வளர யிடித்து வெருகடி கொள்
விகமார்ச் சக்கரை யுடன் க யிள வென்னீரிற் அமைத்துக் கொள்
வழலாத திரிந்த வியாதி எல்லா மோடு மென்றே யுரைக்கக் கேளே.

3. பதினெட்டுச் குன்மம் வயிற்று நோய் பன்னாந் தபனஞ் சூட்டமுடன்
விதமா மூல மறவகை யு மிக்க குமரிப் புழுவுடனே
பதமாம் வாத பித்துமுடன் பன்னுஞ் சேற்றும பாண்டு ரோகந்
திதமாய்க் காமாலை யிவை யெல்லாந் தீரு மென் ர் தெய்வ முனி.

கருவேம்பாதிச்_சூரணம்:

1. கருவேம்பு பஞ்சாங்கங் கொடுவேலி வேர் சரணைக் கிழங்கு திரிகடுகு
வருமே திரிபலை யசமதக மன்றுஞ் சதகுப்பி யிலை சமனாய்த்
தருமே யாற்கப்பொடி செய்த சக்கரை தனிலே தான் கொள்ள
அருகு நின்ற கடி குட்டமான குன்ம மகோதரமும்.

-வாயு புரமல் செரியாமல் சுவாசந் தீத்த பித்தத் தால் வந்த வியாதி
எல்லாந் தீரும்.

அமுத_சூரணம்:

1. அரப் பொடி யுமுக்கு ரசஞ் சுழன்ற ஞான சாரீய மென் சுழஞ்சு
உருக்கிச் சீலையிற் தான் மெதித் ஒருங்கப் பொடி செய் செப்படையு
மிருக்கு நாவல் பட்டை யுடனின்னுங் கையாந்த கரையிலை யாகும்
நருக்கி யிச்சாறு சுவறி விந்த நன்றேய்ப் பொடி செய்த முன்னிருந்த

2. மருந்து கூடச் சூரணமாய் வளவிந்தே நெய்யில் வெருகடி கொள்
திரந்த பிரமியஞ் சோகையுடன் சேரக் கைகால் வெப்புடனே
கருநந் தீபன முண்டாகுங் காரண வமுத சூரணமென்
நருந்த வந்த முனிப் பரமனருளிச் செய்த வகையாமே.

மருத_சூரணம்:

1. மரதம் பட்டை வேம்பு மட்டு மருக நறுக்கித் தேன் பிசறி
நிருத மூன்று நாள் வெய்யில் நீ கண்டா யுலத்தி முட்டி யிட்டு
சரித ஆவின் பால் விட்டு தானே சீலை மண் மிகச் செய்து
உருச வடுப்பிற் புடமிட்டு உகற்று சுட்டுச் சாம்பலாய்.

2. பசுவின் பாலிற் தானன்ரத்துப் பன்னுவக் சில்லுப் போற்றடி
யிசவாய்ப் பானையிற் தானிட்டு யிதங்கு மூடி எரியிட்டு
அசவாச் சாமலெடுத் திரு கரு மான யிற்று வொரு குறும்
நிசமாய் வெருகடிப் பிரமாணம் நிகண்டாய்த் தேனிற் தான் கொள்ளே.

~~6~~. திரிபலாதிச்_சூரணம்:

1. திரிபலாதி திரிகடுகு காரெள்ளுத் தீரும் வெள்ளுளி அரைப் பொடியு
மறிவாத் சிட்டம் நீலக் குறிசிலான மஞ்சள் சிவதை வேர்
நெறிவாய் வெள்ளைக் காக்கணம் நிகழ்ந்த சாரணை வேருடனே
அறிவாம் விழாலஞ் செங்கொடியு மன்றுங் கற்கடகசிங்கியுடன்.

2. செங்கொட்டை காரம்பு காந்த மிலை சேர யிருப்புச் சட்டியிலே
துங்கவை பொடி செய்து தேனெய்யிலான வெருகடி தான் கொள்ள
வீங்குங் குட்டம் பாண்டு மூல மீறும் பல வியாதி தான் தீரு
மாங்கு வழியின் கொண்டக் காலான கசாயமிகு சத்தியாமே.

சுக்குச்_சூரணம்:

திரிபலை அரைப் பொடி தானரைத்துத் திதமாய்ச் சுக்குப் பொடியுடனே
உறமே யிருப்புப் பாத்திரத்- திகந்த பசி யாறு நாழிகையு

மாசிச் சென்வல்ச் சூரணத்தை மன்றம் வெருகடி தேனெய்யி
லிடக்க கொள்ள யிச் சூரணத்தி லிரு மூன்ற மாதங் கொண்டச் கால் சகலமும் நன்றும்.

<u>லவங்கச் சூரணம்:</u>

1. லவங்க மோரொன்ற நாசப்பு நாடு மூளைடை கருஞ்சீரக
   மிலங்கை நாக வேற் கொம்பு மிவையு மஞ்சு மிளகாறு
   கலங்கத் திப்பிலி எபுடனே கடுக்கா யெட்டு மிவை யெல்லாம்
   நலங்கவே வெச்சாப் பொடி செய்து நன்றாய்ச் சீலை வடி கொள்ளே.

2. யிருபத்து நாலு பலமாகு மிரதஞ் சக்கரை மற்றிச்சு
   மருவுற்ற ரைத்த மற்றை தன்னை மருவுந் தான்றிச் சாயளவுந்
   திருவுற்ற வயாய் மூப் பொழுதுங் கொள்ளத் தீரு மீளை யிருமடன்
   கருயிற்ற காச மிரைப்பு பலதானே தீருந் தப்பாதே.

<u>கண்டங் கத்திரிச் சூரணம்:</u>

1. திரிகடுகு கற்கடக சிங்கி திரிபலை கண்டங் காலி
   சிறுதேக்குச் சோட்ட மாஞ்சில் சேர்தர்ப் பேரிச்சம் பழ
   மருவள்ளி யிவை யெல்லா மதி யிரு பலமே கொரண்டு
   நெறியதாய் வெருகடி தானிச்சயந் தேனிற் கொள்ளே.

2. யிடித்த தான் வெருகடி கொள்ளியன்ற சேச் தோர் காச மார்தம்
   வடித்த லவண் வானீர் வந்தல் வல் விக்கல் சுவாச காசங்
   கடித்த குற்றிரும லருவாப்புச் காணவே மூக்கு நீர் தான்
   பொடித்து யிச் சூரணத்தாற் போகு மிவ்வியாதி யெல்லாம்.

<u>கொடிவேலிச் சூரணம்:</u>

1. திரிகடுகு திரிபலை மூத்தக் காசு தேய்ந்த வாய்விளங்கங் கொடுவேலி
   மறுவே திப்பிலி மூலமுடன் வளமை சிறுதேக்கு யிருசீரகம்
   செறிதாம் வேப்பிலை தேவதாரஞ் சேரும் வெட்பாலை அரிசியுடன்
   அறிவே மஞ்சள் மர மஞ்சளான வகையி லிந்துப்பே.

2. ஆன திப்பிலி முதலாக ஆன மருந்து பொடி சமனும்
   மீ நேர் கிழியா யிதற்குச் சமன் மிகுத்த திப்பிலி பொடி செய்து
   ஏனைப் பசுவின் நெய்ய தனி லியன்ற வெருகடி தான் கொள்ள
   ஊனைக் காச முடம் புலர்தலை மூல மகந்தங் குள போமே.

3. வெப்புப் பாலை வயிற்றுப் பல மிகுத்த மாமல வெடி
   உப்புக் கிழயிப் புழுச் சுரமு முசுந்த கலப வட்டணமும்
   தப்பாதில் வகை தான் கொள்ளா தளாவுஞ் சயங்களவை பத்தும்
   ஒப்பர வின்றி யோடி மே யுளமார்ந்தைச் சுரமுந் தாமுடனே.

<u>ரச சூரணம்:</u>

1. யிரதங் கெந்தக மரப் பொடியு மியன்ற நாபி கொடுவேலி
   பரிசி பச்சிலை விழாலரிசி பரித்த முத்த மரிதாரம்
   நெரிதாம் பற்பம் மேல முடனீழுத் சிறு மூலங் சுராம்பு
   சரிதா மிந்திர வல்லியுடன் தானே திரிபலை திரிகடுகே.

2. தேவதாரந் தாம்பிற பற்புஞ் சேர யிவை தான் பொடி செய்து
   ஆவதான் புனை வட்டிலாது நாழிகை மற்றிச்சு
   மேவுங் கட்லைப் பிரமாண மிகுத்த தேனிஞ்சி நெய்யிற் கொள்
   ளாவதாகுஞ் சக்கரையு மாபான மறிந் தடைய்க் கொள்.

3. சயந்தான் மிகுத்த கிராணியுடன் தங்கும் பிரமியம் பலித் தீபமு
   மயமே யில்லா யிருமல் பல வன்மை நெஞ்சிற் கர கரப்பு
   அயர் பாதம் போற்றிடவே அகலும் விலை போலற்றேடும்
   நயமா யிந்த வகை------நயந்த சூரணமிது தானே.

<u>கூவிளைச் சூரணம்:</u>

1. கடுக்காய் மிளகிற்றுப்பு கலந்த திப்பிலி வேற்கொம்பு
   அடுக்காம் பொடுதலைக் கம்பிப் பிசின் நால கையாந் தகரை யவை யெல்லா
   மிடுக்காய்ப் பொடி செய் தேரொன்று மிகுத்த யதின் கழஞ்சுடன் கட்டி
   கொடுக்காங் கருஞ் சீரக மூப் பதின் கழஞ்சு தொகுத் தே யரைத்து வடி
   கொள்ளே.

2. வடித்த மருந்து வெரு கடி தான் மன்றுந் தேனிற் தான் கொள்ள
   யிடித்தே யாமணக்கங் கொட்டை யியன்ற ஏடம்வு லிலாவிற் பூச
   தடித்த யாலி நெய் கூட்டித் தானே மும் மூன்று நாட் பூச.
   படித்தே சுவாச காசமுடன் பாறு முளமாந்தை மீளையதே.

3. பத்தியம் பசுவின் பால் நெய்யாகும் பரித்த அ தலை கண்டங் காலி
   யித்தல முருங்கை நெய்த் தோலியன்ற சுடுவின் கடைமுமாம்
   கைத்த கைப்புப் புளிப்பு விடு கலங்கா வெந்நீர் பரு மாற்றம்
   அத்தர் சொன்னபடி யென்றே அருளிச் செய்தார் வியாச முனி.

பிலி

<u>பிளியறளைச் சூரணம்</u>: 23.9.64.

1. பிளியறளை முப்பலமும் பெருகுந் திப்பிலி யிருபலமு
மிளக் பொடி செய்து சீலை வடி யிலங்கு தேனெய் யிதுவன்றி
களபச் சர்க்கரை யிது மூன்றில் கண்ட தொன்றில் வெருகடி கொள்
அளவே யன்றி க்ஷயம் பத்து மாமந் திட்டமாகுவே.

<u>கையாந் தகரைச் சூரணம்</u>:

1. கையாந் தகரை திரிபுரத்தான் கதிக்க வோரொன்று வகை தானு
மெய்யாஞ் சாறு நாழி யிதில் பிருத்த மிளகு நாழி விட்டு
உய்ய மூன்று நாளது நாறுகந்த சூரிய புடத்தில் வைத்து
அய்யா சொன்ன கற்கமதை அருளிச் செய்வோமா மென்றார்.

2. சங்கு கண்டங் காரியுடன் தழைத்த சிறுவழுதிலையு
மிங்கு மூன்று வேர்ப் பட்டை யிவு மன்றி யினிக் கேளாய்
பொங்கு மிடைய மரமஞ்சள் பொருந்துங் கற்கடக சிங்கியுட
னிங்கு மன்றிச் சிவதேக்கு மியன்ற கோட்ட மிவை கேளாய்.

3. நெல்லி கடுக்காய் திப்பிலியும் நிறைத்த வசம்பு சுக்குடனே
எல்லாம் பதிலே பலமா யிதங்கு மிளகு கூட்டரைத்து
வல்ல வத்திர காயம் பண் வளமாய் நெய் தேனில் வெருகடி கொள்.
எல்லா மிருமற் சேற்மமு மியங்கு மினியிட மில்லை யென்றே.

<u>திரிமூர்த்திச் சூரணம்</u>:

1. முதியான கூந்தல் கொடிவேலி முருங்கை முடக் கொற்றான் யாவட்டை
கதியா மிளகறணை வறளு காய கழல் கொடி சாரணை மாவிலங்கை
யிதமாம் வேலிப் பருத்தி புங்கு என்னக், சிலதை காவேளை.
அதிசமார் அபாய் ஏரண்டமான கொன்றை சிறுமூட்டி.

2. சங்கு பாதிரி குமிழ முன்னை சரச வில்லம் பெருவாகை
யிங்கு சிற்றமல்லி பேரமல்லி யிது சிறு வழுதிலை நெரிஞ்சிலுடன்
பொங்கு கண்டங் காலி வேர் போ யிவை வேற்றே லெடுத்து
யிங்கிவை சமனாய்த் தானலத்தி யிடித்துச் சீலை வடி கொள்ளே.

3. செவ்வியந் திப்பிலி வசம் 4ரி புள்ளித் திட வேற் கொம்பு பெருங்காய
மொவ்வாந் திப்பிலி மூல முடனவு சீரகங் கழற் பருப்பு
மெய்வாய் வெந்தயந் திரிகடுகு மிக்க நாய்வேளை விரையுடனே
அவ்வா யசமதாக மிவ ஆகச் சமனாய் வெதப்பிப் பொடி செய்யே.

4. மிந்து கல்லுப்பு நல்லுப்பு மியன்ற வளையலுப்புடனே
வந்த யவட்சாரஞ் சீனக்கார மதுவும் வெண்காரம் நவட்சார
முந்தப் பெரி காரங் கறிப்புப்பு முனியும் பூனையுப்புடனே
அந்தம் பெறவே வெடியுப்பு ஆன காச்சுப்புச் சமன் கொண்டு.

5. வெச்சோடிட்டுப் பொடி செய்து மித்த மூன்று வகைப் பொடியு
மச்சம் பிறவே சமன் கூட்டி யவையும் வெருகடிப் பிரமாணம்
வைச்ச சர்க்கரை தேனிற் கொள மாறும் வியாதி வகை கேளீர்
நிச்சயமாகக் குறு முனிவன் நிகழ்த்துங் குறியுது நிச்சயமே.

6. அண்டம் வாய்வு பல வாய்வு வாகு மிழி குடல் வாதமுடன்
வெண்டு வின்ற வாதஞ் செற குட்டுச் சூலை யந்திற விற்றியுமா
மீண்டு மிருபது வகைக் குன்ம மிகுத்த க்ஷய வகை தான் பத்து
முண்டே நமச்சிடமில்லை யென்று வோடி யொதுங்கு முண்மையிதே.

<u>அதிபலச் சூரணம்</u>:

1. முதியான் கூந்தல் கொடுவேலி, முருங்கை, வீழிவறளு காய
கொடியாங் கழற் வேர் சாறுவேளை கூடும் வேலிப் பருத்தி வுள்ளி
முதிதாஞ் சுக்குப் பெருங்காய முயன்றே காச்சி யிந்துப்புடனே
சதிராய் நீர் தானருந்த விரேற் சத்த வாய்வு மேகிடுமே.

2. கழல் மலி வெள்ளி கடியதோர் முருக்கன் வேரு
மழுவள் மிளகு சுக்கு மவையுடன் காச்சிக் கொண்டால்
குழவுடை யோசை போலே குமிறிடுங் குடல் வாதமுடன்
பழகிய சூலை குன்மம் பாறிடுங் கிறிகை யன்றே.

3. முருங்கைக் கிழங்கு சாரணை வேர் முடக் கொற்றுவள்ளி யிந்துப்பு
நெருங்கு பெருங்காயம் வசம்பு நெருப்புத் தோமன் கொடுவேலி
யிரங்கிப் பிரிஞ்சி யிவை யெட்டு மெட்டொன்றுச்சிக் குடிப்பீராய்
மருந்தை கச்ச மந்த ரோக்காடும் வலித்த வலியும் வாராதே.

<u>வில்லைச் சூரணம்</u>:

1. வில்லம் பிஞ்சு கொடுவேலி மேவு சமதாகம் பெருங்காயம்
நல்ல வெந்தயம் நறை வசம்பு நாடும் வெட்பாலை யதிலிடைய
மல்ல செவ்வியந் திப்பிலியு மாய் காவேளை செம்முள்ளி
வல்லக் கடுகுரோகணியும் வாமுள் சீரகம் வெள்ளியும்.

2. பஞ்ச லவணம் யவட்சாரம் பரவூர் திறிபலை திரிகடுகு
மிஞ்சச் சூரணமா யிடித்து வெந்நீருடனே யிருகழஞ்சு கொள்ள
வஞ்சு மண்ட வாத மெல்லா மீள வுமணக் கென்னையிற் கொள்
மிஞ்சும் வியாதிக்கிவ் வருப்பானம் விளங்கச் சேளீர் மேதினிக்கே.

3. மூலங் குன்மஞ் சங்கிராணி முகிர்ந்த பெரும்பாடு வயிற்றிற் புழு
ஆலம் வடிவாஞ் சூலை பாண்டு ஆன சுரமும் பீலிகையு
மேலா மகோதரம் பிரமியமு மிக்க வாயுத்திருயஞ்
சால வுதிர வாயுவுடன் தாிக்கு மாமை சூலை யென்றே.

4. கந்தன் பதத்தைக் கருதுவது போல விலை
வந்து வோமு மாமும் வியாதியுஞ் சிந்தியாமற் சிதைந்திடு மென்னவே
குந்தமாக வுரைத்தார் குருமுனி.

குண்டலியாதி லேகியம்:

1. சங்கு கண்டங் கத்திரி வேர் தானே நாறு பலங் கொண்டு
யிங்குக் கீழா நெல்லி வேரிருபத் தஞ்சு பலமாக
அங்குக் கூத்தன் சிறுதேக்கு ஆன திரிமூலங் கொடுவேலி
தங்கோ றொன்று யதின் பலமாய் தறை விடித்துக் கசாயமதே.

2. யிருகுறனி நீர் தானு மிருநூரியாசக் காச்சி
வருமே நிலப்பனை பனை வட்டு மருவோ றொன்று பதின் பலமாய்த்
திரளும் படிக்குத் தான் காச்சி திப்பிலி யதின் பலங் கூசை நீடு
வருமே யிருபல மேலம் பல மகிழு மிலவங்கம் பல மிரண்டே.

3. பச்சிலை சுக்கு அசமதாகம் பகரும் பெருங்காயஞ் சிறுதேக்கு
வச்ச கற்கடக சிங்கியுடன் மகிழுந் திறிபலை விரை போக்கி
நெச்ச மிளகு சதகுப்பை நிச்சய மரப் பொடி யிவை யெல்லா
மச்ச மறவே பொடி செய்து அதனைத் தா வித் தமாவி யிடே.

4. தின மிருகழஞ்சு தான் கொள்ள தீரும் வியாதி யீனை பல
யினமா யிருமற் கறை கறையு மிறக்கும் சேற்றும வாத காச
மனமா மக்கினி மந்த மெது மருவுள்ருருக்கி சோகை பல
வினமாய்த் தீரு மிக் குழ மயி லென்றூர் வியாச முனி தானே.

கொம்மட்டிக் குழம்பு:

1. அலதெறிக் கொம்மடிச் சாய்ச் சாறு வதுள்ளே சம்ப்ரத்திற் பழச் சாறு
குலவு செறி நொச்சி விலைச் சாறு கொள்ளிவை வெள்ளுளி யிஞ்சிச் சாறு
சலமறக் காஞ்சு வற்றி நாழியாக்கி அதிலே சாதிலிங்கஞ் சாதிக்காய்
நலமுடைய வெண்காரஞ் சோமப்பு நயந்த சமோசகம் நயந்து கொள்ளே.

2. கொள்ளுவது வெந்தய மிளகு மஞ்சள் குலவு றேர்வாளங் காந்த மோரோன்
றுள்ளபடி நிறை முக்கழஞ்சு கொண்டரைக் கொன்று படத் தமாவி யதெர்க்ககாற்
சென்றவது பழம் பிளி போற் பதந் தான் வர்கா லெடுத்துத் தா நவளம் பழம்
போலவுண்டை
உள்ளபடி குணமெட்டு வாய்வாகு முதர யிகுந் தோஉ முதலம் போம்.

வெள்ளுளிக் கடுகு:

1. வெள்ளுளித் தோல் போக்கிப் பல நாழ யிகுத்த வெள்ளப் பல மைம்பதுடன்
மெள்ளப் பசுவின் கோமியத்தில் மீற வுரைத்தத் தோடே
கொள்ளச் சுக்குக் கொத்தமல்லி கொடுவேலி ஓமஞ் செவ்வியமு
முள்ள வாலைத் திப்பிலியு முய்ந்த லவங்கப் பட்டையுடன்.

2. ஏலந் திப்பிலி மூல முடனின்று திப்பிலி தன் மிளகு
சாலச் சீரக மதிமதுரந் தயங்கு மிஞ்சி சுடுகுடனே
பாலச் கல்லுப்புப் பெருங்காயம் பகரு மிந்து வெடி லவண
மேலா மிடவகம் யவட்சார மிகுந்த காஞ்ச லவணமுடன்.

3. சரிதா மிவை எலா மோரொன்று பலந்தானே யொன்று தப்பாம
லரிதாஞ் சக்கரை பலமெட்டு மான வெல்லம் பலமெட்டு
நெரிதாம் நல்லெண்ணை பலமெட்டு நேராய் காடி யிடி மண்டி
யரிதா முப்பது பலங் கொண்டு உள்ளவை எல்லாந் தாளாக்கி.

4. முந்து லேகிய பதமோடே முதியாத தாளைத் தான் பிசைந்
யிந்த நாளுந் தப்பாமற் பெரியு புடமிட்டு
யிந்தக் கடுகிறு காசிடையு மிசைந்த தேனிற் கலந்து குடி
வந்து குடித்தவுடனே தான் மற்று மருகாசிடை சீனியிற் கொள்.

5. மருந்து சொரித்த வடனே தான் மகிழ்ந்த சோறு முன்பதவு
யிருந்து சாந்து கொண்டிரு மிருக்கே அப்பது பயிற்றியமும்
வருந்தி யிருபது சேற்றமமு மற்றும் பிறமேக யிருபதுடன்
திருந்த மகோதரங் குட்டமுடன் தீருஞ் சயரோக சூலையுமே.

சரபுன்ன தேசாந்திரக் கடுகு:

1. பேய்ப்புடோற் பல மன்பருடன் பெருகும் விலலத் சிறு குமிழு
மாயப் புச் சீந்திற் சிறுமுட்டி மன்றாத் சத்திச் சாறனை வே
ரேய்ப் புச் சாறனை சீமா நெல்லி யின்ன முன்னை வழுதிலையும்
வாய்ப்புத் திரிபலை நொச்சில் வேர் மருவுத் சந்தன மமுக்குராய்

2. தண்ணீர் மிட்டான் கிழங்குடனே தானே காட்டா மணக்கு விரை
நண்ணீர் சாதிக்சாய் நன்னுரி நாடுமோ ரொன்றத்சு பல
மின்னே கூட்டித் தானிடித்து யிசைந்த அணி நீர் விட்டு
அன்னே அஉட்ட பாகமதா யந்த கசாயந் தான் வடித்து.

3. வடித்த கசாயத்திற் கற்கமது மருவுந் திரிகடுகு செவ்வியமுந்
திடத்த சித்திர மூல மிளந் திப்பிலி மூ முடருச
அடுத்த புன்னிரு பலமாகு மான சீனி நாறு பலந்
தீட்ட என்னை என்பலமுத் செய்ய நெய்தா னென் பலமே.

4. முருங்கை யாடாதோடையுடன் மூளிந்த சீவக மிடவகமு
மெரங்கும் வெள் ரி விரையுடனே யுற்ற வேலங் கடக சிங்கி
மருங்கெ முத்தம் பற்படக மன்மர் தாளிச பத்திரமு
மருங்கே நாகப் பு கச்சோல மான சிறுமல்லி பேரமல்லி.

5. கொறக்காப் பிளியு மாதளையுங் கொண்ட பழமுங் கெந்தகமு
மிழக்கா மஞ்சள் பெருங்காய மிளக்கு வசம்பு வதிவிடைய
முழுக்கா வரத்தை சீரகமு முயர்ந்த வட்டத் திருப்பியுட
னிருக்சா கார மோரொன்று யிசைந்த பலந்தான் கூட்டே.

6. சமனே கொண்டு பொடி செய்து தானே ஒரு படி தேன் கலந்து
அவமே யன்றி கடுகது தானருந்த நாளும் வெருகடி கொள
நவமாத் சன்னி பல சுரமும் நலக்குங் சயரோய் விஉடப் பாக
நமவாத் சந்து ரேயுள் மாத பித் நடுக்குந் தியக்சம் நன்றுமே.

7. மூக்கு ரோகம் பல்லு வலி முகிழ் சேர் பெரும்பாடு பிரமியமு
மீக்குங் குட்டங் கிரணி பான்டு யிறக்கு மூலம் பெருவயறு
மாக்க நீர்க் கோவை யிரைப்பு மான உன்ம மவைகளெல்லாம்
நீக்குத் சோகை நிரைகள் பல நில்லா தோடி நீங்கிடுமே.

8. யிந்த மருந்து மலடிக்கு மிசைய மூன்று நாட் தவச்சி
வந்தே பத்து நாட் கொள்ள மகிழ்ச் சந்தான முண்டாகு
மந்தம் பிறவே யிக்கடுகு அவ் வாய் கொள்ளீரது தின்முத்
சந்தை செழித்த சறபன்ன தெசாந்திர கடுகென்று செப்புவதே.

கொடுவேலி கடுகு:

1. கொடுவேலி வேரிற் புறர் தோல் தான் கொண்ட தன்பது பலமாகக்
கடு நெல்லி தான்றி சிறுமூலங் களர்த்த சென்பால் சிவதை
வேரிடுமே நாக நந்தி வேரொன்றும் வசம்பு முருங்கையே
ரிடுமே பங்கம் பாளையுட நாள புங்கு ஆயிற் ரேல்.

2. நொச்சிற் சிற்று மணக்கம் வேர் நகர்ந்த திரிகடுகு திரிபலை செவ்வியமும்
வச்ச அவாவா யோடோ ரொன்று மருவும் பதின் பலமாய்க் கொண்டு
யிச்சையடனே யிருணி யிசைந்த நீர் விட்டுத் தான் காச்சி
வைச்சுப் பதினெட்டு நாள்ப் போச்சி மருவுங் குறனியாய் வடியே.

3. குறனிக் கசாய் மதிலேடே கோல கடுக்சாயா யிரமு
வளக் கொட்டைத் தான் போக்சி மருவும் பல வட்டுத் தான் பாகாய்த்
திரள வீசை நாலாகச் சேரக் கரைத்துக் கோமியத் இல்த்
தருளக் காச்சித் தந்து பதந் தன்னிற் சிறு கல்லுச் சாரளையும்

4. கையயாற் தகரைப் பசு மஞ்சள் கந்த யிஞ்சி கற்றுமை
மெய்யாத் சாகுசச் சாறு மிகுத் தாடா தோடை சீர்தி
லெய்யா நெய் யென்னை தாறுகு மருவு மோரொன்று நாழியுடன்
மெய்யாப் பனிரெண்டு நாள் தான் வேக விட்டிறச்சி யித்தடனே.

5. திரிகடுகு பெருங்காயத் சேர மோரொன்றரைப் பலமா
யிறகப் பொடி செய் மேல் சிறு யிதங்கத் அழாலி யாறின பின்
குறகத் தேனும் பதக்கு விட்டு கொள்ளீர் நாற்பது நாளளவு
முகப்புத் தைத்த வைத் தெடுத்தே ஒரு நாளைத் தொரு பாக்களவே.

6. திர்பா யிளக்குப் பச்ச குன்மந் தீருக் குலை சய ரோசிகமு
மன்பாய்ப் பான்று யிரும லடனை யிரைப்பு விப்புருதி
சோம்பாய் நெஞ்சில் ஒக்சாடு குழுந் கிராணி வீக்க மெலாம்
பண்பாம் விஉந சுரங் குடல் வாதம் பாறு மட்டலிகை பிளிகையே.

கூஉந்மாண்ட கடுகு:

1. பூசனிக்சாயைத் குடக்த் சீறிப் பொருந்தத் சதையைத் தானரிந்து
நேசத் தல மொன்று தானியத்து நிச்சயம் பெருத் சட்டி யதன் மேலே

ஓசைச் சீலையில் வன்டு கட்டி உகந்த புசனிச் சதை வைத்த
நேச சதை வைத்த நேசமாய்ச் சட்டி கொண்டதன் மூடி நிசழ்த் தருப்பில் வைத் தெரித்
திடவே.

2. திறந்த பர்----கிளறித் திரும்ப நீரா வறத்தா நெரித்தக்
கறந்த தேனிற் மானக் கால சுசிக்க என்னை நெய் பழகி யிரு
முறந்த பெருஞ் சட்டி யதிற் விட்டு வுன்றஞ் சுக்குத் திப்பிலியு
மறந் தோரொன்று வொரு பலமு மன்றஞ் சீரக மரைப் பலமும்.

3. ஏலம் நாகப்பு லவங்க மின்று மிளகு கொர்த்தமல்லி
சால வேரொன்றரைப் பலமாய்த் தானே பொடி கொண்டு அக்காய் குழம்பில்
ஏல நெய் தேனிருழி யிரவுங் கலந்து பொடி தூவி
ஞால நெய் யென்னை தான் பாழு சட்டியில் வாங்கி வைத்திடவே.

4. ஒரு நாளைக்கு வெருகடி கொள்ளுகந்த காயா சுவாசமுடன்
வருமே பித்த முளமாந்தை மகிழ மேவிளைப்பு யிருமல் பல
தருமே கைய் காலோயிறந்த தாக மீளை சுயங் காமாலை
வருமாம் பிறமேக மந்த்தி ர மாற மக்கினி மந்தமெலாம்.

சீதாரிக் கடுகு:

1. நொச்சிற் பொடுதலை செருப்படையும் நசுருங் கள்ளி முருக்கிலையும்
வச்ச எருக்கம் பழுப்பிலையு மகிழ் நீர் மேலி நெருப்பிலையு
மிச்சை பிரண்டை கையாந் தகரை யிலை குப்பை மேனி வெள்வேறே
அச்ச மறச் சாறு நாழி கொன்டு அத சேர் சட்டியிற் தான் புகட்டி

2. சுக்கு முப்பலம் வெள்ளுளி நாற் பலம் சுசித்த கடுக்காய் நா ருக
மிக்க யிர பல பிரன்டு வீற வடித்தத் தா ளாக்கித்
தக்க கசாய மதனோடே தானே கூட்டி நாழி மோரி
லொக்க சுாடி நாழி யுழக்கு நல்லென்னை நெய் யுழக்கே.

3. கூட்டிக் காச்சிக் கடுகது தான் சோதந் திரன்டு மூன்று நாள்
நாட்டத் தான் மேவி யிரு மருந்த நயமா மோமன் சீரகமும்
வீட்டுன் சுக்குத் திப்பிலியும் வித மோரொன்று பலங் கொன்டு
நாட்டிப் பொடி செய் தென்னை நெய்யும் நாழி யுரியோ ரொன்று தான் வாரே.

4. என்னை நெய் முன்றுழி தான் விட்டு யிப்பொடி தூவி யதன் மேலே
நன்குய்ப் பெருங்காய மரைப் பலமும் நாடிக் கடுகு மதனோடே
மின்னே நீர் பச்சை கெட வறுத்து என்னை நெய் பழகின சட்டியிலே
வன்மமாகத் தான் வைச்சு மருவு ளொன்றச் சிறு கழஞ்சே.

தேனிற் கொடுக்க வயிற்று நோய் வயிற்றுக் கடுப்புந் தீரும்.

குமரி பஞ்சாக்கினி கிருதம்:

1. நாயுருவி வேர் தாளம் நன்றாய் நாலு பல மிடித்து
எய யிரு நாழி நீர் வார்த்து யிரு குழியாகத் தான் திரட்டி
ஆய கற்சங் கொடுவேலி ஆனை நிலவா மணக்கம் வேர்
மாய்தத் திரிகடுகு சிலந்தை வேர் வட்டத் திருப்பி யிந்துப்பு.

2. சிறுகாஞ் சொறி யாயில் புங்கு செமித்த மஞ்சள் திறிபலையு
முறமே யம் மனந் நான்க் கிழங்கு உலந்த கடுகு வென் கடுகு
மறு நேர் கற்க மிவ யாது மன்று மிரு நாழி பால் கூட்டி
யிறக வரைத்துக் கசாயத் திலிதவுங் கரைத்ததனோடே.

3. நாழி நெய்க்கு யிரு பலமாய் தன்மெய்க் கூட்டி வடிக் கொள்ள
மீழி நாளொன்று கழஞ்சு கொள்ள விளங்கத் தீர்வன வியாதியைக் கேள்
தாழுஞ் சன்னி பதிமூன்று தயங்குங் குன்மம் பதினெட்டும்
வாழி சோகை காமாலை வருத்துஞ் சீத சுர வாதம் ரத்த சேற்றமமுந் தீரும்.

கண்டங்கத்திரிக் கிருதம்:

1. கண்டங்கத்திரி வேர் பலந்தான் கடுகு நா ற்றன்பது தானிடித்து
மீண்டிக் க னி நீர் விட்டு மேவிடு லொன்றுய் வடித்து
உன் நெய் தனக்கு உகந்த குனிப் பால் விட்டுக்
கண்ட லேகிய மதனோடே கற்க மருந்து காதிக் கேள்.

2. யிந்த கொடுவேலிப் புறந் தோலி மியன்ற சிவகுங் கரி திப்பிலியும்
வந்த திரிகடுகு சரத்தையுடன் வசம்பு நெரிஞ்சில் விழாலரிசி
சிந்தக் கற்கடக சிங்கியுடன் மிகுத் காஞ்சொறி தேவதாரத்
சந்தக் கடுக்காய் தா தலை சாறுங் கண்டங் கத்திரி வேர்.

3. மஞ்சட் சிறு கடு கோரொன்று வருந்திற் கழஞ்சாய்க் கொன்டு
மிஞ்சா தரைத்துப் பதத்தில் வடி மிகுத்த கழஞ்சு நாட் கொள்
வஞ்சா யீளை யிருமல் பலவரின மிடறு தானெரியும்
வஞ்சாத் கை கால்க் கரல் நெரிவு மருவு நெஞ்சில் நோக்காடு.

குமாரக் கிருதம்:

1. சிற்று மனக் கென்னை நாழி தீந்த சாறனை தான்றிக்கா
யுற்ற முன்னை பாதிரி நெல்லி யுகந்த கவிளை பெருவாகை

அற்ற பெருங் குமிழிவை யெல்லா மாவ மேற்றேல் தான் போக்கி
மெத்த வுன்னரம்பு தான் கட்டி வீசங் கத்திரி வேர்.

2. சிறுவழுதிலே வேர் நெரிஞ்சில் வேர் சிற்றுமல்லி பேரமல்லி
யுமமே யமுக்குராய் தெற்பை வேயுயர்ந்த விசுவாமித்திரன் வே
ரமமே கொக்கங் கோட்டை வேறாம் முத்து மாமணக்கம்
நெறியாக் கருப்ப வேடுடனே நிச்சயம் தண்ணீர் மிட்டான் வேர்.

3. திருந்த பாலே வேர் முதலாய்த் திருந்த வேறொன்றோடு பலமாய்
வருமே கசாய----த்தங் கற்கம் வகை கேளீர்
பருமேற் கோட்ட மஞ்சட்டி பன்று மேலந் தேவதாரம்
வருமே நலவு நாகப்பு வருத்த நாகவந்தி வேர்.

4. செண்பகப் பூக் காலிசன் செழித்த விழால் மோரொன்று
நன்பா யொரு பலம் பனை வட்டு நாழி நெல்லிடை யிவை கட்டி
கன் கான ஆவின் பால் பதக்கு கலந்த வடித்துத் தான் கொள்ள
பன்பாய்த் தீரும் வியாதி யெல்லாம் பகரக் கேளீர் பார் மிதில்

5. பித்தப் பிறமையுள் வெக்கை பேசும் வறட்சி மெய் யெரித்த
வற்ற நாற்பது பித்த முதலோடு மென்றே யுண்மை முனி
சித்த ராகும் வியாச ரென போரதீர வுரைத்த குறி கண்டு
அத்தர் பாத மிசப் போற்ற அன்றேய் விளகள கன்றிடுமே.

வாசாளிக் சிரதம்:

1. ஆடாதோடை நாறு பல மதக்கு நெய் . பால் குறுணி யுட
விடரா கசாய மதிற் கட்டி நிசுந்த கற்கம் விளம்பக் கேள்
போடா நில வேம்பு வெட்பாலே பொருந்த முத்த மதிமதுரம்
வாடா சந்தன மிருவேலி மன்ற மிப்பைக் கொற்றுன்வேர்.

2. தாமரை வளையம் நன்னாரி தானே யிலாம் பிச்சம்
யாமே நெய்தல் மாந் தளிரான சர்க்கரை தேனது தான்
போமே சமயுங் நாழி நெய்க்குப் பொருந்த மருந்திரு பலமாய்
நாமே யரைத்துப் பதத்தில் வடி நாறு முக்கழஞ்சு தான் கொள்ள.

3. ரத்த பிந்தந் ச ஈசு அற் பலமும் நாளும் பாண்டு காமாலே
யுற்ற சிரகாசு சொறிச் கசாயத்தி லுகந்த கொள்ளத் தான் தீரு
மற்ற சந்தன மிருவேலி வருத்த பற்படாக முத்தமுட னரித்த
முத்த மிலாம் பிச்சந் தீருங் காசய மிரு கழஞ்சு.

4. நெய்யுங் கழஞ்சுங் கட்டி கொள் நிசர்த்த பித்தமுட
நப்புங் காசஞ் சயமீளை உளமாந்தை யிருமல் மிசக் தீரு
மய்யா ரான லட்டசர மதக்கு வெள்ளி லோத்திரந் தேன்
மெய்யாங் கசாய மிர குடுக்க வீறு முன் சொல் வியாதி யெல்லாம்.

5. மாதளம் பூச் சாறுடனே மன்று மறுகு மாவிரைய

மீதே யுள்ளிச் கசாயத்தில் விக்கல் சத்திக் கிராணியுட
நாதே கராம் பூச் சக்கரையி லதக்குப் பலவகை சயந் தீரும்
போதே குடுக்க மருந்து கேள் போரார் வியாதி யினங் கேள்.

6. யிலவம் வேராலம் விழுது யிருவேலி குமிழ் நெய்தல் சுக்குடனே
நலமா யிந்தக் கசாயத்தில் நாடும் பலவகை வீக்கம் போ
மலமா யிருமூல மாந்தை அந்த முற கசாய முதலாளும்
வாச்சாறிச் சிந்த மென்று யிரவா மருந்துக் கவபாவம்.

மூல வியாதிச் சிரதம்:

1. சிற்றமுட்டி நாறு பலஞ் சேரப் பதக்கு நீர் விட்டு
உற்ற கசாயம் நாழி யுகந்த நெய் நாழி சற்க மவை
வைத்த பிளியாரை நீர் மிட்டான் மருவும் பால் விளாம் பிஞ்சுடனே
மெத்த ரத்தாதாகும் வீசங் காச்சொறி கொத்தமல்லி.

2. கொட்டிக் கிழங்கு வட்டத் திருப்பி கூந் திரியிலே மாவிரைய
மிட்ட யிலாம் பிச்ச பாசஞ் சன மிலவும் பேரீச்சம் பெருங்குமிழ
மட்டு அக்கு மந்திரிகை மலவு மிரத்த சந்தனமும்
விட்ட அரசம் பட்டையுடன் மேவு மிலவம் வறட் கண்டில்.

3. தாமரை வளையம் பெரு மரப்பட்டை தானே வெட்பாலே கொற்றுறு
மாமே யகத்தி யதிமதுர மஞ்சள் மாதளை யசிவிடையம்
போமே முத்தம் வெள்ளி லோத்திரம் பொருந்துங் குவிளை நற் செங்கல்
நாமே திப்பிலி யமுக்குராய் நன்னாரி விலாம்பிச்சம் நலமாக..

4. ஒரிலைத் தாமரைத் தேன் சர்க்கரை யுகந்த கட்டிக் கடை மருந்து
வீரிய நாழி நெய் தனக்கு மிகுத் தோரொன்று கழஞ்சு கொண்டு
நீர் வழத்துக் கழஞ்சு கொள்ளத் தீரும் பல அற்பல சோகை காசம்
வாரும் பித்த மர்தாக்கினி வாத ரோகம் பல தீரும்.

குன்மாதிச் சிரதம்:

அத்தி யரசு யீச்சுடன் நாவல் பட்டை யோரொன்று

வைத்த பல மெட்டுத் தான் அவைத்த வருந்திப் பதக்கு நீர் விட்டு
வுற்ற நாள நாட் கோதியிட்டு வுகந்திரு ழுழி யானைக் கால்
மெத்தநங் கோசத் தான் போக்கி வீறுஞ் சட்டியிற் றான் வடித்தே.

2. யிந்தக் கசாயந் தான் விட்டு வெழில் சேர வெள்ளறுகு தானரைத்து
மிக்க யிருழுழி சாறு கொண்டு மிகுத்த கற்றுழைச் சாறு
வொக்க வரவு மிருழுழி யுகந்த கசாய மிச்சாறுந்
தக்கும் பதத்திற் தான் கூட்டித் தங்குங் கடையிற் சரக்கதை கேள்.

3. அத்தி யரசு முகிழாகுமான யீச்சிலால முகிழ
வைத்த மருரங் கோட்டஞ் சந்தனமு மருவுந் தாமரை வளையமுடன்
வைத்த பேரீச்சு மிலுப்பைப் பூ மண்ணுஞ் செங்கழுநீற் கிழங்கு
மெத்த வெள்ளறுகு மல்வேரு மேவுஞ் செண்பக மேடேலம்.

4. நாணற் தாது யிலவங்கம் நன்றும் பச்சிலை தக்கோலம்
வீறு நெய்தற் கிழங்கு நன்னாரி மிக்க முக்கூரா யோரொன்று
கான வைக் சழஞ்சிக் கசாய விட்டுக் கலந்த ரைத்துப் பாலிருழுழி
யென நெய்யு முன்ழுழி யிரு நாழி நாளுங் கொதியிடே.

5. வுஞ்சாணுனில் மெழுகு பதமாக வடித்துத் தான் குடுக்க
விஞ்சா வுதர தோஉடமடன் மேலிளைப்புக் காசங் கடகரையுந்
தஞ்சா யினை மந்தாரந் தானே யிரமல் நெஞ்சு நோ
யுஞ்சா லிரத்தம் விழுகுறது முள்ளுருக்கி எலும்புருக்கியும் போம்.

பஞ்சத் திரவிய நெய்:

1. பசுவின் கோமியம் சாணகம் பன்னுஞ் சாறு
பசுவின் பால் தயிரும் நிசமாய் யோரொன்று
ழுழி நிரைத்துக் கடையில் மருந்தது
ஏசவா அவற்சிகை இந்துப்பு வான திரிகடுகு வெண் கோட்டம்.

2. யிரு சீரகமுஞ் சவுக்கார மிதவுந் திரிபலை யசமதாகம்
வருமே யோரொன்றிரு காசிடை தான் வருத்தும்
பெருங்காய மன்றப் பலமுங் கரு நேர்வாள
மிருகாசிடையுங் கருது மருந் தெல்லாந் தானரைத்து.

3. மெழுகு பதத்திற் தான் வடித்து மேவி யிரண்டு காசிடை கொள்
ளொருகாப் பீலிகை மகோவிதர முற்ற பாண்டு மேலிளைப்பு
வகவாக் கால் கை எரியிறஜம் வாத்துஞ் சோகை கண் மஞ்சளிப்பு
மிழி மேல் வெளுப்பு பாஞ்சவு மிகவு முடனே தீரு மென்றே.

கலியாணக்கிருதம்:

1. சிற்றமல்லி பேரமல்லி திகழ்ந்த நன்னாரி கண்டங்
காலற்ற மெலி யாலம் நாகநந்தி யுகந் தோரொன்று வேர் தான
முற்றே பலம் பத்து வேராக முசியா பிடித்து யிருநாழி
நற்று நன்னீர் விட்டெரித்து நாலொன்றாகத் தான் வடியே.

2. நாணற் கரை மரமஞ்சள் நன்றாய் வாலுளுவை யரிசியுட
நாணற் விழால மிரு கோட்ட அதக்கு மாஞ்சில் நாகப்பூ
யென்ற மாதளம் பிஞ்சேல மிலவங்கப் பட்டை சிறுதேக்கு
நாணற் செங்கழு நீற் கிழங்கு நலமா மதுரம் பரு முகமே.

3. சிற்றேலந் தேவதாரந் தேள்க் கடை வெட்பாலை யரிசியுட
ஒற்ற தடவி கச்சோல முகர்த மஞ்சட்டி பச்சிலையும்
நன்றுசிய யிருகால் பொடியும் நன்றாய்நவு சிவக மிடவகமு
மற்ற நாகேசுரம் பற்சோரமான தாமரைப் பூவுடனே.

4. பூனைக் காலி விரையுடையே பொன்னே தாளிச பத்திரமு
மான வள்ளிக் கிழங்குடனே அருள் நெய் நாழிக்கது கேளீர்
கான மருந்தோர் கழஞ்சொன்று கதிக்க வரைத்து மூற் கசாயத்தில்
ஞானக் குழலாய்த் தான் கலந்து நலமா மாதித்த வாரத்தில்.

5. ஆதித்த வாரத்திற் தான் கூட்டி அடவாய்க் குரு வாரத்தில் வடி
மீதாய் வடித்த நெய் தன்னை மிகுத்த தீப தூபமுடன்
போதே லட்சுமி பூசை பண்ணிப் பொருந்த நாளோர் முக்கழஞ்சு
யீதே கொள்ள மானிடர்க்கு யிசைந்த தீரும் வியாதியைக் கேள்.

6. வடித்த நெய்தான் நாழிக்கு மகிழ தேன் சர்க்கரை தானுழி
அடுக்காய்ப் புகட்டித் தான் கலந்து அதுக்கு முன் பூசையுடனுக
விடுத்து நாளு மலக்கு மியை விரைந்தடிப் பணிந் தேற்றினக் கால்
தொடுத்த வினைகள் தானனைத்துந் தோன்று தோடிப் போயிடுமே.

7. அண்டர் நாயக னரியயன் பாதமாந்
தொண்டர் பெற்ற தொல் வினை தலையும் போல
கொண்டிடுங் கல்லியான கிருதத்தையே மிண்டி யோடு மிக வினை யனைத்துமே.

8. பிரம்ம ராக்ஷசி மருந்தீடு பேனிய மலடு அன் மலடு
உறமே தாது கெடுதாட ஒட் டுத்த வாத முசல் வலியு.

மறமே பயித்தியம் யோனி சூலையான கை காலெரிப்பு முடங்குதல்
முறமே நீரின் கடுப்புடனே யுற்ற சொறி ரோகம் பிரமியமும்.

9. புத்திர சந்தான மிசவுண்டாம் போகக் கண்டு ரி மிகவாறும்
பற்றி யிலக்ஷ்மி யரி பாதம் பரிந்தே யநுதினம் போற்றிடுமே
உற்றோர் வினைகளும் போலே போகும் பிணிகள் பல வெல்லா
மத்தா ரென்ஷம் வியாச முனி யருளிச் செய்த கிருபை யிதுவே.

<u>பின்னுமோர் கலியாணக் கிருதம்:</u>

நன்னாரி வேர் மாகாளி நயந்த கிழங்கு நாழி நெய்க்கு
யென்னே பதின் பலந்தான் கொண்டு யிரக்கப் பதக்கு நீர் விட்டு
அன்னே யிருபத் தொரு ளா யதக்குச் சிற கொதி தானிட்டு
யின்னீர் நாழியானக் காலிதக்கப் பாலும் நாழி

2. பசுவின் நெய்யும் நாழி விட்டு பரிவாய் நெய் பால் நாழியுடன்
அசவாய்ப் பானையிற் கூட விட்டு அதக்க் கற்கம் யாஞ் சொல்வோ
மிசைவாம் விழால மேல முடனியன்ற தேவதாரம் நன் மஞ்சள்
வசவா மரமஞ்சள் தகரமுடன் வாலுக் செங்கழு நீற் கோட்டம்.

3. மஞ்சட்டித் தாளிச பத்திரமு மருவு நாகப்பூ செண்பகப்பூ
மிஞ்சா சந்தனங் கார் கொளியு மிகுந்த சீர் கார் கொளியு
மஞ்சா மேதை மகா மேதையான பூனைக் காலி வேர்
விஞ்சா சிறுமல்லி பேரமல்லி மிகுந்த திம் மிட்டி நன்னாரி.

4. சிற்றுமுட்டி பேராமுட்டி செரித்த காற்றிகைக் கிழங்காலும்
வற்று முள்ளி வேருடனே மருவுந் தாமரைப் பூச் கிழங்கு
மற்ற செங்கழு நீர்க் கிழங்கு மருவு முழி நெய் தனக்கு
உற்ற தோரரொன்ச கழஞ்சாக வொரு சமநாகக் கொண்டரையே.

5. மெற்ற நாள நாள்க் காச்சி வீசு மஞ்சாள்ள் வடித்த
யுற்ற சர்க்கரை தேனெய்யு மொரு நாழியாசச் சமன் கொண்டு
அற்ற நாளு முக்கமஞ்சு அடவாய்க் கொள்ள ளரி பாதம்
நித்தம் நினைக்சா மாப பிணிகள் நில்லா தோடி யகன்றிடுமே.

6. பாண்டு காயா சுவாசமுடன் பரிந்த காயம் திணவு சுரம்
நீண்ட சலந்தான் மிக்க கழிச்சல் நிகழ்ந்த தாக வத்தினையும்
மண்ட சரீரம் தான் பருக்கும் பூத பிசாசும் பொருந்தாது
மூண்ட முசலகன மருந்திடு முளிர்த தோடு முகிழ் முலையே.

– புத்தி யுண்டாங் கெட்டது தரிக்கும். நன்மையாங். கை கண்டது.

<u>தும்மட்டிக் கிருதம்:</u>

1. பேய்த் தும்மட்டி வேர் பலந்தான் பெருகும் பத்துப் பலமோடே
மாயத் திறிபலை யிலாம் பிச்சை மன்னுங் காஞ்சொறி நன்னாரி
ஆய செங்கழு நீர் ஆதலனை அருள் செந்தாமரைப் பூ விதமுங்
காய மாதளை அல்லியுடன் காட்டிஞ்சி நெய்தற் கிழங்காலும்.

2. நகுலா விரை வேரிரு வேலி நாடுஞ் செங்கழு நீற் கோட்ட
மிகலாம் பதினெட்டு வகை தான மென்றுந் தொண்ணூறு பலமாகு
மகலா தும்மட்டியுட ஒக ஆனவை நாறு பலங் கூட்டி
வகலாத நாழிப் பானையிலே வருத்துங் கசாயந் தானிடவே.

3. யிடுமே யிரு நாளி நீரிலிட்டு எட்டொன்றுக்கித் தான் வடித்த
அடுமே கூட்டுங் கற்கமதாஆன யேலந் தேவதாரம்
விடுமே மஞ்சள் மரமஞ்சள் மிக்க கராம்பூத் தாளிசங்
கடுகு நாகப்பூ வாய் விளங்கங் கனத்த சதகுப்பை யிருகோட்டம்.

4. சந்தனஞ் சாதிப் பத்திரியுஞ் சாத்திர வேதி சாதிக்காய்
வந்த மதுர மிலவங்கம் வருக்கஞ் சீரகம் நெரிஞ்சில்க் காய்
முந்த முத்தக் காசுடனே முசியா மிளகுறி பனை வெல்ல
மிந்த வுரியுஞ் சீனி யுரி யிலநீர் குறுனி பால் குறுனி
யந்தமுடனே யீதெல்லா மான பாலிற் தானரையே.

5. அரைத்து முற்றக் கசாயத்தி லதனில் விட்டுப் பசுவின் நெய்
திருந்த வெள்ளாட்டு நெய்யாகுஞ் சேரநாழி தான் விட்டு
உரித்த கசாயம் நெய் பால மொன்றாய்க் கூட்டி யதனோடே
வருத்தமாக நாழி நெய்க்கு மற்ற மருந்து யிருபலமே.

6. கூட்டி யததனில் விட்டுக் கொண்டே மெழுகு பதத்திறக்கி
மீட்டுந் தானியப் புடத்தில் வைத்து மிகுந்த நாலொன்று கழஞ்சு கொள்ளே
தீட்டும் மாத பயித்தியமுந் திருந்தும் விடசுரம் தான் மாற
ஓட்டுக் காசமு முட்டனமு முகர்ந்த சய பித்தந் தலை நடுக்கம்.

7. வசன மாருட்ட முசல கண்டன் மற்றும் பிரமியம் சலக் கழிச்சல்
சிசன கல்லெரிப்பு ரத் சயர் தீரும் பெரும்பாடு திதமான

314